

satisfakce

l i f e s t y l e m a g a z í n

Jarní Chamonix

Co takhle spojit lyžování s golfem?

Prezident Exekutorské komory České republiky

Juraj Podkonický říká: Exekutor by neměl být jen výkonným úředníkem, ale i dobrým psychologem

Zážitky

Čína vítá rok potkana – rok agilních a pilných lidí

Cesty

Ve večerních Benátkách potkáte romantiku, hru barev i vůni kávy

HOTEL

Royal Ricc

BRNO

LUXUSNÍ UBYTOVÁNÍ V HISTORICKÉM CENTRU BRNA

ROYAL RICC

STAROBRNĚNSKÁ 10

602 00 BRNO - STŘED

TEL.: +420 542 219 262

+420 542 219 263

+420 542 219 264

FAX: +420 542 219 265

E-MAIL: ROYALRICC@ROMANTICHOTELS.CZ

WWW.ROMANTICHOTELS.CZ

Obsah

Editorial	03
Recenze	05
Lidé z Unie	06
Ředitel sekce klientské péče Unie Tomáš Pešek: Chceme klientům ukazovat příjemnou formou, co umíme.	
Expert	10
Prezident Exekutorské komory České republiky Juraj Podkonický říká: Exekutor by neměl být jen výkonným úředníkem, ale i dobrým psychologem	
Zdraví a krása	13
Soutěž krásy Česká miss plní sny i startuje kariéry	
Vzdělávání	16
Jazykové vzdělávání zaměstnanců: vytvořte systém s ověřitelnými výsledky	
Rozhovor	18
Miroslav Franta: Každá firma by měla žít tím, že zákazník je na prvním místě	
Bydlení	20
Sofa Line: Nechte svůj byt vyjádřit váš životní styl	
Reportáž	22
Člověk v tísní má otevřenou dlaň i srdce	
Umění	26
Jan Hanuš: Člověk si musí dávat nedosažitelné cíle, aby se k nim aspoň trochu přiblížil	
Móda	30
Monika Drápalová: Ateliér Modrá připravuje lehké a barevné léto	
Cesty	36
Ve večerních Benátkách potkáte romantiku, hru barev i vůni kávy	
Pozvánka	40
Festival Pražské jaro i letos představí špičkové hudebníky	
Golf	44
Jarní Chamonix – co takhle spojit lyžování s golfem?	
Gourmet	47
La Degustation Bohême Bourgeoise – vyzkoušejte degustační menu	
Akt	48
Jindřich Kepert	
Zážitky	50
Čína vítá rok potkana – rok agilních a pilných lidí	
Kultura	54
Aktivity	56
Nejkrásnějším dárkem je zážitek – adrenalinový, romantický i šokující	
Kaleidoskop	62
Partneři	64
Právní téma	66
Insolvenční zákon přináší některé změny v konkurzním řízení	

Editorial

Miroslav Mašek

Vážení čtenáři,

právě jste otevřeli první číslo časopisu Satisfakce v roce 2008. A protože náš lifestyleový magazín vychází v souladu s ročními obdobími, jde o vydání jarní. Říká se, že jaro je časem svěžesti a nového života. Redakce Satisfakce se tohoto úsluví drží a připravila pro vás pestrou paletu článků – včetně několika novinek a překvapení.

Poprvé se můžete setkat s již dříve avizovanou rubrikou Bydlení. Budeme vás v ní od nyní pravidelně seznamovat s moderními trendy bytového designu, možnostmi zlepšení dosavadního domu či bytu a profesionály, kteří v tomto oboru patří ke špičce. Rubrika Vzdělávání vám tentokrát poradí, jak ve firmě efektivně a kvalitně zvýšit jazykovou vybavenost zaměstnanců. Doufáme, že příjemným překvapením bude také nová rubrika Akt, ve které budou svoji tvorbu představovat talentovaní fotografové.

Kromě toho Satisfakce samozřejmě přináší všechny tradiční rubriky, na které jste již zvyklí. Prezident Exekutorské komory České republiky Juraj Podkonický vysvětlí úlohu exekutorů ve společnosti, módní návrhářka Monika Drápalová se zase svěří, proč její nejnovější nápady hýří barvami. Kdo má přece jen raději zimu než jaro, dozví se, kde si může zároveň zalýžovat a zahrát golf. Romantici a příznivci historie se zasní nad krásou italských Benátek, vyznavači východních kultur poznají oslavy Nového roku v daleké Číně. Více prozrazovat nebudeme, chceme vás pouze navnadit lehkým degustačním menu – podobně jako šéfkuchaři zajímavé restaurace, do které vás jeden z článků zve.

Věříme, že vás naplní časopis i jeho kabát (s tentokrát dominantní tureckou červenou barvou) zaujme. A že se stejným potěšením sáhnete i po letním – jubilejním pátém – vydání. Příjemné čtení!

Miroslav Mašek

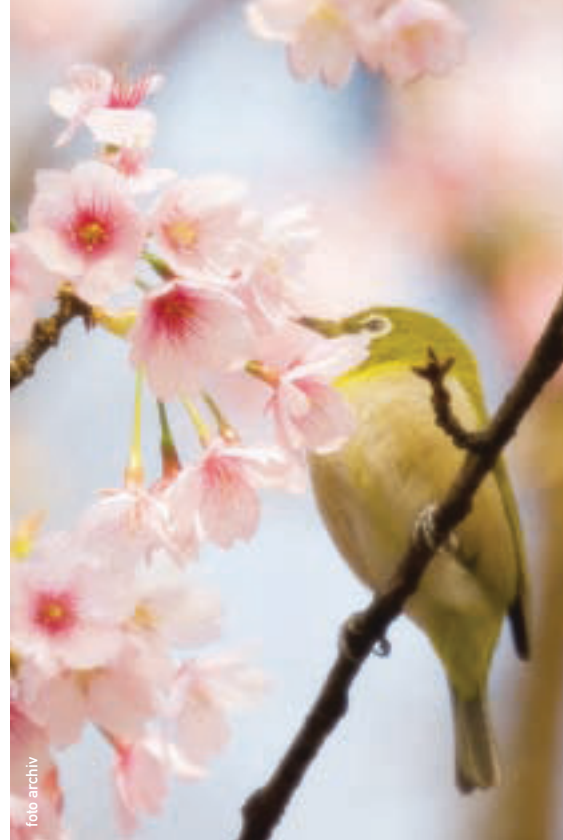

foto archiv

tiráž

Satisfakce. Lifestyle magazín Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR.

Vydavatel: Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a. s., Mlýnská 13, 602 00 Brno, e-mail: unie@urmr.cz, www.urmr.cz, IČ: 271 66 147

Šéfredaktor: Mgr. Miroslav Mašek, miroslav.masek@urmr.cz

Redakce: Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a. s., Cejl 91, 602 00 Brno, tel.: +420 545 242 592

Spolupracovníci: Karel Hájek, Robert Waschka, Helena Zikmundová, Lenka Pospíšilová, Michal Bartoš, Jindřich Kepert

Grafické zpracování a DTP: Kobra Design, s. r. o., Jana Uhra 12, 602 00 Brno, tel.: +420 541 214 448, e-mail: info@kobra.cz

Inzerce: Petr Matějček, tel.: +420 545 242 592, e-mail: petr.matejcek@urmr.cz

Periodicita: čtvrtletník

Místo vydávání: Brno

Evidenční číslo: MK ČR E 17353

Zdarma, neprodejné.

obecné informace

Začátek vydávání: květen 2007

Forma – kvalita papíru a tisku: obálka – KM 250 g, matné lamino + parciální lesklý lak; vnitřní listy – KM 130 g; obálka i vnitřek barevný

Grafika: časopisecká – více grafických prvků, velké fotografie, méně faktograficky nasyceného textu, odborné texty uchopitelné laikem

Distribuce: v rámci firmy a poboček v krajských městech, obchodním partnerům, na semináře a veletrhy, prostřednictvím některých inzerentů; přímo jmenovitě je rozesílána více než polovina nákladu, tato databáze konkrétních osob narůstá s klientelou Unie (cca 150 a více osob měsíčně)

Rozsah: cca 60 stran s obálkou

Formát: 210×310 mm

Náklad: 2 750 ks (únor–březen 2008), předpokládaný náklad na konci roku 2008 4 000–4 500 ks.

kongres

ARBITRATION

integrace rozhodčího řízení
do obchodní praxe

09

16. – 18. duben 2009

Brno, Kongresové centrum hotelu International

2 přednášková fóra:

Legal fórum – Kongresový sál
(auditorium až 350 osob)

Business fórum – Konferenční místnosti III. a IV.
(auditorium až 130 osob)

Unie pro rozhodčí
a mediační řízení ČR

pořádá Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s.

Recenze

Klein, B. – Doleček, M.: **Rozhodčí řízení**. 1. vydání. Praha: ASPI, a.s., 2007, 272 s., 395 Kč

Publikace je pokusem prakticky pojednat o problematice rozhodčího řízení – s tím, že autoři v předmluvě zdůrazňují snahu o seznámení čtenáře s podstatnými výhodami arbitráže. Bohužel přehledné vyjmenování těchto výhod na uvedeném místě je zároveň posledním zřetelným poukazem na ně.

Text je na vysoké odborné úrovni, doplňuje jej řada citací z rozhodnutí RS u HK a několik judikátů. Uchopitelnost knihy pro podnikatel-

skou veřejnost bude však bohužel zřejmě malá – tam, kde by laik uvítal jasná doporučení, se jedná spíše o příklady než jednoznačné a praktické rady. I skutečnost, že autoři využívají téměř výhradně rozhodovací praxi RS u HK, je dnes (kdy počty rozhodnutí rozhodců ad hoc převyšují rozhodování stálých soudů několikasetnásobně) jistým vzdálením se reálné praxi.

Přes aktuálnost vydání trpí publikace drobnými nedostatky. Autoři například uvádějí, že rozhodčí nález je doručován tak, jak bylo doručováno stranám v průběhu řízení. Judikát NS ČR 20 Cdo 1612/2006 (známý již v době vydání knihy) však tuto praxi vyvrací.

Na straně druhé je třeba vyzdvihnout, že na některých místech se autoři zabývají

provázaností arbitráže a běžné obchodní praxe do důležitých detailů. Například v části 6.2.1. se zabírají různým způsobem stanovení okamžiku, kdy přestala běžet promlčecí lhůta. Upozorňují na rozdíl daný obč. zák. a obch. zák., kdy v druhém případě záleží na konkrétních pravidlech rozhodčího řízení pro stanovení běhu lhůt.

Knihu lze rozhodně doporučit jako studijní materiál. Jako zdroj základních informací postačí, vážnějším zájemcům o arbitráž a rozhodcům bych doporučil spíše *Rozhodčí zákon* komentovaný A. Bělohávkem.

text (RW)

Rychlé rozhodnutí ušetří váš čas i peníze

O tom, jak může být rozhodčí řízení rychlé a efektivní, se naši klienti přesvědčují s každým novým případem. Ostatním tyto výhody můžeme demonstrovat na konkrétních příkladech z praxe.

Uvedený případ potvrdil, jak je důležité neotálet a nebát se své problémy řešit. Žalobce zde postupoval velmi důsledně, neboť nahromaděné problémy s platbami odběratele začaly ohrožovat jeho provoz. Oním žalobcem byla firma dodávající potravinářské suroviny. Neměla s Uníí pro rozhodčí a mediační řízení ČR uzavřen žádný smluvní vztah, přesto ve svých rámcových smlouvách používala vůči odběratelům od začátku roku 2007 její rozhodčí doložky. V průběhu roku se jeden významný odběratel s platbami neustále opožďoval, přesto mu firma dodávala stále více na rostoucí nenasmouvaný dluh a počet neuhrazených faktur narůstal. Jednání o srovnání dluhu nevedla k cíli. Vždy byla pouze deklarovaná ochota platit, nicméně k úhradě nedocházelo.

Ke konci roku narostl dluh už na téměř deset miliónů a dodavatel se rozhodl podat rozhodčí žalobu na dosud neuhrazené splatné faktury. Jelikož postupně nabíhala splatnost ostatních, podal v průběhu týdne další tři žaloby. Reakce žalovaného byla okamžitá – ihned po doručení první z nich kontaktoval žalobce s návrhem na vypořádání a stažení rozhodčích žalob. V této fázi se snažil vyjednávat a přenést náklady řízení na žalobce, i když ten jej nezapříčinil. Žalobce však pevně trval na úhradě jak žalovaných částek, tak nákladů řízení. Nakonec mu bylo uhrazeno vše, co požadoval. Jelikož tak došlo k zaplacení celé částky včetně nákladů řízení, měl rozhodce už jen jednu příjemnou povinnost – řízení usnesením zastavit.

V tomto případě lze žalobce jen pochválit. Nezalekl se toho, že žalovaný je jeho významný odběratel, a situaci razantně a ještě včas vyřešil. Mnoho firem podléhá pocitu, že jako menší dodavatel si to nemohou dovolit, ustupují svým významným zákazníkům a ve snaze si to s nimi nerozházet je neustále „sponzorují“ a dodávají jim na dluh. Nejednou se pak kvůli tomu dostává až do existenčních potíží. Na druhou stranu i odběratelé jsou si pak této pozice vědomi a své

postavení zneužívají, přičemž mnohdy dovedou svého obchodního „partnera“ až ke krachu. Doporučujeme tedy řešit podobné situace závčas. A ať se jedná o sebevýznamnějšího klienta, je třeba mít nastavenou hranici a částku, za kterou nelze jít.

A mimochodem – od podání rozhodčí žaloby do plné úhrady všech dluhů neuplynuly ani tři týdny. Žaloby byly podány začátkem prosince a peníze byly připsány na účet věřitele ještě před Vánoce...

text (RW)

Ředitel sekce klientské péče Unie Tomáš Pešek:

Chceme klientům ukazovat příjemnou formou, co umíme.

Tomáš Pešek má ve svém oboru bohaté zkušenosti – před příchodem do Unie pracoval mimo jiné ve dvou renomovaných zahraničních firmách. I když mu práce zabírá většinu času, vede kromě ní ještě jeden úplně odlišný život. Místo obleku si vezme odřené džíny a mikinu, na krk si zavěsí modrou elektrickou kytaru a jako frontman kapely WooDoo zpívá třeba o svých snech nebo žití naplno...

V Unii pracujete jako ředitel sekce klientské péče. Co taková pozice obnáší?

Máme přes tři stovky smluvních klientů. A je důležité naplnit jejich očekávání. Málokdo z nich však úplně využívá to, co jsme schopni poskytnout. Jednou z mých priorit je proto jejich maximální aktivizace. Aby byl klient schopný zjistit, jaké výhody pro něj využívání rozhodčího řízení i dalších služeb Unie má, musí být aktivní. U nás je to obtížnější v tom, že jen málo podnikatelů rozhodčí řízení zná. A dokud si ho nevyzkouší v praxi, je velmi obtížné je o výhodách přesvědčit. Snažíme se je proto vzdělávat, informovat apod. Je to dlouhodobý proces, který však klientům přináší ovoce. Jednou z dalších náplní mé práce je získávání nových klientů a komunikace s velkými společnostmi. Jde o dlouhodobější jednání, u kterých je nutný velmi individuální přístup.

Jak aktivizace klientů probíhá?

Snažím se teď hlavně stabilizovat naše oddělení a nastavit jeho finální koncepci. To znamená vytvořit způsob vystupování vůči klientům – tedy jak ukazovat příjemnou formou, co umíme. Je důležité, aby pochopili smysl využívání našich služeb. Chceme jim dát najevo, že spolupráce s Unii není jen o podpisu smlouvy, ale že zahrnuje i spoustu věcí okolo. Jednou z novinek je například workshop o praktickém využití rozhodčího řízení, který jsme poprvé uspořádali v listopadu minulého roku. Podstatou všeho je

komunikace a získávání informací o potřebách klientů, protože jen tak se můžeme stále zlepšovat. Důležitou součástí mé práce je i poskytování naší top služby – SYSTÉMU CICERO. Zahrnuje analýzu, pochopení kultury společnosti, zpracování těchto dat a návrh kvalitního systému řešení pohledávek a korektního uzavírání smluvních vztahů. A výsledek? Snížení počtu pohledávek po splatnosti, zvýšení cash-flow a kvalitnější plánování využití peněz.

„Vždycky mi byla blízká spravedlnost, satisfakce a řešení věcí z principu.“

Co vás přivedlo právě do Unie pro rozhodčí a mediační řízení?

Ve svém předchozím zaměstnání jsem sice nebyl nespokojený, ale pak přišla zajímavá nabídka, která mě přiměla k přemýšlení o změně práce. Rozhodl jsem se vyjít jí vstříc a udělal potřebné kroky. Bohužel „vnitrostranické boje o koryta“ ve firmě, do níž jsem měl nastoupit, byly natolik silné, že jednání šla do kytek... Ocitl jsem se v nepříjemné situaci – nová práce nebyla a původní pracovní poměr jsem už ukončil na dohodu. Začal jsem se poohlížet po něčem jiném. A pak mi známý zprostředkoval kontakt s Unii. Zaujal mě hlavně její produkt, vždycky mi totiž byla blízká spravedlnost, satisfakce a řešení věcí z principu. Původně jsem zde nastoupil jako odborný konzultant. Zkrátka mě vedení oslovilo s nabídkou řízení klientské péče, kterou jsem přijal.

Měl jste už předtím zkušenosti s podobným stylem práce?

Pracoval jsem jako obchodní zástupce ve spediční společnosti. Tam jednání probíhají hodně dlouhodobě – u větších klientů i rok nebo

...čemu neodolám

jízdě na vlastním chopperovi
(i když žádného nemám a nikdy jsem na žádném nesešel)
zahrát si na jakýkoliv hudební nástroj – třeba harfu
poznávání nových míst
olivám s mandlí
vyzývavému pohledu své manželky

...co nemusím

když se někdo nekonstruktivně snaží shodit něčí nápad
pomluvy a neupřímnost
křivdu!
nucenou zábavu
plytký humor

dva, hlavně kvůli obrovské konkurenci v oboru. Zkušenosti tu tedy byly, ale popravdě jsem vždycky měl zájem spíše o užší práci s klientem. Mám rád komunikaci s lidmi. Když jsem po škole nastoupil do práce, hledal jsem, co mě vlastně baví nejvíc. Po vojně jsem odjel z Veselí nad Moravou do Brna, kde jsem začínal na celním úřadě na referátu správním a řízení. Už po roce jsem ale zjistil, že to není ono – když jsem viděl, jak to tam „funguje“... A k tomu ještě nosit uniformu, ke které po vojně přetrvával určitý odpor. Prostě to nešlo. Nakonec jsem se prokousal až k obchodu.

Proč právě k němu?

Vždycky jsem rád něco tvořil. Při mé práci v Unii to vlastně funguje takhle: Něco jde udělat líp? Tak se snaž a změň to. Navíc máte příležitost naučit se spoustu nových věcí. Člověk zkrátka nesmí usnout a zakrtnět.

„Hudba a hraní v kapele – to je můj druhý život, který mi dává sílu do toho prvního.“

K obchodu jste se tedy dostal postupně. Jaká byla ale vaše představa o budoucnosti hned po škole?

Mým velkým koníčkem je muzika, takže nejdřív jsem chtěl být rockovou hvězdou. (smích)

Jedním z důvodů, proč jsem po škole vyrazil zrovna do Brna, bylo i to, že jsem chtěl založit kapelu. A povedlo se – od roku 2000 hraju na kytaru a zpívám v kapele WooDoo. Basáka jsem znal ještě z Veselí, bubeníka jsme sehnali přes inzerát i se zkušebnou. Pak místo něj přišel jiný a přivedl klávesáka. Já, basák a klávesák jsme v kapele dodnes, jenom bubeníci se nějak střídají. Má to spoustu vysvětlení... Tím hlavním ale je, že muži jsou z Marsu, ženy z Venuše a bubeníci z Pluta. (smích) V prosinci jsme křtili první oficiální desku nazvanou Alone. Občas sním o tom, že se tímhle koníčkem živím... moc hezký pocit. Hudební branže u nás ale funguje, jak funguje. Bez velkého štěstí, které podpoří vlivní známí a změna stylu hudby podle představ zastupujících agentur, to moc nejde... Člověk ale nikdy neví, třeba to někdy vyjde. Muzika je pro mě obrovský koníček, který mi dodává energii a pomáhá mi zdolávat všechno ostatní. Beru kapelu jako svůj druhý život, který mi dává sílu do toho prvního. Snažíme se hlavně v Brně zůstat v povědomí fanoušků. Zkoušíme dvakrát týdně, abychom udrželi režim, občas zahrajeme koncert – užíváme si to.

Stiháte ve volném čase kromě kapely ještě něco jiného?

Moc ne, ale koníčky mám. Baví mě třeba počítače, občas si zahraju sportovní hru. Ještě raději ale mám skutečný sport. Na škole jsem dělal atletiku – skok do dálky a výšky a sprint. Hrával jsem taky basketbal, baví mě i fotbal, tenis... Jinak rád čtu, hlavně odborné věci. V televizi mě zaujal pořad Na stojáka, protože mám rád suchý humor, nad kterým se musí přemýšlet. Hodně mi u nás chybí lidi typu Voskovec, Werich nebo Horníček, zkrátka umělci, kteří dokázali vtipně reagovat na aktuální věci.

Tomáš Pešek

narodil se v roce 1976 v Kyjově
1991–1995 – studoval na obchodní akademii
1996–1997 – státní správa (celní úřad)
1997–1998 – zřizování a rozjezd pobočky celní deklarace
1998–2007 – práce v zahraničních společnostech (DHL, Gebrüder Weiss)
2004–2007 – absolvoval školení a kurzy: obchodní dovednosti, time management, typologie člověka...
od roku 2007 – ředitel sekce klientské péče Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR
od roku 1976 až do smrti – milovník hudby je ženatý

Nový seriál Unie: Poznejte zásady spravedlnosti

Cílem seriálu článků, jehož první část jste právě začali číst, je představit některé náhledy na zásady spravedlnosti. Pojem „spravedlnost“ nelze vymezit s dokonalou přesností. Podléhá vývoji, který přináší každodenní praxe, sociální a historická realita. Pokusíme se definovat principy spravedlnosti tak, jak je vidí rozhodci a jak jsou zpravidla uplatňovány. Podívejme se, jak v komentovaném znění zákona na zásady spravedlnosti nahlíží významný právní expert profesor Bělohávek: „Rozhodování podle zásad spravedlnosti znamená především zobecnění skutkového stavu a vytvoření určitého pravidla pro správné a spravedlivé posouzení nároků uplatněných v řízení a aplikaci takového pravidla na a pro zohlednění postavení stran a všech okolností daného případu. Postup tak například umožňuje rozhodnout o přiznání nároku tam, kde by jinak při rozhodování výlučně podle platného práva přiznán nebyl.“

Naším základním principem je „každému, co jeho je“ – a to dle smlouvy, která pro nás vyjadřuje oboustrannou vůli partnerů. Pokud je smlouva nejasná, nebo neexistuje (strany se dohodly, že jejich spory obecně budou řešeny rozhodcím řízením, a písemně vytvořily jen smlouvu o rozhodci), snaží se rozhodce zjistit úmysly stran a zmapovat průběh případu. Rozhoduje pak především s ohledem na fakta a ducha dohod. Formální stránky a hmotné právo jsou mu vodítkem, nikoliv překážkou pro nalezení a odůvodnění výroku.

Rozhodce však nemůže překročit právní rámec norem, na kterých společenské zřízení zásadně trvá. Nesmí rozhodnout proti veřejnému pořádku. Laicky řečeno – nelze jít proti zákonům chránícím společnost, mezi které patří třeba ochrana osobnosti. Nelze také například přiznat plnění ohrožující právo na život, na zdraví apod. První část seriálu zakončíme důležitou připomínkou: Zásady spravedlnosti se vztahují pouze na rozhodování o skutkové podstatě, nikoliv na procesní úpravu rozhodčího řízení. Ta je striktně dána rozhodcím zákonem a jednacími řády Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s.

text (RW)

...řešte svoje věci kdekoliv

"Čas jsou prý peníze, ale peníze se nerovnjají času. Bez peněz se dá ještě vždy mnoho udělat, bez času nic."
JAN NERUDA

Portál E-ARBITER je internetovým rozhraním pro rozhodčí řízení on-line, vedené prostřednictvím Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a.s. Na jeho platformě je vytvořeno pro každý jednotlivý spor vlastní on-line soudní fórum, kde celé řízení probíhá. Proces řešení sporu je založen pouze na elektronické komunikaci, a to od podání rozhodčí žaloby až po vydání rozhodčího nálezu.

On-line průběh umožňuje účastníkům sporu se kdykoliv přihlásit do soudního fóra a vidět tak aktuální stav řízení a elektronický spis. Ihned je možné podat jakékoli podání či předložit důkaz.

Odpadají výdaje za korespondenci, ztracené a nedoručené dopisy či předvolání. Řízení je účastníkem vedeno z vlastní kanceláře nebo z kteréhokoli místa na světě – bez papírování a osobní účasti na jednáních.

Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím on-line soudního fóra portálu E-ARBITER zvyšuje komfort, šetří čas a snižuje náklady. To vše při zachování plné legálnosti a legitimacy procesu, v němž je hlavní důraz kladen na bezpečnost a ochranu komunikace. Naplněným mottem portálu E-ARBITER je „**SVOBODA KDEKOLIV KDYKOLIV**“

e-arbiter
ON-LINE SOUDNÍ FÓRUM

provozovatel portálu E-ARBITER.cz
Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a.s.
office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 598
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.e-arbiter.cz, www.urmr.cz

Prezident Exekutorské komory
České republiky
Juraj Podkonický říká:

**Exekutor by neměl
být jen výkonným
úředníkem,
ale i dobrým
psychologem**

Působil v několika právních a advokátních kancelářích, byl výkonným ředitelem Rady pro reklamu. Stál u zrodu systému soudních exekutorů v Čechách, dnes je prezidentem komory a vede vlastní Exekutorský úřad v Praze 5. Je vidět, že Juraj Podkonický má pro svou práci tu nejlepší praxi. A o problematice exekucí dokáže také zaslíbeně hovořit.

Slovo „exekuce“ působí často jako strašák... Jaká je vlastně úloha exekutorů ve společnosti?

Mnoho lidí už exekuci poznalo – buď jako dlužník, nebo jako věřitel. Za šest let působení soudních exekutorů byl u nás nařízen asi milión exekucí. Samotní exekutoři nejsou moc populární, protože vymáhají to, co se předtím nepodařilo vymoci nikomu jinému. Plní roli, která tu existuje od nepaměti. I v minulosti někdo musel přijít a donutit dlužníka, aby splnil závazek vyplývající ze smlouvy nebo zákona. Exekutoři u nás pracovali i za první republiky, už tehdy se jim říkalo fendáci... K novodobé české historii – v roce 2001 byl přijat zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti. V republice dnes je 123 exekutorů, kteří doplňují soudní výkon rozhodnutí. Ten byl v roce 2001 už natolik nefunkční, že se politické strany shodly na nutnosti zavést systém soudních exekutorů běžný v západní Evropě.

Jak se pohledávky vymáhaly předtím?

Výkon rozhodnutí zajišťovali soudní úředníci. Bylo jich málo a měli jen omezená oprávnění. Věřitel musel sám udávat, který majetek má být postižen. Jinými slovy – byl nucen vypátrat, jestli dlužník má auto, účty v bance, akcie, obrazy apod. Poté musel navrhnout konkrétní způsob exekuce, třeba zablokování účtu dlužníka. A samozřejmě se často stávalo, že dlužník už na účtu nic neměl. Úspěšnost vymáhání se pohybovala jen okolo 1 %. Po nástupu soudních exekutorů dnes dosahuje 30–60 %, podle toho, jak je pohledávka vysoká a jak starý je dluh. My můžeme zjišťovat majetek dlužníka sami a oslovovat přitom banky, finanční úřady, sociálky, penzijní fondy, stavební spořitelny a zdravotní pojišťovny. Nepotřebujeme ani asistenci věřitele a rovnou majetek zablokujeme. Z výtěžku se uspokojí i náklady exekuce.

Oba systémy tedy stále fungují vedle sebe?

Ano, existuje tzv. dvojkolejnost. Je na věřiteli, zda si vybere výkon rozhodnutí u soudu, nebo prostřednictvím soudních exekutorů. Ve druhém případě má větší komfort a nemusí platit soudní poplatky. Pouze pokud exekuce není úspěšná, je povinen zaplatit náklady na ni – asi tři a půl tisíce korun.

„Doba došla k tomu, abychom se bavili o zrušení soudního výkonu rozhodnutí.“

Má výkon rozhodnutí u soudu pro věřitele nějaké výhody?

Podle mě ne. Dvojkolejnost byla zachována kvůli obavám, jak se systém soudních exekutorů rozjede. Výkony rozhodnutí prováděné soudy dnes už spíše jen zatěžují státní rozpočet... Myslím, že doba došla k tomu, abychom se bavili o jejich zrušení. Na Slovensku k tomu dospěli po deseti letech. Pokud k tomu dojde při jubileu našeho vzniku i tady, budu rád, pokud dříve, tak ještě raději.

Jaké náležitosti by měl člověk splňovat, aby se mohl stát exekutorem?

Především musí být právník. Na Slovensku to zpočátku neplatilo a způsobovalo to velké problémy, třeba při komunikaci exekutorů se soudy. Dále musí mít minimálně tříletou praxi v oboru a zkoušku – exekutorskou, notářskou, advokátní, soudcovskou či prokurátorskou. Samozřejmě se vyžaduje i bezúhonnost. Pak stačí uspět ve výběrovém řízení, složit slib před ministrem a do tří měsíců otevřít úřad.

Obligátní otázka – jak jste se k exekucím dostal vy?

Asi jako většina kolegů – slyšel jsem, že už to někde funguje a že se to má spustit i u nás. Měl jsem výhodu, protože jsem předtím studoval v Bratislavě a systém soudních exekucí na Slovensku fungoval už od roku 1995. Někteří mi kamarádi se tam exekucemi zabývali. Přesvědčili mě, že je to zajímavé a že je to něco nového – a pokud vzniká něco nového, je dobré u toho být od začátku. S jejich pomocí jsem se v této oblasti i vzdělal. Pak jsem prošel výběrovým řízením a začal dělat exekutora.

Odkdy jste ve funkci prezidenta Exekutorské komory ČR?

Hned od ustavujícího sněmu v říjnu 2001. Byl jsem zvolen do prezidia, které mě pak do funkce vybralo. „Točím“ už třetí funkční období, máme tříleté.

Co post prezidenta komory obnáší?

Spoustu věcí... Hlavně je to velký závazek. Budování nového systému, který poukazuje na nefunkčnost toho dosavadního, přináší komplikace. Zvlášť když to vadí mnoha lidem u soudů. Zejména poslední dva roky bojujeme i se stavem samotným – aby dodržování etických předpisů bylo pro exekutory jasným pravidlem, povinností, ale i výsadou. Musíme také prosazovat některé věci, které souvisejí s právy exekutorů. Soudy nám bohužel často házejí klacky pod nohy a vykládají zákon bez jakéhokoliv zmocnění. Vrazejí praxi o několik let zpět. Pak je nutné tvrdě přesvědčovat poslance, že to,

co „vymyslel“ Nejvyšší soud, nemá žádnou oporu v zákoně.

Dostanete se ještě někdy do terénu?

Práci v komoře věnuji minimálně dva dny v týdnu, ostatní mi zbývají na organizaci chodu úřadu. Do terénu se dostávám spíše výjimečně – u větších kauz, třeba když je nařízena exekuce prodejem podniku.

„Smyslem exekuce není zahnat člověka do kouta.“

Kterou část své práce máte raději?

Práce pro komoru mě baví, máme i viditelné výsledky, ale nejsou moc doceněny. Je to věčný boj s větrnými mlýny... Co se týče samotného úřadu – nebylo by mě jen sedět a vystavovat exekuční příkazy, mám rád jednání s lidmi a řešení složitějších kauz. Tam je to kdo s koho, buď je šikovnější exekutor, nebo dlužník. Na druhou stranu, velkých kauz bude stále méně a exekuce se budou brzo dělat tzv. od stolu. U většiny z nich odpadne navštěvování dlužníků a sepisování majetku, což je nejčastější mediální téma... Pohledávky se budou týkat hlavně telekomunikací, plynu, elektřiny, pokut od městské policie apod. Tedy těch věcí, které člověk platit musí, ale často neplatí. Například v Holandsku jsou už dnes nejčastějšími oprávněnými zdravotní pojišťovny.

Který případ vás v poslední době zaujal?

Bylo jich více. Jedna kauza byla dost nepříjemná – v takových případech si říkáte, jestli tahle práce je to právě... Vymáhali jsme pohledávku ve výši několika desítek tisíc pro zdravotní pojišťovnu. Dlužník žil v bytě své osmdesátileté maminky v pronajatém pokoji s pár věcmi. Měl u sebe asi dva a půl tisíce, ze kterých mu exekutor musí tisícovku nechat. Když jsme ale viděli, v jaké situaci se nachází – těch pár korun měl na měsíc – peníze jsme mu vrátili, šli pryč a navrhli pojišťovně, aby exekuci zastavila. Připadalo nám to z lidského hlediska už moc... Takovému člověku je třeba pomoci a ne ho zahnat do kouta, to není ani smyslem exekuce. Exekutor by neměl být jen výkonným úředníkem, ale i dobrým psychologem. Nevíte, co zoufalý člověk udělá. Mohu uvést další příklad z praxe: Před časem můj kolega přišel na exekuci za několik miliónů. Jednatel firmy po něm začal střílet, zapálil stodolu a nakonec se zastřelil sám...

Práce exekutora je asi psychicky náročná...

Je, hodně. A proto obdivuji především své kolegyně – asi třetina exekutorů jsou ženy. Klobouk dolů před nimi. Každý na vás nadává, chtěl by vás hned zmlátit... Ale ony to zvládají. Je to hodně o psychologii a zkušenostech.

Nejoblíbenější...

město: Paříž. Londýn
region: jižní Francie. Provence
dovolená: kde je teplo nebo kde se dá lyžovat
film: Pulp Fiction. většina dobrých westernů
jídlo: steaky. těstoviny

Nemám rád...

když vám někdo říká do očí, jaký je kamarád. a za rohem by vám nejradši vrazil kudlu do zad

Největší sen...

pronajmout si velkou jachtu s kapitánem a spolu s rodinkou na ní několik měsíců brouzdat po oceánech

Čím stres z práce odbouráváte?

Sportem a rodinou. Hraju tenis a fotbal. V něm jsem býval útočník, ale postupně se přesouvám do obrany. Bohužel budu muset kvůli zdravotním problémům skončit úplně, proto hraju čím dál více právě tenis. Rád si ale poslechnu i dobrou hudbu, třeba U2, Seal a nebo Norah Jones. Když je čas, přečtu si zajímavou knížku, třeba nějaký životopis nebo detektivku.

JUDr. Juraj Podkonický, Ph.D.

narodil se v roce 1969 v Ružomberoku
1983–1987 studoval na Gymnáziu Jana Keplera v Praze
1987–1991 studoval na Právnické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě
1995–2001 postgraduální studium
1991–1995 praxe v komerčně-právních kancelářích
1995–2001 výkonný ředitel Rady pro reklamu
1997–2001 Viceprezident Evropské asociace pro samoregulaci reklamy pro střední a východní Evropu
1997–2000 člen a místopředseda Rady České televize
1997–2001 člen výkonného výboru České skupiny Ligy pro soutěžní právo
od 2001 soudní exekutor, Exekutorský úřad Praha 5
prezident Exekutorské komory České republiky
1996–2001 účastnil se mezinárodních konferencí (témata: autorské právo, právo nekalé soutěže, reklamní právo, public relations, krizová komunikace atd.)

Zpřístupnili jsme klientům nový informační systém

Počátkem roku 2008 byla oficiálně spuštěna klientská část informačního systému Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, vyvinutého vlastními silami. Zprovozněná část slouží primárně k zvýšení dostupnosti poskytovaných služeb a vzájemné komunikaci mezi rozhodčím centrem a klienty.

Klientům služby CICERO je v základním schématu k dispozici zpravodajský informační portál z oblasti ekonomiky, práva, financí, marketingu a řízení – s přímým přístupem k zajímavým službám, například různým druhům ekonomických a finančních kalkulátorů.

Další všeobecnou částí systému je soubor editovatelných dokumentů, které se vztahují k rozhodčímu řízení: vzory žalob, smluv a podání, vzory a sbírky zákonů. Patří sem také

komunikační kanál pro poskytování poradenství. Speciální složku představuje přístup k CES (Czech Economic Subjects) – kompletní databázi českých podnikatelských subjektů se systémem prevence platební morálky. Záznamy o dlužnících a neplatičích jsou přebírány a následně centralizovány z mnoha veřejných i neveřejných seznamů. Spolu s dalšími údaji o rizicích tvoří jeden z nejkompexnějších systémů poskytování kreditních informací.

Mezi personalizované části informačního systému spadá správa poskytovaných služeb a fakturací nebo přehledy stavů vedených sporů. Dále také elektronická spisovna pro rozhodčí řízení vedená v rámci on-line soudního fóra portálu E-arbiter (pro spory vedené klasicky připravujeme spuštění elektronické spisovny do konce roku). Ve zkušební beta verzi je v době uzávěrky tohoto čísla Satisfakce k dispozici rozhraní pro zajišťování inkasní činnosti – nové služby poskytované v systému CICERO. Služba (provozovaná partnerskou společností Sofis partner s. r. o.) by klientům měla být plně dostupná v průběhu března až dubna letošního roku. Představili jsme ji už v předminulé Satisfakci v rozhovoru s Richardem Kampfem – obchodním ředitelem společnosti AVE soft s. r. o., která k této službě dodala informační systém pro správu pohledávek EVOLIO.

text (KH)

Vítězku letošního ročníku soutěže Česká miss – Elišku Bučkovou – už známe, stejně jako všechny ostatní oceněné krásy. O samotném průběhu soutěže se však už mluví mnohem méně. Pokud vás zajímá, co vše musely dívky dokázat, neváhejte a začtěte se...

Soutěž krásy Česká miss plní sny i startuje kariéru

Prvním krokem pro všechny účastnice bylo podání přihlášky, kterou mohly nalézt na webu soutěže a v některých novinách či časopisech. Přihlásit se šlo také prostřednictvím modelingové agentury Central European

Models. Jedinými kritérii, která adeptky musely splňovat, byl věk (18–26 let), české občanství a to, zda je dívka svobodná a bezdětná. Otázka národnosti nehrála žádnou roli.

Komunikace v angličtině je důležitá – už proto, že vítězka reprezentuje Českou republiku na soutěži Miss Universe.

Základní kola proběhla na přelomu listopadu a prosince loňského roku formou castingů. V odborné porotě zasedli zástupci modelingových agentur a společnosti Miss Marketing s. r. o., režisér České miss, rodilý mluvčí (testující dívky z cizího jazyka), poradce pro výživu, finalistky z minulých ročníků soutěže, zástupce mediálního partnera a fotograf. Všech pět castingů, na které se zájemkyně sjely do Karlových Varů, Brna, Pardubic, Ostravy a Prahy, mělo podobný scénář. Dívky se porotcům nejprve představily v civilním oblečení a řekly jim něco o sobě. Na základě tohoto setkání porota vybrala skupinu postupujících, které se jí posléze předvedly v plavkách. Při této přehlídce už se hodnotila i postava soutěžících. Následoval krátký pohovor v cizím jazyce (obvykle v angličtině, ale zazněla i němčina nebo francouzština). Komunikace v angličtině je pro soutěž důležitá – už proto,

že vítězka reprezentuje Českou republiku na nejprestižnější mezinárodní soutěži krásy Miss Universe. Nejtěžší zkouškou pak byla závěrečná prezentace ve večerních šatech, při které porota posuzovala i pohyb před kamerou za doprovodu hudby. Poté porotci soutěžícím pokládali všetečné otázky a sledovali jejich reakce, pohotovost i vtipnost.

Po první části finálového galavečera porotci zvolili šestici superfinalistek.

Dívky, které dokázaly zaujmout nejvíce, pak postoupily do semifinále. To se konalo 12. prosince v Praze. Vzešlo z něj dvanáct nejlepších, které se utkaly 2. února v průběhu finálového večera, vysílaného v přímém přenosu. Galavečer se netradičně odehrával v prostorách ruzyňského letiště, moderátorskou dvojici tvořil slovenský herec Maroš Krámár a modelka a moderátorka Jana Štefánková. V porotě, jejímž předsedou byl francouzský herec Alain Delon, rozhodovala o postupujících také topmodelka Petra Němcová, ředitel pražské zoo Petr Fejk, zpěvák kapely Gipsy.cz Radek Banga, Tereza Maxová, olympijský

Jaké otázky soutěžící třeba na castingu dostávaly... Uspěli byste?

Jela jste někdy tramvají načerno?

Proč byste se zrovna vy měla stát Českou miss?

Jmenujte některou svoji špatnou vlastnost.

Opalujete se nahoře bez?

Chtěla byste u nás americký radar?

Věříte v lásku na celý život?

Ukradla jste někdy něco?

Co si myslíte o plastických operacích?

V čem jste ze všech nejlepší?

O čem sníte?

Jak podle vás vypadá jeden den České miss?

Porvala byste se o partnera s jinou ženou?

Šla byste do reality show?

Z čeho se může
Česká miss 2008 radovat...

účast na soutěži Miss Universe
cesta pro dvě osoby do Mexika
automobil Seat Ibiza
roční pronájem luxusního bytu zdarma
šperky s pravými diamanty
domácí spotřebiče a digitální fotoaparát
roční cestovní pojištění pro celý svět
šaty z exkluzivní kolekce z thajského hedvábí
doplňky, boty a oblečení
kosmetické a fitness služby, thajské masáže
hodinky podle vlastního návrhu
jazykové kurzy a lekce golfu
celoroční kadeřnická péče
hodiny etikety a společenského chování

vítěz Roman Šebrle a zástupci partnerů České Miss. Po první části večera, během které proběhla i oblíbená promenáda v plavkách, porotci zvolili šestici superfinalistek. Ty pak při zápolení o unikátní korunku ze čtrnáctikarátového bílého zlata s téměř 1300 brilianty a polodrahokamy musely překonat další úskalí. Jedním z nich byla i nejzajímavější a nejkontroverznější novinka, pózování se speciálně vycvičenými zvířaty – gepardem, krajtou a dravým ptákem. Dále superfinalistky odpovídaly na otázky porotců a na závěr předvedly svou krásu při promenádě ve večerních šatech z pravého hedvábí. Po celou dobu běželo hlasování prostřednictvím sms, protože právě televizní diváci měli rozhodnout o vítězkách. Pomoci jim přitom mohly i krátké videosnímky, které o sobě dívky samy natočily. Vyvrcholením večera bylo vyhlášení výsledků. Po oznámení jmen druhé (Elisavet Charalambidu) a první (Hana Svobodová) vicemiss převzala titul nejkrásnější dívky z rukou Michaely Maláčové a Alaina Delona Eliška Bučková ze Strážnice.

Významná je také pomoc, kterou se dívky podílejí na charitativních akcích.

A co čeká vítězky České miss 2008 v budoucnu? Účast na prestižních mezinárodních soutěžích krásy (Eliška Bučková pojedje na již zmíněnou Miss Universe, první vicemiss se zúčastní Miss Earth a druhá vicemiss soutěže Model of the World). Významná je také pomoc, kterou se dívky podílejí na charitativních akcích. Pokud budou stejně úspěšné jako krásky z předešlých ročníků,

čekají je – i ostatní finalistky – kariéry modelek, fotomodelek, moderátorek a třeba i hereček. A i když jde ve všech případech o tvrdou práci, hlavní je, že Česká miss pomáhá dívkám splnit si sen...

Soutěžící mají často obavy z nadváhy, a proto se někdy až moc omezují v jídle. To v kombinaci se stresem neprospívá jejich zdraví. Dívky, které se úspěšně zúčastnily castingů, však strach ze své váhy ani zdravotních problémů mít nemusejí. Jedním z partnerů soutěže je totiž už druhým rokem fitness Axagym, distributor doplňků výživy Allstars. Jeho spoluzakladatel Miroslav Cipra – trenér a poradce pro výživu – je členem castingové poroty a pomáhá dívkám řešit problémy tohoto typu. Dohlíží, aby cvičily a správně jedly, o jejich výživu a volnočasový program se stará i na soustředěních (v roce 2007 v Rakousku v Alpách a letos v Thajsku). Finalistky České miss se kromě mnoha jiných cen také mohou těšit z možnosti rok zdarma navštěvovat posilovnu Axagym v Praze.

Jazykové vzdělávání zaměstnanců: vytvořte systém s ověřitelnými výsledky

text: Tereza Nepusilová, foto: archiv

Jazyková vybavenost patří dnes k běžně požadované kvalifikaci zaměstnanců. I na pozicích nižšího managementu a pracovníků ve výrobě je vyžadována schopnost komunikace ve dvou světových jazycích. Česká republika je členem Evropské unie, hranice jsou tedy již definitivně odstraněny. Otázkou ale zůstává, jestli je také vyřešena skutečná bariéra – bariéra jazyková.

Každý z nás si pamatuje dobu, kdy se výuka vedla výhradně podle učebnice (lekce po lekci s monotónní strukturou hodiny) a kdy hlavním účastníkem byl vyučující. Znalosti z takové výuky byly většinou mizivé, a to i přesto, že trvala léta. Nejedná se přitom pouze o zkušenost starších zaměstnanců, ale i nově nastupujících mladších ročníků a někdy i absolventů vysokých škol. Zaměstnavatelé tedy nezbyvá nic jiného, než investovat vlastní peníze do jazykového vybavení svých zaměstnanců.

Většina manažerů na požadavek jazykového vzdělávání zaměstnanců reaguje pozitivně – společně se stravenkami patří k jedné z nejběžnějších motivačních složek. Způsob finanční úhrady nebo spoluúčasti se ovšem liší. Většina společností platí jazykové vzdělávání přímo jazykové agentuře – kvůli možnosti kontroly a zásahu do struktury výuky.

Tyto společnosti mají výhodu oproti menšině, která svým zaměstnancům přispívá na kurzy odměnou ke mzdě. V tomto případě je pouze na zaměstnanci, v jakém kurzu a u jaké agentury částku vyčerpá. Popsaný model sice splní funkci příspěvku, není ale kontrolovatelný a má naprosto minimální efekt. Část zaměstnanců se přihlásí na kurz pro veřejnost a po měsíci až dvou ho přestane navštěvovat. Peníze tak propadnou nebo jejich část čerpá jiný člen rodiny. Model přímého příspěvku na jazykové vzdělávání tedy nedoporučuji, neboť se nedá očekávat, že zaměstnavatelé přinesou výstup v podobě jazykově připraveného zaměstnance.

Pravidla? Pravidla!

Osvědčeným řešením, které doporučuji našim klientům, je vytvoření interních pravidel pro čerpání jazykového vzdělávání zaměstnanců. Měla by být stanovena jasná kritéria, která budou

po zaměstnanci vyžadována. Návrh cílů výuky by se měl vypracovat se zřetelem na firemní politiku, pracovní priority jednotlivých oddělení a managementu, časové vytížení zaměstnanců a případných přesčasů. Podstatnou roli hraje pochopitelně také očekávaný efekt výuky a požadovaná rychlost zvyšování kvalifikace zaměstnanců.

Jazykový audit

Základní podmínkou pro zařazení zaměstnance do kurzu by mělo být absolvování vstupního jazykového auditu. Není dobré ho podceňovat – jde o klíčový okamžik před zahájením samotného kurzu! Jazykový auditor absolvuje s každým zaměstnancem vstupní pohovor, který slouží ke zjištění aktuální jazykové vybavenosti, stanovení cílů výuky, metodického postupu a typologie jednotlivce. Mimo to také zmapuje individuální potřeby a zkušenosti zaměstnance s předcházející výukou.

Součástí auditu by měl být i písemný test zvolený dle předběžné pokročilosti zaměstnance. Individuální vyhodnocení vstupních znalostí pomůže k rozdělení osob do skupin podle jazykové úrovně a zaměření kurzu.

Typologie zaměstnanců

Každý, kdo se již někdy účastnil jazykového kurzu, má představu o tom, co se mu na výuce líbilo, co nelíbilo a jaký způsob výkladu mu nejvíce vyhovoval. Je například velký rozdíl mezi sociálním a technickým způsobem myšlení. Technicky uvažující osoby potřebují jasně definovanou strukturu výuky, kde je výklad logicky strukturován a gramatika se nejlépe vysvětlí „v tabulkách a grafech“. Sociálním typům oproti tomu vyhovují méně „upjaté“ hodiny, kdy prostřednictvím konverzace a společných aktivit přijmou výklad přirozeně a nenásilně. Kvalifikovaný jazykový auditor je schopen tuto základní typologii osob určit a připojit ji k informacím z auditu. Je velmi důležité při výběru lektora tento fakt zohlednit!

Koncepce výuky

Ve chvíli, kdy zná zaměstnavatel své požadavky na jazykové vzdělávání, jeho zaměstnanci prošli vstupním jazykovým auditem a všechny informace z něj jsou dostatečně zpracované, přichází na řadu návrh koncepce výuky, rozvrhů a studijních plánů. Již dávno minula doba, kdy stačilo, aby vyučující přišel, mechanicky odučil látku a odešel. Všichni chceme za své peníze a čas dostat to nejlepší. Proto by se měla návrhu výuky věnovat maximální pozornost – je to základ úspěchu či neúspěchu celého jazykového vzdělávání.

Návrh pravidla zpracovává odborník jazykové agentury – metodický pracovník a projektový manažer daného klienta. Společně by měli skloubit potřeby vzdělávání z hlediska metodologie, odborného názoru agentury a potřeb zaměstnavatele. Velikosti skupin, termíny výuky a rozdělení osob do skupin (včetně návrhu jejich zaměření) vychází z již zmiňovaného auditu. Každá skupina by měla mít předem zpracovaný studijní plán (zpravidla na deset měsíců), v němž bude jasně koncipována struktura hodin s definovaným cílem výuky v časové ose. Doporučuji, aby zaměstnanci dostali možnost vyjádřit se k obsahu studijních plánů, čímž se flexibilně doplní obsah hodin podle jejich potřeb.

Docházka

Účast na jazykových kurzech – docházka – by měla být každý měsíc monitorována a kontrolována. Pro úspěšné vedení kurzu je nutno stanovit splnění podmínky určitého minimálního procenta docházky (doporučuji 75 %).

Je pochopitelné, že personalisté nemohou zjišťovat docházku každý měsíc, tuto péči by měla automaticky zajišťovat formou statistiky jazyková agentura (prostřednictvím svého informačního systému).

Docházku je třeba rozčlenit na 1) přítomen, 2) omluvenou absencí (nemoc, služební cesta, školení apod.) a 3) neomluvenou absencí.

V momentě vysoké neomluvené absence je nutné ihned se zaměstnancem zkontaktovat důvod nepřítomnosti, případně vyvodit důsledky – například změny ve výuce, přeřazení do jiné skupiny nebo v případě obvyklého „lajdáctví“ vyřazení z kurzu. Možná to zní příliš komplikovaně a hrubě, věřte ale, že to splní svůj účel! Každý zaměstnanec potřebuje cítit, že kontrola funguje a že plnění jeho povinností je vyžadováno. Ve chvíli, kdy je pokárán první zaměstnanec, budou všichni vědět, že pravidla nejsou jen další formální interní směrnice.

Kontrola výsledků

Navrhují osobní spolupráci personalisty a jazykové agentury při sestavení kontrolního mechanismu pro sledování průběhu studia a efektivnější kontrolu vynaložených prostředků. Průběžné testování je nutné, umožňuje zjištění aktuálního stavu znalostí každého studenta. Také hodnocení studentů lektorem přináší důležité informace, které je vhodné ověřit v rámci hospitace metodickým odborníkem. V závěru výuky (po šesti měsících, po školním roce apod.) doporučuji provést závěrečný nezávislý jazykový audit. Ten by neměl být veden vyučujícími, ale nezávislými osobami a v obdobném rozsahu jako vstupní audit. Výstupem je srovnání dosažených znalostí se znalostmi z počátku výuky. Hodnocení je možné považovat za dostatečné pro návrh pokračování vzdělávání.

Tvrdý oříšek

Zajistit jazykové vzdělávání zaměstnanců s vysokou docházkou a efektivitou je pro mnohé firmy tvrdým oříškem. Každý předpokládá, že sehnat kvalitní jazykové kurzy dnes není problém a že efektivní výuka s maximální účastí studentů je automatická. V praxi mi však všichni personalisté nebo manažeři vzdělávání potvrdí, že i tato oblast má své úskalí a výběr partnera v ní není jednoduchý. Jak zajistit, aby počáteční nadšení zaměstnanců neopadlo po dvou měsících a ve finále se kurzů neúčastnilo jen pár věrných a cílevědomých? Fakt, že vše hraje zaměstnavatel a výuka se koná v pracovní době, mnohdy nestačí.

Motivace zaměstnanců

Každý zaměstnanec uvítá jasnou koncepci (stanovenou nejlépe na počátku výuky ve formě studijního plánu) a současně konkrétní výstup jazykového kurzu. V případě, že se rozhodnete pro spolupráci s mezinárodně certifikovanou jazykovou agenturou, budou mít vaši zaměstnanci možnost ukončit své vzdělávání mezinárodním certifikátem. Ten je pro mnohé z nich vysoce motivující a výrazně ovlivňuje přístup k výuce. Jako nástroj hodnocení výuky ze strany zaměstnanců doporučuji dotazníky. Pomohou nejen personalistovi, ale i lektorovi zkvalitnit výuku a rozšířit ji o položky, které v nich zaměstnanci uvedli. Závěrem bych doporučila všem firmám, které tento motivační prvek svým zaměstnancům poskytují, aby si ověřili reálný efekt současné výuky. Vzdělávání nepředstavuje malou investici a ani čas zaměstnanců není zanedbatelný. Uvědomuji si, že tato oblast se na první pohled týká především personalistů a manažerů vzdělávání. Je ale na vedení samotném, aby posoudilo, zda jejich podřízení jsou schopni jazykové znalosti využít v praxi, a tím investice do vzdělání zhodnotit.

Jazykové vzdělávání

Poskytujeme profesionální služby firemním klientům v oblasti jazykového vzdělávání zaměstnanců. Pro naše klienty zpracujeme kompletní strukturu vzdělávání, vycházející z profesního zaměření firmy a cílů výuky.

- výuka ve více než 20 světových jazycích
- vyučujeme klienty v celé ČR
- specializace na firemní vzdělávání
- odborná jazyková příprava
- příprava na mezinárodní zkoušky
- průběžné vzdělávání a intenzivní kurzy
- zajištění nezávislého jazykového auditu
- zpracování interních pravidel vzdělávání zaměstnanců
- všechny firemní jazykové kurzy jsou mezinárodně certifikované

Miroslav Franta:

**Každá firma
by měla žít tím,
že zákazník je
na prvním místě**

Jak sám přiznává, původně o obchodování nevěděl téměř nic. Přesto dokázal postupně vybudovat jednu z největších obchodních firem se zaměřením na ocelové plechy v republice. A to, že do podnikání dává srdce, platí u Miroslava Franty doslovně – firma Ferros před několika lety vyrobila nové srdce pro poškozený zvon Zikmund v chrámu sv. Víta.

Můžete popsat, čím se společnost Ferros Praha zabývá?

Obchodujeme s hutním materiálem, zejména s ocelovými plechy. Hlavně ze skladu, neděláme překupy mezi výrobcem a zákazníkem. Snažíme se nabízet co neširší sortiment – včetně takových plechů, které konkurence obvykle nemá. V současnosti máme na skladě zboží v hodnotě asi 150 miliónů. Letos firma oslaví patnácté narozeniny, před čtyřmi lety jsme začali z plechů také vyrábět tvarové výpalky. Dnes tuhle činnost provozujeme už na osmi strojích. Máme výhodu v tom, že materiál je uskladněn hned vedle strojů – proto můžeme na zakázky reagovat rychle a pružně. Výpalky také otryskováváme a balíme. Do budoucna bychom je chtěli ještě dále zpracovávat, aby s nimi zákazníci měli co nejméně práce.

„Na začátku jsem obchodoval z obýváku.“

Vaše firma už má docela dlouhou tradici. Jak vlastně vznikla?

Když jsem ji v roce 1993 zakládal, obchodoval jsem z obýváku a měl jen psací stroj, fax a telefon. Obvolával jsem firmy, jestli náhodou něco nepotřebují. Konkurence tehdy nebyla velká, takže zakázek bylo dost. Ferros se rozrůstal, přibíral další lidi a pronajali jsme si sklad. Dnes máme přes šedesát zaměstnanců a vlastní sklady v Praze a Brně. Loni na podzim jsme koupili pozemek za Ruzyní. Chceme na něm postavit nový sklad a přesunout tam zboží z Vysočan. Ty už jsou dnes v centru města, kde obchod s hutním materiálem nemá místo.

Pomohla vám při budování firmy nějaká přelomová zakázka?

Vývoj byl postupný, na svou první větší zakázku si ale vzpomínám. Přijel jsem tehdy na jednání

Mám rád...

přírodu a volný prostor kolem sebe
klidné rodinné zázemí
cestování – hlavně po Africe
ryby na všechny způsoby
sport, aktivitu

Nemusím...

lidi, kterým jde jen o pozlátka
hloupost
dopravní zácpy v Praze

do Brna ve staré rezaté stodvacítce. Vedle sídla zákazníka jsem se styděl zastavit, tak jsem zaparkoval o dvě ulice dál... Do firmy jsem pak suverénně vtrhnul v obleku a jednal o dodávce asi 1100 tun do dvou měsíců. Tvářil jsem se, že takové zakázky děláme běžně, ale v té době jsme dodávali zboží maximálně tak o patnácti tunách... Při zpáteční cestě se mi klepaly nohy, měl jsem strach, jak to zvládneme. Hned jsem vyrazil jednat do Ostravy, naštěstí všechno nakonec klaplo. A z pozice malého obchodníka jsem se podsunul dál – získal jsem kontakty ve Vítkovicích a začali jsme dostávat další větší zakázky.

Proč jste začal obchodovat právě s hutním materiálem?

Pracoval jsem předtím v ČKD v závodě Lokomotivka jako vedoucí zásobování a hutní materiál jsem měl na starost. Po pádu ČKD se nabízelo začít v tomhle oboru podnikat. Takhle jednoduché to ale nebylo. Oslovili mě totiž známí, s tím, že budou zakládat cestovku. Takovému podnikání jsem nerozuměl, přesto jsem do toho nakonec šel. Vůbec nám to ale nešlo. Když pak ČKD končilo, rozprodávaly se obrovské zásoby plechů. Cestovka nefungovala a já se raději začal poohlížet po zájemcích o ně. Povedlo se a něco jsme vydělali. Ve stejné době jsme se v cestovce pohádali, tak jsem v ní skončil a začal podnikat sám.

A ta cestovka dnes ještě existuje?

Kdepak, ta skončila ihned. Pamatuju si, že měla ubytovat asi padesát Japonců. Dokonce jsme na to dopředu dostali zálohu. Japonci ale nepřijeli, zálohu jsme museli vrátit a to byl konec. Prostě jsme to neuměli. (smích)

Od turistického ruchu k plechům – to je zajímavý vývoj...

Byl to spíš takový úlet... Taký jsem mezitím dovážel z Jindřichova Hradce do Kotvy malované sklo – aby bylo z čeho žít. Nakonec jsem ale viděl, že perspektivu má jen obchod s plechy, ve kterém jsem se vyznal.

Baví vás tahle práce?

Neřekl bych, že obchod s hutním materiálem je úžasně zábavný... Ale mám rád obchod jako takový – hlavně kontakty s lidmi. Získáte spoustu známých i kamarádů. Je to o setkávání, plnění požadavků a vycházení vstříc. Důležité je umět poskytnout nadstandardní službu, kterou konkurence nemá. To vědí v každé firmě. Přesto u mnoha společností není automatické mít zákazníka na prvním místě. Podnik tím zkrátka musí žít.

Zažil jste toho v oblasti obchodu už hodně.

Setkal jste se někdy s mimosoudním řešením sporů?

Teď jsme řešili případ, při kterém se nám tenhle postup osvědčil. Je velká škoda, že centra podobná Unii pro rozhodčí a mediální řízení neexistovala už v devadesátých letech. Tehdy bylo hodně různých podvodníků, hochštaplerů a lhářů. Kvůli nim i kvůli lidem, kteří přivedli svou firmu ke krachu a pak začali klíčovat, jsme přišli o několik milionů. Vymahatelnost práva byla nízká – pokud chtěl člověk dělat vše legálně a ne si najmout někoho s pistolí nebo kanystrem... Ani soudy nezaručovaly úspěch. Vzpomínám si na jediný případ, kdy jsme vyhráli soud a skutečně dostali peníze. Dnes je to naštěstí jiné – zaměstnanci Unie nás jednak proškolili, jednak při řešení zmíněného problému rychle zahájili rozhodčí řízení. Rozhodnutí padlo už na druhém sezení a velmi pravděpodobně minimálně část našich pohledávek bude uspokojena. U soudního řízení by byly peníze už nenávratně pryč.

„Před státnicemi jsem s radostí zjistil, že mě z politických věd už nikdo zkoušet nebude.“

Jak vypadala vaše kariéra předtím, než jste začal podnikat?

Studoval jsem v Ostravě a zároveň pracoval v ČKD. Školu jsem končil těsně po revoluci. Učili jsme se politické vědy a před státnicemi jsme s radostí zjistili, že nás z toho už nikdo zkoušet nebude. (smích) Po škole jsem neměl žádnou představu o obchodě, nebyl jsem do té doby ani na Západě. Prostě klasický odchovanec socialismu... Měl jsem ale štěstí – ČKD mě poslalo

na školení o obchodních dovednostech. Učil nás člověk, který prošel kurzy pro školitele v Anglii. Za několik dní jsem pochopil, jak funguje tržní hospodářství, co to je obchod a zákazník. Otevřelo mi to oči. Všechno pro mě bylo nové – v ČKD jsem sice už předtím nakupoval materiál za desítky milionů, ale vůbec mi to nedocházelo. Peníze se nikam neposílaly, existoval jediný dodavatel a dané ceny... Nebyl to vlastně obchod, jen se někde zavolalo. A když člověk potřeboval dodávku o něco dřív, musel vzít flašku a cpát ji prodejcem, aby mohl splnit plán...

A co dnes? Neustálá jednání a nákupy musejí být hodně časově náročné...

Samozřejmě, ale méně než před pár lety. Teď už si dokážu najít čas pro sebe. Začátky byly krušné, možná se mi i trochu podepsaly na zdraví... Prvních pět let jsem si připadal jako v transu. Někde jsem si přečetl, že Japonci, když jdou do práce, se snaží přemýšlet tak, jako by šli do boje. A já to dělal podobně – chtěl jsem prorazit.

Co vám pomáhá zbavovat se stresu z práce?

Hlavně tenis, ten je úžasný. Sejdu se někde s kamarádem nebo kamarády a hraje se. A za hodinu nebo dvě jsem zpocený a vyřízený, pak se osprchuju a je mi skvěle. Stres je pryč. Spousta přátel mě přemlouvá, abych začal s golfem. Ten je pro mě ale moc časově náročný. Tenis je intenzivní, společenský a při čtyřhře je u něj i legrace. Nehraju ho dlouho, asi pět let. Ale už v mládí jsem ho hrát chtěl a záviděl klukům, kteří šli trénovat s raketou v batohu. Nakonec mě na něj pozval známý. Oba jsme začínali, ale hned jsem tomu propadl.

Dostanete se i k dalším zálibám?

Mým celoživotním koníčkem je rybaření. Když mám možnost, jezdím chytat do Veselí nad Lužnicí i do zahraničí. Ale bez sportu bych nemohl být.

Ing. Miroslav Franta

narodil se v roce 1958 v Jindřichově Hradci
1973–1976 vyučil se slévačem
v Českých Budějovicích
1978–1983 studoval strojní průmyslovou školu
1985–1991 studoval Vysokou školu báňskou
v Ostravě
1976–1981 slévač
1981–1982 stavební dělník
1982–1983 ČKD Slévárny – mistr na cídírně
1983–1993 ČKD Lokomotivka – postupně mistr,
vedoucí střediska, vedoucí odbytu,
vedoucí zásobování
od 1993 majitel a jednatel firmy Ferros Praha

SOFA LINE: Nechte svůj byt vyjádřit váš životní styl

Dobře vytvořený a sestavený interiér je důležitý i z mnoha dalších důvodů. Člověk tráví asi třetinu dne spánkem, třetinu v práci (třeba v kanceláři) a třetinu zábavou, odpočinkem apod. Po většinu dne se tedy pohybuje v interiéru. A pokud mu jeho uspořádání nevyhovuje, velmi rychle se to odrazí na kvalitě spánku, pracovní výkonnosti i náladě. Zkrátka se v interiéru musí cítit dobře.

Nejen sedací soupravy

Zaměstnanci SOFA LINE to samozřejmě vědí, a proto se snaží nabídnout svým zákazníkům kompletní servis v oblasti nábytku a dalších prvků interiéru. Když společnost v roce 2003 vznikala, zaměřovala se především na prodej kožených sedacích souprav. Tuto službu posky-

Mnoho lidí dnes svoji úroveň prezentuje hlavně prostřednictvím automobilu, oblečení nebo doplňků. Často ale zapomínají na to nejdůležitější – na interiér svého bytu, domu či kanceláře, který má velký potenciál vyjádřit jejich osobnost a životní styl. A pomoci jim si to uvědomit je jedním z cílů společnosti SOFA LINE s. r. o.

tuje i dnes, v jejích prodejnách naleznete širokou škálu souprav z nejkvalitnějších materiálů – od těch levnějších až po nejluxusnější. Proškolený personál vám poradí a vysvětlí výhody požívaných materiálů – snadné čištění, moderní vzhled nebo příjemnou vůni. Soupravy ovšem nejsou zdaleka jediným sortimentem, SOFA LINE dokáže dodat jakýkoliv druh nábytku podle vašeho přání. A pokud si z katalogů nevyberete, pomůže vám navrhnout nábytek na míru a nechá ho pro vás vyrobit.

Bc. Petr Toman: Vytvářet interiéry nás baví

„Každý zákazník by si měl uvědomit, jaký je jeho životní styl – od toho se odvíjí vše ostatní. A my chceme být tak dobří, abychom podle něj dokázali vyrobit na míru hezký, ergonomický a barevně sladěný interiér. V budoucnu bychom se chtěli stát firmou, která by v této oblasti udávala trendy v myšlení. Snažíme se vycházet klientům maximálně vstříc a nabídnout jim špičkový servis včetně poradenství, dovážky zboží a jeho vybalení, instalace či kontroly. Vyhověli jsme už tisícům spokojených zákazníků. Letošní rok je pro SOFA LINE rokem změn – máme více zaměstnanců a každý z nich je zodpovědný za jemu svěřenou část služeb. Všichni také znají dvě základní poučky naší společnosti: 1) Je nutné si stále uvědomovat, že zákazník je pro nás nejdůležitější. 2) Každý podnik je tak dobrý, jak dobří lidé v něm pracují!“

Interiéry vycházejí z evropských top trendů

To, na co jsou v SOFA LINE pyšní nejvíce, je ale navrhování a sestavování kompletních interiérů. Na základě vašich představ, finančních i časových možností, vkusu a především životního stylu firma vytvoří ideální interiér právě pro vás. To potvrzuje i jednatel společnosti Petr Toman:

„Vycházíme vždy z požadavku konkrétního zákazníka. Nechceme dělat nějaké unifikované prostory, pokaždé postupujeme individuálně.“ SOFA LINE kontinuálně sleduje nejnovější trendy v oboru na veletrzích v Miláně a Kolíně nad Rýnem a posléze je zakomponovává do svých návrhů. Její stánky pak naleznete na tuzemských veletrzích v Praze a Brně.

Velkou výhodou pro klienty firmy je, že SOFA LINE je schopna interiér dokonale barevně sladit. Vyrobí například obývací stěnu, která bude mít odstín přesně shodný s barvou sedací soupravy, kterou jste si zvolili. Tvarová, funkční, účelová i materiálová variabilita je samozřejmostí. Uvedené služby společnost poskytuje nejen pro domy a byty, ale i pro kancelářské prostory.

Výsledkem je prostředí, které klientovi umožní spokojený život

Budování a vybavování nového interiéru na klíč je pochopitelně náročné na čas i peníze. Záleží vždy na tom, co zákazník preferuje: Jestli chce bydlet rychle, nebo co nejlépe. Výstavba interiéru tak může trvat od dvou týdnů (s použitím typizovaného nábytku) do půl roku (včetně návrhů a výroby unikátního nábytku). Všichni zaměstnanci firmy se snaží dobu realizace co nejvíce zkrátit. Nový interiér sice představuje velkou investici, ale výsledkem je prostředí, které

klientovi umožní spokojený život a které ho bude inspirovat i uklidňovat po každodenním stresu. SOFA LINE nabízí své služby také na splátky. Zajišťuje i částečné zakázky nebo interiér vybuduje postupně (třeba po jednotlivých místnostech). Záleží jen na vašem přání. Stačí navštívit sídlo firmy, kde se vám vynasnaží osobně věnovat přímo Petr Toman.

SOFA LINE s. r. o. umí zajistit:

• dodání nábytku – typizovaného nebo vyrobeného na míru
• vymalování, vytapetování
• instalaci svítidel
• položení koberec
• instalaci žaluzií
• dodání elektrospotřebičů
• nákup základního vybavení kuchyně
• úklid a finální kontrolu interiéru
• catering při příležitosti převzetí hotového interiéru

SOFA LINE s. r. o.

Zábrdovická 2, 600 00 Brno
tel.: +420 545 214 440
+420 775 229 895
e-mail: sofaline@sofaline.cz
www.sofaline.cz

Z iniciativy novinářů v čele s Jaromírem Štětinou vznikla v roce 1992 Nadace Lidových novin. Její první aktivitou byla humanitární pomoc Náhornímu Karabachu. O dva roky později se nadace změnila na obecně prospěšnou společnost při České televizi Člověk v tísni. Celých šestnáct let už se věnuje humanitární a rozvojové pomoci v krizových oblastech, zaměřuje se na lidi na okraji společnosti, bojuje proti xenofobii, pořádá festival dokumentů Jeden svět, učí mediální gramotnosti a hájí lidská práva.

Člověk v tísni má otevřenou dlaň i srdce

Humanitární a rozvojová pomoc

Dominantou byla pro Člověka v tísni od počátku pomoc v krizových situacích, kterou financuje Humanitární fond rychlé reakce. Často se ale ukazuje, že „jen“ léky a potraviny nestačí. „Většinu rozvojových projektů otevíráme na základě předchozí zkušenosti. Často tak pracujeme v oblastech, kam se vezla humani-

tární pomoc, a pak se ukázalo, že by bylo třeba pomoci místním lidem i jinak,“ vysvětluje vedoucí informačních a mediálních projektů Adéla Pospíšalová. Na rozvojové projekty, které Člověk v tísni vybírá každoročně z několika desítek návrhů, je třeba získat peníze z grantů, cílených charitativních akcí a darů. „Naše práce často také navazuje na oficiální rozvojovou pomoc České republiky,“ říká Jan Mrkvička, zástupce ředitele sekce humanitární a rozvojové pomoci nadace Člověk v tísni.

Největší současná mise Člověka v tísni probíhá v Afghánistánu. Pomáhá místním získat lepší přístup k pitné vodě a vybudovat školy. Humanitární pomoc, která se postupně přeměnila v rozvojovou, poskytl Člověk v tísni například lidem v Etiopii a po tsunami také na Srí Lance. „V první fázi jsme tam vozili léky, později jsme místním pomáhali postavit znovu jejich domovy a radili jim se získáváním obživy. To byl problém zvláště u rybářů, kteří se už báli bydlet na pobřeží a museli si tedy najít jinou práci,“ popisuje Jan Mrkvička, který na Cejlonu strávil rok života. „Někdo dostal kolo, někdo pilu na dřevo, jiný kus motorčky, už čekají dítě... život tam jde dál,“ říká spokojeně Mrkvička. V Namibii provozuje Člověk v tísni dílnu pro postižené HIV-AIDS. „Problém netkví jen v HIV, ale v totálním rozkladu celé společnosti. Přesvědčit místní lidi,

Workshop seznámil klienty Unie s výhodami rozhodčího řízení

Vymahatelnost smluvních závazků prostřednictvím rozhodčího řízení je několikanásobně rychlejší než soudní proces. Lze ho tak s úspěchem využít k řešení každodenních podnikatelských problémů. Aby tato u nás pořád ještě méně zažitá cesta přinesla firmě klady a pozitiva, je třeba mít o ní dostatek informací. Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR pravidelně připravuje pro své stávající i potenciální klienty odborná školení. Praktické využití rozhodčí doložky zakotvené ve smlouvách bylo předmětem půldenního workshopu pořádaného třetí listopadovou středou loňského roku. „Workshop tohoto druhu jsme pořádali poprvé,“ řekl Tomáš Pešek, ředitel sekce klientské péče Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR. „Klademe si za cíl rozšířit povědomí klientů o výhodách rozhodčího řízení, a také jim poskytnout příležitost prodiskutovat s členy Unie i mezi sebou konkrétní případy jeho využití.“ Rozhodčí řízení je nejen díky své rychlosti skutečným přínosem a umět ho používat má na firmy – ať už obchodují se zbožím, nebo poskytují služby – pozitivní praktický dopad. „Naše zkušenosti jsou zatím takové, že klient s námi sice uzavíre smluvní vztah, ale nevyužívá možnosti, které mu tento vztah přináší. Proto jsme zvolili formu workshopu, abychom klady rozhodčího řízení co nejvíce osvětlili,“ popsal důvody pořádání akce Tomáš Pešek.

Všechny přednášky byly zaměřené na praktické využití rozhodčího řízení. „Měli jsme tu několik hostů, např. ing. Studničného z Factoringu České spořitelny, a. s., který vyložil přínos rozhodčího řízení právě při factoringovém způsobu obchodování. Dále také člena advokátní komory dr. Adama Bezděka, který srovnal rozhodčí řízení se standardním soudním pojednáváním nejobvyklejších obchodních kauz,“ nastínil některé body programu Pešek.

„Rozhodčí řízení nám pomáhá urychleně vyřešit sporné situace,“ zdůvodnil uplatňování rozhodčí doložky ve smlouvách ing. Studničný. Uvedl i další souvislosti z praxe: „Podle mých zkušeností záležitost, která u soudu trvá několik let, je prostřednictvím rozhodčího řízení vyřešená za několik měsíců. Naše firma poskytuje mezinárodní factoringové služby

a rozhodčí doložka je uznatelná i v zemích, se kterými Česká republika nemá podepsanou Newyorskou konvenci – úmluvu o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů z roku 1958. V některých exotických zemích Asie a Afriky, kam naši klienti vyvázejí zboží, existuje možnost využít tuto doložku a domoci se tak vykonání rozhodnutí rozhodčího soudu.“

Zájem o workshop byl značný. Účast každého čtvrtého osloveného klienta považují organizátoři za dobrý začátek. „Slibujeme si od dnešní akce i od těch příštích zvýšení povědomosti našich klientů o rozhodčím řízení – a následně jeho pravidelné využívání,“ doplnil Tomáš Pešek.

V průběhu akce jsme oslovili několik účastníků a položili jim otázku: Co vás přivedlo na brněnský workshop?

Ing. Roman Studničný
Factoring České spořitelny, a. s.

Unie pro rozhodčí a mediační řízení mě pozvala jako přednášejícího především proto, že naše smlouvy obsahují rozhodčí doložky už delší dobu. Máme tedy s tímto opatřením zkušenosti a mohu promluvit o praktických dopadech rozhodčího řízení na naše obchody. My sami hodláme v budoucnu rozhodčí doložku uplatňovat ve smlouvách ještě častěji a našim klientům doporučujeme totéž.

Ing. Miroslav Valmoris
NanoTrade s. r. o.

Každá informace je důležitá. Lidé obecně nemají moc schopnost informace vyhledávat a vyhodnocovat. A hlavně to nejtěžší – uplatňovat je. Odborníci z Unie si dali tu práci a potřebné údaje nám zde sumárně poskytli. Umožnili nám zároveň i využít je v praxi – to je

nesmírně užitečné pro obě strany. Naše firma rozhodčí doložky zatím do svých smluv nezakotvuje, ale pravděpodobně velmi brzo začne.

Petr Fajstauer
Cemex, a. s.

Určitě to byl dobře investovaný čas. Čím více informací získáme, tím lépe, proto jsme s kolegyní už na některých seminářích byli. V naší firmě mám na starosti kredity a pohledávky a párkrát jsem už rozhodčího řízení využil. Máme v běhu několik žalob na neplatiče a už jsme získali rozhodčí nálezy v náš prospěch. Nejdůležitější je opravdu asi rychlost jednání.

Ing. Simona Zbořilová
Amax, s. r. o.

Určitě považuji dnešní workshop za užitečný. Před dvěma měsíci jsem absolvovala vstupní seminář a dnes se probíraly podrobnosti kolem smluv. Konkrétní případy už pak řeším jednotlivě se členy Unie. Před časem jsme začali používat rozhodčí doložku, právě nyní máme jeden případ v řízení.

Ing. Dana Krylová
Ing. Hofer – střechy spol. s r. o.

Zatím jsme uzavřeli smlouvu s Uníí a rozhodčí doložku jsme začali uplatňovat na dodací listy, protože v naší stavební společnosti pracujeme pouze s nimi a fakturami. Školení ale rozšířilo moje znalosti o doložce. Myslím, že ji využiji i při smluvním vztahu s jinými partnery než jen v dodacím listu při dodávkách stavebních prací.

text a foto Lenka Pospíšilová

že má cenu se o něco snažit a neopíjet se, je opravdu obtížné. Naše dílna je jediný fungující projekt v provincii,” vysvětluje Jan Mrkvička. Padesát žen a dva muži v dílně vyrábí hračky, korálky a textilní výrobky, které se kromě tamějšího trhu prodávají hlavně v Praze v Obchodním domě Kotva. Jedním z nejdůležitějších kroků je předání vybudované instituce domorodcům tak, aby ji dokázali udržet v chodu. „V Namibii na něj ještě dlouho nemůžeme pomýšlet, naopak třeba v Afghánistánu mají lidé mnohem větší vůli zlepšit svůj život,” srovnává obě společnosti Mrkvička. Pomoc poskytl Člověk v tísni také v dalších zemích rovníkové Afriky, v bývalé Jugoslávii, Libanonu, na Jávě, v Íránu, Iráku, Pákistánu, Čečensku, Ingušsku, Barmě nebo státech bývalého Sovětského svazu.

Sociální integrace

Téměř sto pracovníků podá každoročně pomocnou ruku přibližně sedmi tisícům klientů ohroženým sociálním vyloučením. Většina z nich se vrací několikrát, zpravidla totiž řeší více problémů nejednou: bydlení, nezaměstnanost, zadlužení domácnosti apod. „Projekty sociální integrace jsme otevřeli v desítkách měst republiky a ročně na ně vynaložíme kolem třiceti miliónů,” říká Iva Jánská, která v této oblasti působí třetím rokem. Postupně se služby rozšířily na pracovní a právní poradenství a vzdělávací aktivity. „Za důležité považují

zvláště programy Doučování a Podpora vzdělávání. Snažíme se přesvědčit rodiče, že děti se potřebují připravovat do školy a že na to musejí mít doma podmínky. Pokud jim rodiče nedokáží s úkoly poradit, nabízáme doučování. Pro sociálně vyloučené a romské rodiny je často problém chápat vzdělání jako zásadní věc pro budoucí život. Když rodinu přesvědčíme, že škola je pro jejich děti důležitá, je do značné míry vyhráno,” vysvětluje Iva Jánská uvažování své klientely. „V Plzni jsme před třemi lety zahájili projekt Sociální asistent policie. V lokalitách s nízkou životní úrovní dochází často k patologickým jevům, jako jsou krádeže nebo lichva. Kontakt místních lidí s policií je velmi problematický. Snažíme se tak pomoci nemajetným lidem bránit se třeba právě lichvě,” doplňuje Jánská. „Pokud totiž nezvládnou splácet dluh i s úroky, které ročně činí

až čtyři sta procent, mohou poskytovatelé půjčky podle smlouvy inkasovat sociální dávky, z nichž tyto lidé většinou žijí.”

Informační a vzdělávací programy

„Nejúčinněji se proti intoleranci bojuje dostatkem informací, ale je to běh na dlouhou trať,” říká Adéla Pospíchalová. „Proto jsme v minulých letech investovali do různých informačních kampaní. Likviduj! a Česko proti chudobě byly zaměřené proti rozšiřování chudinských ghatt, Migrace informovala o životě cizinců u nás. Od loňského roku spolupracujeme na mezinárodním projektu Raxen proti xenofobii,” vysvětluje Pospíchalová. Podobné cíle si klade festival Jeden svět.

Peněžní dary jsou využívány na zajištění zázemí, další rozvoj organizace a nových projektů. Svoji pomoc můžete směřovat na účet 600102473/0300.

Paní Anna (55) je v invalidním důchodu.

S manželem, který je nezaměstnaný, vychovávají čtyři nezletilé děti – jedno vlastní, tři jim byly svěřeny do péče. Měsíční příjem rodiny činí 15 280 korun. Před rokem přišly rodině vysoké účty za služby, které se paní Anna rozhodla vyřešit půjčkou. Využila proto nabídky jedné z nebankovních finančních institucí a uzavřela smlouvu na půjčku 11 000 korun. Zavázala se v ní, že bude splácet 2200 korun, dále 7% úrok a „poplatek za uzavření smlouvy“ ve výši 240 korun. Celkem tedy 3210 korun měsíčně. Dluh měla paní Anna splatit za pět měsíců.

Za půjčených 11 000 měla zaplatit o 5000 korun více. První splátku uhradila včas, s druhou se ale již opozdila. Šestičlenné rodině totiž zbývalo na nájem, služby, jídlo, ošacení a další nutné výdaje okolo 12 000 korun a výše splátek se ukázala jako neúnosná. Nicméně ve smlouvě bylo stanoveno, že v případě opožděné splátky musí dlužník za každý den prodlení uhradit penále ve výši 200 korun, a to do doby, než jej uhradí celý (včetně opožděné splátky). Kromě toho je povinen zaplatit 500 korun za každý upomínkový dopis, který mu firma zašle. Anně chodí tyto dopisy každý týden. Opožděním narůstá tedy měsíční splátka z původních 3210 korun o dalších 6000. Za rok se tak dluh může vyšplhat až na 134 520 korun. Postupu firmy se lze jen těžko bránit – jedná se v podstatě o legální lichvu.

Lidská práva a Jeden svět

Festival dokumentárních filmů o lidských právech připravuje Člověk v tísni letos už podesáté. Přehlídka více než stovky filmů putuje po šestnácti městech republiky. „Na festivalové promítání jsme navázali promítáním pro střední a později také základní školy. Doplňuje je diskuze s odborníkem,“ objasňuje princip projektu jeho organizátor Jaroslav Valůch. Témata lidských práv a rozvojové pomoci učebnice neobsahují, školy proto tuto možnost hojně využívají. „Dalším krokem byla cesta filmů přímo do škol, postupně jsme připravili pro učitele manuály k výuce,“ popisuje rozvoj projektu Valůch. Ukázalo se, že dokumentární filmy mají u mladých lidí velký potenciál – i proto, že často nabízejí příběh jejich vrstevníků.

Za dobu své existence Člověk v tísni působil na jednačtyřiceti místech světa a v padesáti městech naší republiky. Přestože finanční kvantifikace je jen jednou a přamalo vypovídající informací o úsilí vynaloženém na záchranu a podporu lidí v nouzi, je důležité zmínit, že pracovníci organizace proměnili v nejnutejší potřeby a pomoc jen v roce 2006 přes 270 miliónů korun. K tomu je ale třeba přidat obrovskou dávku empatie a obětavosti, kterou lidé z Člověka v tísni dennodenně vynakládají pro dobro druhých.

Jan Mrkvička

„Vzpomínám si na jednu situaci, která mi opravdu dala takzvanou řádku. Organizovali jsme v Náhorním Karabachu návrat lidí do vesniček, přes které se přehnal Taliban a v podstatě je srovnal se zemí. Dávali jsme jim trámy na překlady, okna, dveře, naši inženýři jim pomáhali domky projektovat. A pak těch šest set rodin dostávalo po padesáti dolarech, které jim měly pomoci do začátku. Bylo to docela dost peněz a rozděloval jsem je sám. Psát uměla asi tři procenta lidí, drtivá většina proto do formuláře otiskla palec. Nakonec si pro peníze přišel člověk, který neměl ruce. Zamrazilo mě. On s naprostou samozřejmostí namočil do inkoustu loket a obtiskl ho na papír. Copak na to asi říkali naši auditoři.“

Adéla Pospíchalová

„Původně jsem po dokončení studia měla v úmyslu odjet někam do zahraničí. Místo toho jsem ale začala pracovat na projektu Migrace, který se věnoval informování naší společnosti o životě cizinců v České republice. Snažila jsem se být s nimi v kontaktu, objevovat nová témata pro novináře – většinou se o nich totiž píše jen to, že se někde porvali nebo že Ukrajinec něco ukradl. Uděláte-li si monitoring médií, zjistíte, že zpráv tohoto typu je úplně nejvíc. Výsledek sice nebyl tak hmatatelný, jako když se někde postaví škola, ale jsem přesvědčená, že bourání stereotypů v našich myslích je důležité.“

Člověk si musí dávat nedosažitelné cíle, aby se k nim aspoň trochu přiblížil...

Jan Hanuš vyzkoušel různé oblasti výtvarného umění – fotografii, malbu, koláž... Nakonec zakotvil u kombinace sériografického tisku a malby akrylovými barvami. Z jeho obrazů dýchá jazzová muzika, úsměvy krásných žen, poetika všedního dne i jemný humor. Jak ale sám říká, žádné dílo nevzniká jen tak – myšlenka, která se nakonec na plátně promítne, může zrát i pár let.

Jak to vlastně všechno začalo?

Úplně nejdřív jsem maloval. Bylo to hodně brzo, asi někdy v osmé třídě. Chtěl jsem tím hlavně oslňovat slečny. (smích) Byl to zároveň taky první okamžik, kdy jsem v sobě našel odvahu se nějak výtvarně vyjadřovat. Má fantazie ale předbíhala samotný obraz, který jsem pak znovu a znovu přetvářel, protože jsem byl strašně netrpělivý. A obvykle to dopadlo tak, že z toho vznikla hrozně přeplácaná věc... Po dvou nebo třech letech experimentování jsem si řekl, že tohle nebude cesta pro mě. Po tátovi jsem měl foťák, tak jsem začal fotit. To bylo rychlejší. Fotil jsem to, co v začátcích asi každý – hřbitovní zdi, potemnělé lesy a podobný věci. A samozřejmě jsem se taky občas snažil přemluvit nějakou slečnu, aby mi postála modelem. Vůbec se mi to ale nedařilo. (smích) U fotky jsem pak už zůstal a snažil se ji dělat i vážněji, začala mě bavit hlavně sociální témata.

Co tě v tomhle období nejvíc ovlivňovalo?

Na střední škole jsem potkal několik hudebně spřízněných duší. Tihle lidé mě seznámili s dalšími, kteří dělali podobný věci jako já. V té době jsem si přivydělával na různých brigádách, dělal jsem třeba pošťáka nebo kulisáka... Kulisy jsem boural a stavěl asi pět let. Byl jsem v divadle jeden z nejmladších, i proto mě tam spousta lidí dost ovlivnila. Člověk tak nějak dozrál. Dělali tam lidi se světonázorem odlišným od toho oficiálního, a tak jsem si mohl udělat obraz o světě. Byly to především osoby hledající svobodu pro svůj projev, to prostředí bylo hodně inspirativní. Dostával jsem se i k nevšedním hudebním věcem, půjčovali jsme si mezi sebou desky. Viděl jsem v divadle taky různé postupy, jak se co dělá, časem jsem to začal využívat i při své tvorbě.

A z fotografického hlediska bylo prostředí taky zajímavý – kdy se člověku naskytne možnost vidět třeba balet z horních pater technického prostoru jeviště...

Nakonec jsi ale „čistého“ focení zanechal...

Čas plynul a já spolu s několika lidmi založil grafický studio. Postupně jsem se i proto začal víc věnovat grafice a fotka naopak trochu ustupovala. I do našich zakázek se mi povedlo prosadit pár nápadů, který korespondovaly s mým současným výtvarným projevem.

A co tě k tvému současnému projevu přivedlo?

Hledal jsem nějakou novou cestu. Nejdřív jsem zkoušel různé koláže z fotek. Byly to takový zahuštěný obrazy. Chtěl jsem, aby měly svou logiku – s perspektivou a tak... Pak se objevila počítačová fotka a já to zkoušel i s ní. Časem jsem ale zjistil, že jak mi to neprochází přímo rukama, je to takový odhmotnělý a není to ono. Čistá fotka byla prostě lepší, tak jsem se k ní vrátil. Za čas jsem narazil na člověka, který rušil sítotiskovou dílnu. Sítotisk se mi vždycky líbil, navíc nejsem tak zručnej v práci se štetecem. Napadlo mě, že právě tohle by pro mě mohl být ten pravý přechod do výtvarna. A dneska vidím, že ze všeho, co jsem zkoušel, mě tohle uspokojuje nejvíc. Na druhou stranu – poslední dobou používám štetec stále častěji. Třeba někdy, až v tom získám jistotu, udělám zase něco jenom s ním.

Inspiroval tě nějaký výtvarný směr?

Hodně mě ovlivnila doba pop artu. Byl jsem velkej sběratel gramofonových desek. Už v šedesátých letech mě na nich fascinovaly i jejich obaly, byl jsem jima skoro posedlej. Velkej význam má pro mě i muzika, provází mě celej život. Možná je to trochu komplex z toho, že jsem nikdy neuměl hrát na žádný nástroj, a proto se chci hudbě přiblížit jinak – dělal jsem třeba i několik obalů na cedělka. Kdybych hrát uměl, možná bych dneska ani nedělal to, co dělám... Dlouho jsem měl doma piano – s tím, že si seženu nějakou učitelku, samozřejmě s vedlejšími úmysly. (smích) Dřív mě hodně braly klávesy. Elektrickou kytaru, třeba v podání Jimiho Hendrixe, jsem zase docenil až teď. No a jasnej je saxofon, to je nástroj, kterej hlásá svobodu. A má taky sexy tvary.

Když se dívám na tvoje obrazy, napadá mě, jestli tě neovlivnil třeba i poetismus...

Možná jo. Spousta lidí mě považuje za drsňáka – i proto, že se ke všemu vyjadřuju bez skrupulí. Ale ve skutečnosti jsem spíš romantická duše. Něco z poetismu v tom asi bude, na druhou stranu neinklinuju k ničemu konkrétnímu. Téma i projev neustále dozrává, ještě pořád experimentuju a odbíhám od tématu k tématu.

K jakému tématu jsi odběhl naposled?

Delší dobu si třeba pohrávám s krabičkama od sirek. Taková definice času. Od dob mého dětství se ty tradiční nezměnily. Doba ale rapidně, takže si rád vytvářím vlastní nálepky z takových pidipříběhů. Krabička tomu dodává tu nadsázku zkratky. Je to vlastně paměťový médium bez nul a jedniček.

Který obraz jsi svou současnou technikou vytvořil jako první?

To jsem se snažil techniku sítotisku nějak zvládnout po svým. Byly to spíš pokusy grafického charakteru, takový otisky. Jeden z těch prvních, kterej mám z té doby nejraději, se jmenuje „A co vy na to, doktore?“. Je to taková obrazová parafráze na obsah písní druhé strany desky Revolver od Beatles. Sled názvů mi přišel tak nahodile zajímavý, že jsem to použil jako motiv.

Mluvil jsi o tom, co tě ovlivnilo v mládí. A co později?

V životě potkáš pár lidí, kterých si vážíš i přesto, že jejich mínění není až tak lichotivý, jak by člověk rád slyšel. Před pár lety jsem třeba poznal člověka, kterej mě označil za zhýralého

Mám rád...

jazz a rock
hledání vlastní cesty
víno, ženy, zpěv
hloubání, bilancování...
jízdu na kole
dobří lidi

Nemusím...

techno
dechovku
koprovku
lidi, s kterými si nemám co říct
nejsem na blondýny

tvorbu Jana Hanuše si můžete prohlédnout
na www.totonenifoto.cz

workholika... Uvědomil jsem si, že v mnoha ohledech má pravdu. Začal jsem zpětně přehodnocovat různé věci a zjistil jsem, že honba po úspěchu v práci mi vlastně nepřinesla žádný vnitřní uspokojení. Myslím, že jsem se od té doby změnil. A to, že do mě tahle osoba tepala, bylo vlastně i impulsem k tomu, abych zase začal tvořit něco svého.

Stalo se někdy, že by tě práce ve studiu bavila víc než vlastní tvorba?

Určitě jsem i ve své komerční práci měl některý skvělý zakázku, za kterými si stojím a jsem rád, že jsem se k nim dostal. Zpracovával jsem graficky knížku o vile Tugendhat. Často jsem přitom do vily docházel a mohl si tak její prostředí vychutnat úplně jinak než běžný návštěvník. Dělalí jsme taky pár zajímavých kalendářů, třeba pro jednu farmaceutickou firmu. Dostal jsem

od nich hodně volnou ruku, vymýšlel jsem k tomu tématu nějaký vtipný motivy. Dobrý byly i obaly na cedéčka – pro Vlastu Redla nebo dechovou kapelu Brass 6. Byly tam i zajímavé věci pro různé automobilky. Bavilo mě to hlavně do té doby, než mě zahltila taková ta stereotypní práce... Má to taky ještě jednu rovinu – dokud máte dobré nápady pro svoji tvorbu, většinou se vám daří i ta komerční grafika. Část nápadů prostě naroubujete i na něco jiného.

Jak vlastně tvoje obrazy vznikají?

To se dá těžko definovat. Někdy je to z popudu nějakého cyklu fotek, jindy z toho, co se stane. Může to být i pár tónů. Protože používám pro práci síta, musím si to vždycky dost důkladně promyslet. Systém pokus-omyl by v tomhle případě byl nákladnej, na čas i na peníze. Když je síto hotový, už ten motiv moc ovlivnit nemůžu. Většinou člověka ani neuspokojuje, pokud

pracuje se sítím, se kterým už na začátku není spokojenější. Vzhledem k tomu, že se u tohohle dost dobře nedá udělat nějaká studie, je to hodně intuitivní práce. Navazuje to obraz od obrazu ze zkušeností, který tím získáváš. Samozřejmě, že je to skoro vždycky kompromis mezi vizí v tvoji mysli a skutečným výsledkem. A je potřeba udělat si časový odstup, abys ten kompromis přijal.

Fotíš taky ještě někdy jen tak?

Když se mi naskytne zajímavá příležitost, tak si fotím pro radost. Hlavně během cest – krajiny, lidi, nejvíc prostě život a dokument. Výtvarný fotky většinou už dělám s tím, že je pak někde použiju.

Jedna z tvých posledních výstav byla v brněnském baru Aloha. Kde jinde jsi třeba ještě vystavoval?

Za totače jsem vystavoval fotky s pár dalšími lidmi v různých vysokoškolských klubech a malých galeriích. Dělal jsem s kamarády třeba fotografické cykly na psané texty, s tím jsme si různě vyhrávali... Vyjadřovali jsme svůj postoj k tehdejšímu šedému životu – třeba se to jmenovalo „Neděle jak má být“. Bylo to hodně o konzumu. I když vlastně tehdy nebylo co konzumovat... Řekl bych, že některá témata by se mohla opráší a beze zbytku použít i dnes. Po revoluci jsem se dostal do workshopu s českými a rakouskými fotografy, organizovalo to rakouský ministerstvo kultury. Dva nebo tři roky jsme pracovali vždycky na nějakým společným tématu a pořádali výstavy – v Mikulově, v Brně... V té době jsem si začal pohrávat i s fotografickými kolážemi, největší výstava jsem měl v Budapešti a Coburgu. Posledních pár let vystavuju každé rok, teď se chystám do Teplic a Hradce Králové. Rád bych vystavil nějaký celistvý cyklus.

Co bys chtěl ve výtvarném umění dokázat? Máš nějaký sen?

Je toho hodně. Technika sítotisku je fakt skvělá, možná trochu zapomenutá a lehce podceňovaná. Jsem s ní teprve na začátku. Chci si najít i nějaký nový fígle, který by umocňovaly moje představy s větší razancí. Chtěl bych to taky třeba vystavit i někde jinde – co takhle v New Yorku? (smích). Ale proč vlastně ne? Člověk si prostě musí dávat třeba i nedosažitelný cíle, aby se k nim aspoň trochu přiblížil.

Jan Hanuš

narodil se v roce 1955 v Brně
studoval, vystřídal asi milión brigád
pracoval jako konstruktér, učitel, grafik
fotil všude možné i nemožné
maluje, tiskne, fotí, cestuje na všechny způsoby,
sportuje
je ženatý a má dva syny

Bilancujeme a zároveň připravujeme novinky...

První letošní číslo Satisfakce nabízí příležitost zhodnotit předchozí rok a veřejně uvést některé z cílů na ten nový.

Nejdůležitějším mezníkem bylo rozšíření plošné působnosti Unie do všech krajů České republiky prostřednictvím Regionálních poradenských center a Informačních center. Základním stavebním kamenem vzniku této sítě se stalo partnerství s Národní asociací pro rozvoj podnikání (NARP). Dále se v naší společnosti udála celá řada více či méně zásadních změn. Valnou hromadou bylo odsouhlaseno zvýšení základního jmění Unie, stali jsme se řádnými členy Jihomoravské hospodářské komory, stabilizovali jsme a rozšířili tým zaměstnanců a spolupracovníků. Personálně bylo posíláno především oddělení obchodní a oddělení péče o klienty.

Z obchodních a marketingových úspěchů roku 2007 lze vyzdvihnout například tyto:

- získali jsme více než 300 nových klientů
- v uvedeném období jsme uspořádali pro odbornou veřejnost asi 50 seminářů a školení, kterých se zúčastnilo téměř 1000 osob. Průměrná známka kvality dle jejich hodnocení byla 1,17 (čemuž odpovídá slovní hodnocení „velmi přínosné“)
- rozšířili a zefektivnili jsme klientské služby v Licenčním systému CICERO
- začali jsme s klienty i veřejností komunikovat také prostřednictvím lifestylového magazínu Satisfakce, jehož jarní číslo právě držíte v rukou
- získali jsme ochranné známky na klíčové produkty a služby
- stali jsme se mediálními poradci TV Prima a Hospodářských novin pro oblast arbitráží

Jsou ale i mety, kterých se nám dosáhnout nepodařilo. Nebyla překročena hranice 1000 rozhodnutých sporů v rozhodčích řízeních. Jsou však prováděna ve vysoké kvalitě: Žádný rozhodčí nález – vydaný rozhodcem zapsaným v Seznamu rozhodců naší společnosti – nebyl mimořádným opravným prostředkem (soudem) zrušen. Průměrná délka vedených rozhodčích řízení lehce přesáhla 70 dnů. Za očekávaním pak zůstal i počet sporů řešených mediací. Do letošního roku jsme vstoupili s řadou předsevzetí a nových cílů. Stále se budeme hlásit k hodnotám spravedlnosti, důvěry,

smluvní kázně a legality, budeme dbát především na kvalitu poskytovaných služeb a významně se budeme soustředit i na práci s našimi klienty.

Ve fázi jednání jsou některé zajímavé doplňkové služby. Zcela novou podobu dostane vzdělávací cyklus, který bude tvořen částí veřejnou a klientskou. Vzniknou nové typy seminářů od ekonomicko-organizačních po čistě „právní“. Svým klientům chceme být stále blíží, a proto připravujeme dokončení expanze do dalších regionů ve formě plnohodnotných poboček. Zaměříme se na oblast mediací, tedy na neautoritativní způsob řešení sporů. Pro mediátory i zájemce o tuto problematiku budou v prvním pololetí spuštěny praktické kurzy (vedené odborníky působícími v těchto rolích v zahraničí).

Závěrem zmíníme ještě jeden cíl, který však přesahuje až do následujícího kalendářního roku. Rozhodčí řízení je v České republice stále ještě záležitost poměrně neznámá a veřejné mínění je zde ovlivňováno především „negativními“

kauzami typu stát versus cizí kapitál. Marketingem i vzdělávacími aktivitami se dlouhodobě snažíme obraz rozhodčího řízení – jako alternativy rozhodování soudu – v očích veřejnosti vylepšit. Zároveň jsme si vědomí nekonzistentnosti práce rozhodčích center i rozhodců ad hoc, stejně jako absence jakéhokoli profesního sdružení. Proto se Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR rozhodla iniciovat v této oblasti změnu a stane se na jaře příštího roku pořadatelem mezinárodního odborného kongresu ARBITRATION 09.

text (KH)

Monika Drápalová:

Ateliér Modrá připravuje lehké a barevné léto

Pár let plula v pařížských módních vodách, její modely se prodávají od Holandska po Japonsko. Získala už lecjaké ocenění udělované v módní branži. Po roce, ve kterém ji téměř stoprocentně zaměstnala dcera Emma, se Monika Drápalová opět pouští do práce doma i v zahraničí.

Co rozhodlo o vaší cestě módní návrhářky?

Už od dětství jsem si pořád něco kreslila a modelovala, proto mě rodiče brzy přihlásili do „výtvarky“. Chodila jsem tam vlastně až do střední školy. Chtěla jsem pokračovat dál, ale doma se vedly hovory na téma: Jak se člověk tím čistým uměním užívá? Nakonec z toho vyšlo spojení výtvarného umění s oděvem, tedy textilní průmyslovka. Tam mě návrhářství chytlo. Než jsem se dostala na vysokou školu, rok jsem pracovala jako návrhářka v tehdejší Triole. To byla docela léčba šokem. Nechácala jsem třeba, proč mám dělat kalkulační vzorce pro výrobu. Pak mě naštěstí přijali na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou.

Je počítání moc velká otrava?

No to tedy je. Když s účetní tabulkou v hlavě chcete něco navrhnout, nic kloudného z toho nevyleze. Opačná cesta je lepší. Proto se dělají nejdříve inspirativní kolekce. Nicméně převést trendovou kolekci do nositelné verze, to je také velké umění. Aby tomu zůstal šmrnc, aby to nebylo moc drahé, aby to bylo praktické...

Jak se vyvíjí vaše vlastní značka?

Ráda bych v ní zúročila všechny zkušenosti, kterými jsem prošla. Vlastní značku jsem založila skoro hned po „umprumce“. Měla jsem štěstí, že jsem začala záhy oblékat hvězdy českého

showbiznysu a dostala se do povědomí v médiích. V době, kdy jsem pracovala ve Francii, jsem začala vyvážet svoje kolekce do zahraničí. Jako hlavní návrhář u firmy Korloff Couture jsem sice přestala mít na vlastní značku čas, ale teď už na dřívější práci a kontakty zase navazuji.

Opustila jste práci v ateliéru Korloff s lítostí, nebo už vás to moc nebavilo?

Oboje. Měla jsem exkluzivní smlouvu a nemohla jsem dělat nic jiného. Nicméně jsem se tam naučila spoustu věcí a byl to úžasný rozjezd.

„Nápady přicházejí podle toho, co člověk zrovna prožívá.“

Co všechno vám přináší inspiraci?

Nápady přicházejí podle toho, co člověk zrovna prožívá. Zdroj inspirace není nic stálého. Důležité je dívat se kolem sebe a reagovat na věci. Zpracovávat je podle svého. Vždycky mě hodně inspirovala příroda, cestování, lidé. V současnosti mě však nejvíce ovlivňuje Emmička.

Kde vybíráte materiály pro své modely? Je problém je získat?

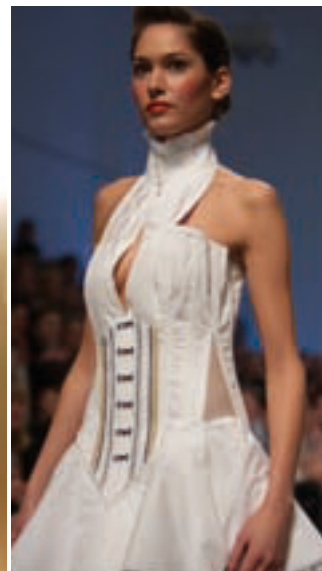
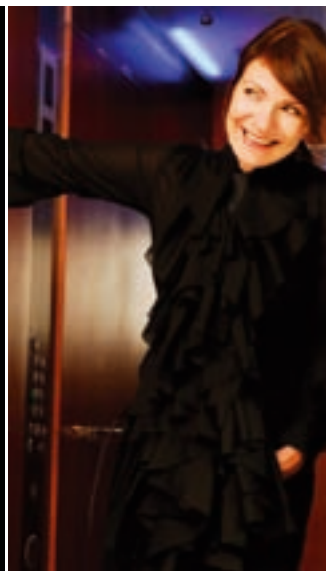
Látky objednáвам nejčastěji v Paříži na veletrhu Premiere Vision. Setkávám se tam s firmami, se kterými dlouho spolupracuji.

Někdy už vybírám jen podle vzorků, které mi posílají. Těší mě, jak je dnes všechno propojené: Angličané vám pošlou látku, tady to navrhnete, ušijete, odvezete do Paříže...

„Originální autorská móda má i v záplavě konfekce šanci dobře se prodávat, ale potřebuje jinou cestu než velké značky.“

Jaký je z pohledu návrháře rozdíl mezi přehlídkami u nás a v zahraničí?

Ve světě existují dva typy přehlídek. Jedny se považují za pracovní akce a chodí na ně nákupčí a zákazníci. Seznamy hostů se připravují několik měsíců před přehlídkou, protože když ji uvidí ti správní lidé, máte následující dny schůzky s obchodníky. A ti jsou měřítkem úspěšnosti. Ostatní přehlídky jsou kulturní a společenské akce, většinou charitativní, na které chodí veřejnost. Pro návrháře bývají pouze reklamou. U nás zatím funguje jen ten druhý příklad, takže pokud neprovozujete vlastní butik, nemáte žádnou možnost, jak modely prodávat. To je samozřejmě dost těžká situace. Samotná příprava přehlídky se shoduje u nás i venku. Takové to „na poslední chvíli“, zmatky, stres... Ale nakonec všechno vypadá bezvadně.

Existují ještě jiné cesty, jak může návrhář prezentovat své kolekce?

Originální autorská móda má i v záplavě konfekce šanci dobře se prodávat, ale potřebuje jinou cestu než velké značky. V poslední době se návrhář přestávají prezentovat na veletrzích, ale mají agenty v zemích, kam chtějí prodávat své modely. Ti jim domlouvají zakázky. Kvůli Emmě teď opravdu nemůžu moc jezdit po světě, proto jsem s nimi také začala spolupracovat. Zatím mám svého zástupce v Itálii a Francii. Není nad osobní kontakty – a ty má jen člověk, který v dané zemi žije.

Co vás v nejbližší době čeká?

V březnu budu mít přehlídku ve Francii a mám před sebou ještě dost práce, protože kolekce není úplně hotová. Používám teď hodně barevných materiálů. Nejen proto, že je to kolekce letní, ale také vlivem Emmy. Hodně si hraju s objemem, řasím lehké úplety v jasných barvách. V červnu pak přijde výstava Triennale Jablonec 08. Také mě oslovila francouzská ambasáda, abych připravila přehlídku. Chystají totiž na druhou polovinu roku, kdy bude Francie předsedat Evropské unii, česko-francouzské kulturní akce.

A dočkáme se vašeho vlastního obchodu?

Možná brzy! Dřív jsem pořád cestovala, takže jsem tu potřebu nikdy neměla. Teď začínám plánovat otevření prvního obchodu. A zřejmě to bude v Brně. Člověk se většinou vrací do svého rodného místa, kruh se mi tím pěkně uzavře.

Mgr. A. Monika Drápalová

Narodila se v roce 1970. Vystudovala brněnskou SPŠT, pak VŠUP v Praze (Ateliér oděvní tvorby). V roce 1998 založila ateliér Modrá, o rok později získala ocenění Výtvarník sezóny na veletrzích STYL a KABO v Brně. Od té doby sbírá ocenění na světových soutěžích. V roce 2001 otevřela druhý ateliér v Lyonu v módní pasáži Passage Thiaffait. V letech 2003–2005 byla módní ředitelkou Korloff Couture. Její nápady budí pozornost na světových molech, modely se dostávají například do Japonska, USA, Libanonu, Francie, Belgie, Anglie, Itálie nebo Holandska. Navrhuje kostýmy pro film (například Amerika) a divadlo, hudební klipy a soutěže Miss. Vybrané modely jsou také součástí sbírky oděvů v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze. V lednu 2007 se jí narodila dcera Emma.

Oční optika APIA

Brno - Náměstí Svobody 18

- Velký Špalíček

- Masarykova 18

- Galerie Vaňkovka

- OC Olympia

ESCADA

WWW.ESCADA.COM

“FUNDAMENTUM AUTEM EST IUSTITIAE FIDES, ID EST DICTORUM CONVENTORUMQUE CONSTANTIA ET VERITAS.”

(Základem spravedlnosti je důvěra, to znamená stálost a upřímnost ve slovech i v dohodách.)

MARCUS TULLIUS CICERO

Lidé přestávají věřit ve spravedlnost. Jejich důvěrou otřásá především nestálost spravedlnosti a dlouhá cesta k ní. Nemožnost domoci se práva v reálném čase je pro člověka stresující a nepříjemná. Podnikatelské subjekty se již v minulosti snažily najít alternativu k soudnímu systému. Postupně vznikla řada způsobů řešení sporů mimo rámec soudní moci. Mezi nimi i závazný a vykonatelný způsob rozhodování, který je znám v různých historických epochách, právních i společenských systémech: **rozhodčí řízení – arbitráž.**

...vidoucí spravedlnost

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.

přichází s nabídkou své činnosti v době, kdy v naší společnosti významným způsobem zaostává efektivní vymahatelnost práva. Na rozdíl od soudu je Unie komerčním subjektem, kterému záleží na transparentnosti a legálnosti. Zároveň vždy usiluje o rychlost, odbornost a předvídatelnost rozhodování. Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím rozhodců Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR zaručuje stejnou nezávislost jako soud. Filozofie společnosti je zhmotněna v mottu:

Dostupná spravedlnost.

Unie pro rozhodčí
a mediační řízení ČR

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
Office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 592
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.urmr.cz

Ve večerních Benátkách potkáte romantiku, hru barev i vůni kávy

Na světě je jen několik míst s tak romantickou atmosférou, jakou mají severoitalské Benátky. Historické město na Laguně Véneta bylo budováno Venty od druhé poloviny 5. století. Uchýlili se sem před nájezdy útočníků na pevnině. Využili tak polohy ostrovů roztroušených blízko pevniny a nedostatečného množství lodí nájezdníků – výhod, kterých Benátčané dokázali využívat mnohá staletí. A tak díky útokům Hunů, Gótů a Franků vznikla ve své době nejmocnější republika západního světa s neopakovatelným architektonickým prostředím.

V roce 697 zvolili Benátčané svého prvního dóžete. Tehdy se již osídlení rozprostíralo na všech 118 ostrůvcích, které odděluje o málo větší počet kanálů. Od 8. století se datuje Benátská republika – Nejjasnější republika svatého Marka. Roku 828 byly světcovy ostatky uloupeny z Alexandrie. Marek, autor nejstaršího evangelia, se tak stal hlavním patronem rozkvétajícího městského státu. Jeho symbol – okřídlený lev – byl od té doby znakem města i státu. Ve stejných časech se ze shluku jednoduchých sídel začalo rodit skutečné město s opevněním, kamennými stavbami a mosty. Ruku v ruce s tím narůstala i vojenská síla Benátek i osamostatnění náboženské – město přestalo spadat pod duchovní autoritu patriarchy z Aquileje.

Po celou svou existenci se hrdý stát opíral o silnou ekonomiku podporovanou obchodem.

Zlatá éra republiky trvala až do dobytí Napoleonem v roce 1797. Po celou svou existenci se hrdý stát opíral o silnou ekonomiku podporovanou obchodem. Ta dodávala vládčům politickou moc, která hýbala křesťanským světem a často ovlivňovala i obsazení postu papeže. Obchod podporovala flotila čítající již ve středověku několik tisíc plavidel. Stát roli námořní velmoci koordinoval, dohlížel na stavbu lodí, oběh zboží a provoz skladů. Využíval rozsáhlých privilegií pro obchodování římské říše s Orientem. Hlavními komoditami byli kromě koření a orientálního zboží především otroci, cukr, olej, měď, bavlna a hedvábí. Benátčané používali různá oběživa, z nichž mnohá sami razili. Od roku 1472 to byly liry, měna užívaná v Itálii až do konce 20. století. Státní politice přitom nebyly cizí spekulace a manipulace s obsahem drahého kovu v mincích. Díky svému postavení se Benátky staly centrem raného evropského finančnictví. Na počátku 15. století zde bylo nejméně čtrnáct soukromých bank, které prováděly bezhotovostní operace a burzovní obchody. To vedlo k rozvoji účetních metod, poprvé bylo využíváno podvojně účetnictví. Nezávislost na Vatikánu utvrdilo v roce 1451 povýšení biskupství na patriarchát, který dodnes patří k nejvýznamnějším diecézím Západu. Jeho nositelé bývají po zvolení automaticky jmenováni kardinály. Církevní a světská moc však byly vždy důsledně oddělovány. Během staletí se vyvinul složitý politický systém, odolný vůči vnějším

vlivům. Doživotně volený dóže byl vybírán z místních aristokratických rodin a měl téměř absolutní moc. Ta byla postupně omezována a rozdělena na řadu orgánů. Známa je Velká rada (čítající v jednu dobu až dva tisíce členů), Senát či Rada poradců o sto dvaceti volených zástupcích patricijů, Quarantia (volený soudní dvůr), Rada deseti, Sbor moudrých a Malá rada. Státní inkvizitoři dbali na zákonnost a boj proti korupci a Prokurátoři svatého Marka měli na starost

péči o chrámy, sirotky a výkon závětí. Nejvyšším výkonným orgánem a předchůdcem dnešních vlád byla Signorie tvořená dóžetem a devíti členy dalších rad. Vrcholným obdobím státu byla aristokratická oligarchická republika, jejíž vláda prosazovala zájmy šlechticů a bohatých měšťanů. Benátky se staly také centrem kultury a umění. Nashromážděné bohatství bylo směřováno za kulturní poklady. Na každém kroku zde vidíte architektonické skvosty, které uvnitř uchovávají

další mistrovská díla. Městu, stojícímu na miliónech dubových a jilmových kůlů, dominují stavby v čele s bazilikou svatého Marka. Byla vystavěna pro ostatky patrona v 11. století v byzantském slohu, navazuje na ni o dvě století mladší Dóžecí palác. Tyto dominanty náměstí svatého Marka zdobeného arkádami doplňuje věž s orlojem Torre dell' Orologi a stometrová zvonice Campanile de San Marco. Další gotické (ale především renesanční a barokní) památky tvoří téměř celou dnešní ostrovní část města. V délce 48 metrů se klene v jediném mramorovém oblouku jeden z nejslavnějších mostů světa Ponte di Rialto s dvěma řadami zlatnických krámků. Je zde renesanční knihovna Sansovino, dvě desítky kostelů, komplex Accademia, Arzenál dodnes využívaný armádou, židovská čtvrť (nejstarší židovské ghetto), divadlo La Fenice a Casino a především nesčetné množství paláců aristokratů a bohatých měšťanů. Nejvýznamnější z nich lemují celou čtyřkilometrovou délku 70 metrů širokého Canalu Grande. Benátčané si mohli vždy dovolit platit nejlepší architektky, totéž platí i o ostatních umělcích. Působili zde význační sochaři a malíři, vznikla benátská malířská škola pyšníci se jmény jako Giovanni Bellini, Giorgione, Tizian, Tintoretto, Giovanni Battista Tiepolo, Carpaccio či Canaletto. Řada obrazů je dodnes k vidění v místních galeriích, jiné zdobí stěny interiérů paláců a kostelů. Stejně jako ve výtvarném umění přinášely Benátky nové vlivy i v hudbě – s nejvýznamnějším obdobím kolem přelomu renesance a baroka.

Benátky jsou vnímány jako směs romantiky, dobrodružství, volnomyšlenkářství a dekadence.

Jsou známy z literárních, divadelních a filmových zpracování, stejně jako z cestovatelských publikací a obálek časopisů. Světu daly i dvě nesmrtelná jména – cestovatele Marca Pola a kněze, spisovatele, špióna, diplomata... a svůdníka Giacoma Casanovu. Staly se synonymem pro oblasti protkané vodními cestami, mnoho míst na světě se snaží chlubit přídomkem „nějaké“ Benátky.

Ale ty pravé a kouzelné jsou jen jedny. Jejich atmosféra uchvátí kdykoli během roku. Ať jde o zimní měsíce, kdy se nad studenou vodou kanálů válí mlžný opar a ve větru poletují sněhové vločky, nebo v létě, kdy voda mezi úzkými uličkami ochlazuje žár středomořského slunce. Znalci volí k návštěvě období mezi listopadem a dubnem.

Tehdy italský skvost nabízí netušenou poetiku a neruší vás zde turisté. Ne, že by v tomto období na Benátky zanevřeli, ale jejich počet je snesitelný. A to i přesto, že po hubených 80. letech minulého století návštěvníci město znovu objevují. Ještě nedávno ubývalo každým rokem několik tisíc obyvatel a život zde umíral stejně, jako to hrozilo samotnému potápějícímu se městu. Vše se změnilo poté, co byly Benátky zapsány do seznamu UNESCO a započaly práce na jejich záchranu. Jen během posledních pěti let bylo otevřeno mnoho nových hotelů ve zrekonstruovaných palácích. Ty nejlepší, ale také nejdražší, se většinou nacházejí přímo na Canale Grande – v srdci Benátek, v nejnavštěvovanější čtvrti San Marco, která se rozprostírá v zatáčce kanálu mezi Rialtem a nábřežím u Dóžecího paláce. Výhled z oken pokoje po ranním probuzení patří k zážitkům, na něž se nezapomíná.

Vylidněné jsou v této době jindy přeplněné uličky. Stejně tak i kanály, obvykle zahlcené různými plavidly včetně pěti set dodnes provozovaných gondol. Prázdná jsou bistra i obchody. Domorodci dokazují svou srdečnou, přátelskou italskou povahu. Město se zkrátka zahalí do tajemné melancholie a čas se téměř zastaví. Najednou je vidět celá krása hloubky Benátek, náměstí svatého Marka, jen s několika hloučky postávajících turistů. Jejich počet mnohokrát převyšují všudypřítomní holubi, ti sem ale prostě patří. Bez několikahodinového čekání se dostanete na zvonici Campanile, odkud spatříte Benátky i okolní ostrůvky jako na dlani, do impozantní baziliky svatého Marka zhlédnout interiér vyzdobený obrovskou mozaikou nebo do gotického Dóžecího paláce plného uměleckých děl. Můžete se posadit na silné italské espresso či sklenku vína na nábřeží a vychutnávat atmosféru.

Plná krása Benátek se projeví až s přicházejícím soumrakem.

Z uliček zmizí turisté a rozhostí se klid lákající k večerním toulkám. Až se projdete kolem kanálu, zamířte mimo centrum a ponořte se do úzkých uliček, kde se dlaněmi dotknete protilehlých zdí a nahoře uvidíte jen tenký pruh tmavnoucího nebe. Prohlédněte si malíčká náměstí s kostely mezi staletými domy a paláci. Najednou jde v klidu projít i Mercerii, hlavní obchodní tepnou – řetězcem uliček lemovaných obchody, luxusními butiky, kavárnami a restauracemi mezi Piazza San Marco a Rialtem. Nebo se zastavit na nábřeží laguny u sloupů svatého Marka a Theodora.

Seznam benátských hotelů včetně kontaktů a cen naleznete na www.hotelinvenice.com.

Satisfakce doporučuje čtyřhvězdičkový Hotel Metropole v historickém centru města (<http://metropole.hotelinvenice.com>, dvoulůžkový pokoj: 300–700 euro/noc).

Na hladině kanálů se začnou odrážet bledá světla luceren a tmavé siluety nádherných staveb vrhají dlouhé stíny. Město hraje barvami, jako by bylo režírováno jedno velké světelné představení. Uličky s kanály jsou ponořeny do temně zelené, náměstí září zlatě, jinde zase převládá purpurová či nachová. Rázem se vyprázdnily i kanály, nastala nevhodnější doba zabalit se do vlněné příkrývky na jedné z posledních gondol a nechat se svézt. Po projížďce je čas na zahřátí. A může to být třeba na místě, kde byla v Evropě poprvé ochutnána

horká káva. Na San Marcu v kavárně Florian si ji můžete s některou z italských sladkostí či sklenkou grappy dát i nyní. Nebo jít o pár desítek metrů dál do Harry's baru, kde si koktejl Bellini nechával míchat Ernest Hemingway. Ale na drink či večeri se dá jít i jinak. V uličkách je plno útulných podniků, které nabízejí výtečnou italskou kuchyni. Na nejednom místě se setkáte s hrdě vystavenými fotografiemi, které ukazují, že před vámi se zde zastavila Madonna, George Clooney, Antonio Banderas či Jennifer Lopez.

Večer ale stojí za to navštívit především restauraci La Caravella poblíž La Fenice Theatre – na jedné z nejširších benátských ulic Via XXII Marzo. Asi nejznámější benátská restaurace se nachází na místě středověké krčmy zmiňované i v řadě historických děl. Interiér je vytvořen v jedinečném námořním stylu, připomíná vnitřek starověké lodi. Skvělé služby a kuchyně s jídly servírovanými na historickém stříbrě umocní zážitek, po kterém určitě uznáte, že večerní Benátky jsou jedním z nejkrásnějších míst na světě.

inzerce

La Belle Femme Relaxační a kosmetické studio

Tělová ošetření:

- lymfodrenáže ruční, přístrojová (přístroje od prestižní španělské firmy SORISA-PRESOR)

Thajské masáže.

Masáže klasické, relaxační a sportovní.

Tělové zábaly čokoládové, zlaté, skořicové. Mléčné koupele (vhodné pro alergiky)

Kosmetika:

- elektroestetické ošetření přístrojem BELEX 08, léčí akné a mastnou pleť, pleť s vráskami, pokožku umí hloubkově vyčistit, hydratuje, revitalizuje nebo zpevňuje pleť

- kompletní ošetření franc. kosmet. PAYOT PARIS, kombinuje příjemný pocit, relaxaci a okamžité výsledky

Ostatní služby:

- manikúra, pedikúra, solárium, infrasauna, vířivka

Studio La Belle Femme spolupracuje s odborníky na plastické chirurgii. Možnost domluvit konzultaci. Studio La Belle Femme řídí odborníci s certifikátem a s dlouholetou praxí v oboru.

Festival Pražské jaro i letos představí špičkové hudebníky

Hudební sezóna v České republice nenabízí mnoho koncertů či festivalů, které by se mohly honosit přízviskem „světové proslulé“. Pověstnou výjimku potvrzující pravidlo představuje Mezinárodní hudební festival Pražské jaro, který letos proběhne už po třiašedesáté.

Pražské jaro je stálou přehlídkou vynikajících světových umělců, symfonických orchestrů a komorních těles. Festival má za sebou už více než šedesátiletou existenci, během níž přinesl tisícům milovníků klasické hudby neopakovatelné zážitky při poslechu těch nejlepších interpretů z celého světa. První ročník se konal pod záštitou prezidenta republiky Edvarda Beneše, a to v roce 1946 – téměř přesně rok po skončení druhé světové války. Byl to však především rok padesátého výročí založení České filharmonie. Proto se orchestru – vedenému v této době Rafaelem Kubelíkem – také dostalo nejvyšší pocty: Filharmonie byla hostem všech orchestrálních koncertů. Členy organizačního výboru festivalu se tehdy staly významné osobnosti české hudby. O úrovni zahajovacího ročníku svědčí už výčet jmen interpretů, kteří na pražských festivalových pódii přijímali nadšené ovace publika: Karel Ančerl, Leonard Bernstein, Sir Adrian Boult, Rudolf Firkušný, Jaroslav Krombholc, MOURA Lympany, Jevgenij Mravinskij, Charles Munch, Ginette Neveu, Jarmila Novotná, Lev Oborin, David Oistrach, Jan Panenka a mnozí další.

Pražské jaro je už od svých počátků reprezentativní přehlídkou světové hudební kultury a jejích nejnovějších trendů.

Už od počátku se tak festival stal reprezentativní přehlídkou světové hudební kultury a jejích nejnovějších trendů. Organizátoři Pražského jara pravidelně podporují významná hudební výročí – zejména uváděním koncepčního výběru skladeb jubilujících autorů. Standardem festivalu se staly také světové i české premiéry soudobých skladatelů. Ke koncertním vystoupením jsou zváni pouze sólisté a orchestry špičkové kvality. Z nepřeberného počtu dosud vystoupivších uvedeme pouze několik jmen:

Svjatoslav Richter, Lorin Maazel, Herbert von Karajan, Mstislav Rostropovič, Boris Pergamenščikov, Lucie Poppová, Kim Borg, Sir Colin Davis, Maurice André, Dmitrij Sitkoveckij, Leonid Kogan, Paul Klecki, Gustav Leonhardt, Anne-Sophie Mutter, Alfred Brendel, Heinrich Schiff, Leopold Stokowski, Arthur Honegger, Artur Rubinstein... Další příznačnou okolností historie festivalu je fakt, že od roku 1946 nebyl

zrušen ani jediný ročník – Pražské jaro se tak stalo svědkem všech pohnutých událostí českých dějin druhé poloviny dvacátého století.

Jako jeden z mála světových festivalů pečuje Pražské jaro i o mladé interprety. Už rok po vzniku festivalu byla založena Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, která se posléze v roce 1957 stala také zakládajícím členem Světové federace mezinárodních hudebních soutěží se sídlem v Ženevě. Koná se taktéž každoročně v různých nástrojových oborech a je určena hudebníkům všech národností, jejichž věk nepřekročil třicet let. Loni mladí interpreti soutěžili v oborech lesní roh a dirigování, letos do Prahy přijedou předvést své umění klarinetisté a hobojisté. Soutěžící se představí před porotami ve dnech 7.–14. května. První dvě kola proběhnou v Národním domě na Vinohradech a v prostorách Hudební fakulty Akademie múzických umění, třetí kolo pak v Rudolfinu – již jako součást programu festivalu. V porotách zasednou významní umělci z Francie, USA, Nizozemí, Švýcarska, Norska, Itálie, Japonska a České republiky. Motivace soutěžících je opravdu značná. Nejlepší interpret z každého oboru získá 200 000 Kč (druhý 100 000 Kč a třetí 50 000 Kč), připraveno

(foto Clive Barda)

Jiří Bělohávek bude řídit BBC Symphony Orchestra.

Kde letos koncerty Pražského jara zazní

Obecní dům – Smetanova síň
Rudolfinum – Dvořákova síň
Pražská křižovatka – kostel sv. Anny
Lichtenštejnský palác (HAMU)
– Sál Martinů
České muzeum hudby
Mercedes Forum Praha
Sál České národní banky
Břevnovský klášter – bazilika sv. Markéty
chrám Matky Boží před Týnem
kostel Nanebevstoupení Páně (Loreta)
kostel sv. Ludmily
bazilika sv. Jakuba
kostel sv. Šimona a Judy
Lucerna – Velký sál
nová aula Vysoké školy ekonomické

je však také mnoho dalších cen – Ceny Českého rozhlasu (bezplatné studiové nahrávky), Cena Nadace Český hudební fond, Věcná cena hlavního města Prahy a další. Tato ocenění jsou určena například nejúspěšnějšímu českému kandidátovi, nejúspěšnějšímu nejmladšímu českému účastníkovi, hobojistovi, který nejlépe interpretuje Koncert pro hoboj a malý orchestr Bohuslava Martinů (jedna z povinných skladeb) atd.

Program festivalu pro letošní rok slibuje velmi silné zážitky.

Program samotného festivalu pro letošní rok slibuje velmi silné zážitky. Při zahajovacím koncertě v Obecním domě, který proběhne již tradičně v den výročí úmrtí Bedřicha Smetany – 12. května, zazní (rovněž tradičně) cyklus symfonických básní Má vlast. Do orchestřiště tentokrát usednou členové Filharmonie Brno – tělesa, které se hlásí k janáčkovské orchestrální tradici. Taktovky se chopí šéfdirigent Petr Altrichter. V průběhu festivalu předvede své umění řada dalších špičkových interpretů, zmíníme zde opět pouze několik nejznámějších. V Obecním domě se 17. května představí Petrohradská filharmonie řízená dirigentem Jurijem Těmirkanovem – zahrraje mj. suitu z Čajkovského baletu Labutí jezero. Rudolfinum přivítá 20. května rakouského klavíristu Alfreda Brendla, který publiku přednese čtyři skladby z pera Haydna, Mozarta, Beethovena a Schuberta. 25. května pak v Rudolfinu vystoupí sopranistka

Edita Gruberová, kterou bude doprovázet Symfonický orchestr Českého rozhlasu v čele s dirigentem Friedrichem Haiderem.

Další z vrcholů festivalu přijde hned následujícího dne, kdy slavný britský houslista Nigel Kennedy v doprovodu Polish Chamber Orchestra zahraje v Obecním domě dva koncerty D dur od Mozarta a Beethovena. Česká filharmonie řízená Zdeňkem Mácalem vystoupí společně s mezzosopránistkou Dagmar Peckovou a klavíristou Rudolfem Buchbidnerem 30. května v Obecním domě. Poslední květnový den tytéž prostory přivítají BBC Symphony Orchestra (řízený dirigentem Jiřím Bělohávkem) a klavírního sólistu Piotra Anderszewského. Letošní Pražské jaro završí závěrečný koncert Budapest Festival Orchestra (dirigent – Iván Fischer, klavír – András Schiff), který umožní návštěvníkům vyslechnout skladby Dvořáka a Stravinského.

I všechna ostatní vystoupení nabídnou skvělé hudební výkony a jedinečnou atmosféru – pořadatelé jako obvykle sestavovali program velmi pečlivě. Kompletní přehled interpretů 63. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro je k dispozici na níže uvedených webových stránkách. Pokud vás oslovuje klasická hudba a chcete si ji užít ve vynikajícím provedení i krásném prostředí, neváhejte a festival navštívte – další příležitost budete mít zase až za rok...

Vstupenky

Zahajovací koncert:
Filharmonie Brno
(12. května 2008)
400–2200 Kč

Ostatní koncerty:
(13. května–3. června 2008)
100–1900 Kč

Závěrečný koncert:
Budapest Festival Orchestra
(4. června 2008)
400–2200 Kč

Program festivalu a rezervace vstupenek:
www.festival.cz/rocnik.php

Unie nabízí klientům specializovaný vzdělávací cyklus

Jednu z hlavních podmínek úspěšnosti firmy představují profesionální znalosti členů týmu. Unie jako jediná poskytuje specializovaný vzdělávací program, který nabízí nejmodernější poznatky a informace především z oblasti řešení smluvních vztahů, z nich vyplývajících rizik a majetkových sporů. Cílem vzdělávacího plánu je seznámit ekonomicky činnou veřejnost s efektivními trendy v prevenci a řešení sporů, včetně jejich právních důsledků a využití v praxi. Na základě zpětné vazby Unie vytvořila cyklus vzájemně se doplňujících seminářů (bude spuštěn na jaře), vycházejících vstříc všem požadavkům moderní vzdělanostní ekonomiky. Na základní seminář „Vymahatelnost smluvních práv prostřednictvím rozhodčího řízení“ navazuje „Podnikání bez dlužníků“, celý cyklus završuje kurz „Právní úprava a praxe rozhodčího řízení v ČR“ zaměřený na hlubší poznání arbitráže z pohledu právního experta. Provedení je pochopitelné nejen právním specialistům, ale i podnikatelům.

Je prospěšné absolvovat celý cyklus, a to v libovolném pořadí. Výrazný přínos pro podnikatelské jistoty a zároveň konkurenční výhodu však přináší i účast na kterémkoliv jednotlivém semináři. Koncepce vzdělávání je založena na principu plnohodnotných částí a současně na synergickém efektu absolvování celého cyklu.

Po stránce obsahové přináší „Vymahatelnost smluvních práv prostřednictvím rozhodčího řízení“ především prvotní informace o problematice. Seminář je zaměřen na to, jak rychle a účinně uvést rozhodčí řízení do firemní praxe. Jeho výstupem je znalost základních dokumentů a postupů. Popisuje stěžejní výhody arbitráže, které lze na jeho základě prakticky okamžitě začít využívat pro zvýšení jistot ve firmě. Kurz „Podnikání bez dlužníků“ je založen na jednoduché myšlence: Nejlepší spor je ten, který nevznikne. Posluchači odcházejí vyzbrojeni jednak informacemi o systémech předcházení problémům, jednak o možnostech využití účinných nástrojů pro jejich vymožení. Naučte se vyhrávat – tak by mohl znít podtitul „Právní úprava a praxe rozhodčího řízení v ČR“.

Formou pochopitelnou pro laiky v oblasti práva (a současně dostatečně odbornou pro právní veřejnost) absolventi proniknou do hlubších souvislostí arbitráže. Rozsah kurzu odpovídá potřebám získat procesní jistoty a pochopit některé pokročilé výhody rozhodčího řízení. Součástí všech seminářů jsou i prvotní informace o dalších metodách ADR. Jde o způsoby řešení konfliktů v ČR zatím sice téměř neznámé, ale v dohledné době stále častěji využívané. Ostatně i připravovaný zákon o mediaci je důkazem toho, že metody alternativního řešení sporů si našly cestu k masovému využití.

Cílová skupina vzdělávání zahrnuje všechny podnikatelské subjekty, malý, střední i velký podnik a veřejnou správu; obecně subjekty uzavírající majetkové smluvní vztahy. Semináře jsou přínosem především pro majitele, statutární orgány, nejvyšší management, firemní ekonomy, právníky, osoby řídící pohledávkové a smluvní vztahy, stejně jako pro správce firem a další osoby zainteresované na maximalizaci zisku či minimalizaci rizik v jimi zastupované organizaci.

Formy a metody výuky vycházejí z nejmodernějších postupů, akce se konají v kongresových centrech za využití multimediální techniky (lze je uskutečnit i ve vhodných prostorách klienta). Kurzy se pořádají ve středně velkých skupinách, což umožňuje interaktivní přístup. Jejich součástí bývá demonstrace příkladů na problémech konkrétních klientů. Z minulého roku zůstává zachováno cenové zvýhodnění pro více účastníků z jedné společnosti, nově je poskytován bonus pro účast na celém cyklu. Seznam seminářů je zveřejněn na webových stránkách www.urmr.cz/seminare.

text (RW)

Jarní Chamonix

Město Chamonix leží v západních Alpách. Je sevřeno úzkým údolím, které z jedné strany tvoří impozantní masiv Mont Blancu a ze strany druhé strmý hřeben s vrcholy Aiguilles Rouges. Právě nejvyšší hora Evropy dává městu, jež je Mekkou vyznavačů zimních sportů, správný úřední název Chamonix Mont-Blanc. Jde o třetí nejnavštěvovanější přírodní oblast na světě a v Alpách tak zaujímá specifickou pozici. Přitahuje především svou nadmořskou výškou a neopakovatelnou atmosférou těsné blízkosti ledovců a čtyřtisícových vrcholů. Skiareál složený ze sedmi středisek patří mezi

deset míst nazývaných The Best of the Alps. Naprostá většina sjezdovek se nachází v nadmořské výšce přes 2000 metrů. Zkušení lyžaři využívají možnost jezdit na ledovci Argentière nebo dvacetikilometrový sjezd v hlubokém sněhu ve Vallée Blanche. Zatímco u města je udávána nadmořská výška 1035 metrů, nejvyšší stanice lanovky Aiguille du Midi leží už ve výši 3842 metrů nad mořem. Možností jízdy ve volném terénu zde proto je takřka nekonečně. V zimě sem návštěvníci jezdí za dlouhými prašanovými sjezdy ve stínu horských velikánů, na jaře a začátkem léta kvůli firnovým túrám.

- co takhle spojit lyžování s golfem?

Chamonix není lákadlem jen pro vyznavače bílých sportů.

Ale Chamonix již dávno není lákadlem jen pro vyznavače bílých sportů. Je ideálním místem pro většinu letních extrémních sportů provozovaných v přírodě – například horolezectví na skalách i ledovcích, paragliding nebo rafting, nadchne ovšem i méně adrenalinově založené návštěvníky. Mimo zimní měsíce je vyhledáváno vyznavači klasické turistiky a cykloturistiky. Známost atrakcí Chamonix je visutá kabinová lanovka na vrchol Aiguille du Midi, která byla v době svého vzniku lanovkou překonávající největší převýšení na světě. Celkem 13 kabinových a 17 sedačkových lanovek dokáže rozvézt milovníky přírody po okolních horských masivech – na výchozí místa jejich sportovních aktivit.

V centru Chamonix dýchá na návštěvníka ze všech stran historie a nonšalantní atmosféra. Pekařství s dlouhými francouzskými bagetami a útulné bary, kde starousedlíci pročítají noviny u šálku kávy nebo skleničky pastisu, střídají obchůdky s vybavením pro horské sporty. Odsud byl roku 1786 poprvé dobyt nejvyšší vrchol Evropy, právě zde se již v roce 1924 konaly první zimní olympijské hry. Samotný vrcholek Mont Blancu se z Chamonix hledá trochu obtížně. Ale masiv hory je nepřehlédnutelný a úctyhodný. Pohled na rozdrásané svahy Bossonského ledovce, stékajícího po úbočí skoro až na samý okraj Chamonix, patří k nejúžasnějším sceneriím, které lze v Alpách spatřit.

Na tak úchvatném místě nemůže chybět ani zázemí pro golfové nadšence.

Na takovém místě pochopitelně nemůže chybět ani zázemí pro golfové nadšence. Golfové hřiště Golf Club de Chamonix Mont Blanc leží v části Les Praz. Bylo otevřeno po čtyřleté výstavbě v roce 1934, o rok později již bylo v provozu devět jamek. Zásahu na tom mají místní hoteliéři a radní, kteří po olympijských hrách hledali další příležitosti pro přilákání movitých turistů

i po skončení lyžařské sezóny. Osmnáct jamek bylo na hřišti dokončeno kvůli sporům o pozemky až v roce 1982. Architekt Robert Trent Jones senior zde vytvořil skutečný skvost. Dokonale využil terén na úpatí skalního masivu a vytvořil nádherný golfový park s fervejemi, které jsou sice úzké a umístěné těsně vedle sebe, ale přesto zůstávají přehledné. Jsou od sebe odděleny často jen řadou vzrostlých stromů. Hřiště prakticky postrádá auty, ale dominuje mu spousta bunkerů (především v okolí greenů) a nesčetné množství vodních překážek. Hráč se musí čtyřikrát vydat

přes řeku, několikrát přes potok klikatící se hřištěm, jinde ho zase překvapí horské jezero těsně vedle hrací plochy.

Přestože se hřiště nachází u okraje horského údolí, je překvapivě rovinnaté. Výjimku tvoří šestá jamka, 104 metrů dlouhý třípar v pravé – starší – části hřiště. Na jeho odpaliště musíte zdolat několik desítek schodů. Máte odsud celý areál jako na dlani a vidíte, že přirovnání hřiště k parku nebylo náhodné. Velmi tradiční klub je vlastněn asociací členů, působí neziskově a veškerý příjem je reinvestován do zázemí. A to je pochopitelné znát. Shora vidíte pečlivě udržované cestičky, můstky a schody, květinové záhony, typickou velmi příjemnou „alpskou“ klubovnu. A pokud máte štěstí, tak i spoustu zvířectva. Se zajíci či veverkami se setkáte na každém kroku, vzácněji narazíte i na poklidně se popásající vysokou. Pokud hrajete podvečer, zaujme vás temná, ale svěží barva horské trávy a načervenalé sluneční světlo, které se odráží od kolméno srázu Aiguille du Midi.

Jamky jsou pojmenované podle vrcholů, na které z odpaliště vidíte.

Je ale potřeba přestat se kochat a odehrát. Zatímco zahrát umístěnou stometrovou ránu nedělá obvykle většině průměrných golfistů vážnější problém, zde je to malá zkouška štěstí. Nevelký green je blízko, ale hluboko pod vašima nohama, obklopují ho dva velké bunkery a v tomto místě rozšířený potok. Navíc pod skálou se většinou točí svižný horský větřík. Paradoxně je tedy nejkratší jamka na hřišti jednou z nejobtížnějších. Mezi těžší se řadí i jamka 12, vedoucí přes jezero, a 16, která vás podruhé (tentokrát rovnoběžně) vyvede až na skalní římsu. Následuje druhý krátký třípar (znovu hraný hodně dolů) a poslední jednoduchý čtyřpar, který končí až u terasy klubovny. Osmnáctijamkové, 6076 metrů dlouhé hřiště s párem 72 má otevřeno oficiálně od začátku května do října, ale při hezkém jarním počasí sezóna začíná už v půlce dubna. Jednotlivé jamky jsou pojmenované podle vrcholů, na které

z odpaliště vidíte. O jedinečnosti výhledu svědčí, že se takto podařilo nazvat všechny jamky. Blízkost horských masivů podtrhuje i stanice lanovky hned vedle kraje hřiště u dvanácté jamky. Její dráha vede nad následujícími dvěma jamkami – až poté mizí za skalními útvary. Tato blízkost výchozího bodu sjezdových tratí dává netušené možnosti golfistům, kteří vyhledávají i jiné sportovní aktivity. Právě jarní měsíce (kromě nižších fee a menší vytiženosti hřiště) nahrávají spojení lyžování a golfu v jediném dni. Zatímco dopoledne se dá využít vysokohorský firm, odpoledne lze již mít rezervaci na golfovém hřišti. A slunečná jara, kterými se tato oblast proslavila, k tomu přímo vybízejí.

Kde hledat

Golf Club de Chamonix Mont Blanc
35 route du golf – 74400 Chamonix
Mont-Blanc
www.golfdechamonix.com

La Degustation Bohême Bourgeoise

– vyzkoušejte degustační menu

Vybrané chody z degustačního menu

- Wagyu „kobe style beef“, miso shiru, houby shiitake, zázvorové chutney, řeřicha
- čerstvě vyuzené francouzské kachní prso Rougié, kapustové pyré, dijónské velouté, coulis z kanadských brusinek
- krevety San Remo, mango, máta, chilli, karotkové pyré
- ganache z Tainori 64% čokolády, levandule, čerstvé pomeranče, zmrzlina fior di latte
- skořicové lívanečky, tvaroh, borůvková pěna

Nová pražská restaurace už svým názvem naznačuje, že zde zažijete něco jiného než obvykle. Jde o první degustační restauraci v Čechách. La Degustation Bohême Bourgeoise přichází s nabídkou nejen pro gurmány,

ale i pro náhodné návštěvníky, kteří jsou večer v restauraci schopni vnímat jako kulturní zážitek. Přitažlivý je už samotný interiér laděný do žlutava a hněda. Kolem sedmnácté hodiny, kdy se dveře restaurace otevírají, dostává návštěvník patřičně naservírovaný i další zážitek – magickou hru světél. Degustační menu je podáváno na velkých bílých talířích jako skvostně vyvedené výtvarné dílo.

Zasklené kuchyni, do které hosté vidí, vládnu dva šéfkuchaři – Fernando David Diaz Delgado a Oldřich Sahajdák. Připravují zde velmi nápadité pokrmy o třech až pěti soustech, přičemž využívají pouze nejlepší a nejčerstvější suroviny. Nabídka je postavena na třech vybraných, denně mírně obměňovaných dvanáctichodových menu a jednom devítichodovém – pro návštěvníky, kteří se chtějí občerstvit a naladit před divadlem či si spravit chuť po něm. Hosté mohou vyzkoušet jak nejmodernější kuchařské trendy, tak například mnohdy neprávem pozapomenuté české pokrmy a jejich tradiční kuchařské úpravy. S podobnými restauracemi se můžete setkat v kulinářsky vyspělých zemích. Mistři kuchyně v nich předvádějí své umění hostům, kteří nechtějí pozřít celou kachnu nebo gigantický steak, ale během příjemného večera ochutnat co nejvíce z kuchařova umění. Z hlediska provozovatele jde o činnost velice náročnou –

jak na souhru v kuchyni, tak i na „place“. Kuchaři musejí uvařit a naaranžovat na talíř jednotlivá miniaturní jídla se stejnou péčí a pečlivostí jako při normální gramáži, což znamená připravit pro každého hosta dvanáct perfektně vyvedených porcíček včetně příloh. Číšník je pak musí brilantně a v pravý čas naservírovat – a pochopitelně nabídnout k jednotlivým chodům i vhodné nápoje. Proto také La Degustation Bohême Bourgeoise zaměstnává tři sommeliery. Opravdu stojí za to se v této restauraci zastavit. Neváhejte a budete odměněni skvostným zážitkem.

La Degustation Bohême Bourgeoise

Haštalská 18, Praha 1
Tel.: +420 222 311 234
(rezervace nutná)

Otevírací doba:

Po–So 17:00–24:00

Ne zavřeno

www.ladegustation.cz

Zážitky z praxe aneb opravdu se stalo...

Příběh první: Důvěřuj, ale prověřuj

Toto pořekadlo se dá použít nejen na obchodního partnera, ale také na rozhodčí centrum, ke kterému je případný spor směřován.

Jedna nejmenovaná společnost při uzavírání smluv využívá výhradně rozhodčí doložky Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR. Avšak u jednoho z obchodních partnerů, který trval na jiném rozhodčím centru, udělala výjimku. Z její strany byla smlouva plněna řádně a i obchodní partner ze začátku plnil (platil) tak, jak měl. Netrvalo ale dlouho a neuhrazené pohledávky se začaly hromadit. Po neustálém ujišťování ze strany dlužníka, že vše bude zapláceno (peníze už jsou na cestě ... teď mi má zaplatit německý partner a hned to pošlu dál ... jen co dokončím další zakázku apod.), věřitel zjistil, že dlužník pomalu, ale jistě převádí firemní majetek neznámo kam. Ihned podal rozhodčí žalobu a zvyklý na rychlost rozhodčího řízení vedeného u Unie očekával brzký výsledek. Ten se ovšem nedostával. A tak osobně kontaktoval rozhodčí centrum s dotazy, zda je vše v pořádku, jestli žalobu evidují, zda jim přišly všechny potřebné dokumenty a jestli není třeba něco doplnit. Jaké bylo jeho zklamání z komunikace, která končila tím, že vše potřebné se určitě dozví... Uběhly další měsíce a stále nic. Dlužník pomalu likvidoval svoji firmu a věřiteli kvůli špatnému výběru rozhodčího centra zbývalo pouze neustále se ptát, co má dělat, aby se věc pohnula. A pořád neúspěšně. Nakonec v průběhu rozhodčího řízení, které se po sedmi měsících rozběhlo, šla žalovaná společnost do konkurzu. Řízení bylo zastaveno, věřitel se do konkurzu přihlásil a nyní to vypadá, že bude uspokojen z 10 % své pohledávky. Pravdou je, že sedm měsíců uplynulých před zahájením řízení není ve srovnání se soudním řízením nijak dlouhou dobou, ale u profesionální rozhodčích center je právě rychlost jednou z hlavních priorit. Proto buďte obezřetní i při výběru takového centra. Zjistěte, zda disponuje jednacími řády.

Důležité je i to, co obsahují. Dotazujte se na průběh a způsob vedení rozhodčího řízení, kvalitní rozhodčí centrum by mělo vaše dotazy zodpovědět. A tento příběh dokazuje, že se prověřování skutečně vyplatí.

Příběh druhý: Drzost nad drzost

Člověka v životě potká spousta věcí. Jsou i takové, které mně osobně hnou žlučí. A podobnou zažil také jeden z našich klientů.

Když přišel a popsal mi svůj případ, zůstal jsem sedět jako opařený a chvíli tiše a zhluboka dýchal. Jeho dlužník, který by se dal považovat i za dlouholetého partnera (spolupracovali spolu již přes šest let), neustále platil pozdě. Pozdě, ale přece. Nějaký ten den prodlení snad v dlouholetém vztahu není nic neobvyklého, že? Touto větou se jistě uklidňují mnozí. Přišel však čas, kdy celková hodnota pohledávek byla vyšší, než je zdrávo. A věřitel se začal domáhat jejich úhrady. Jaké bylo jeho překvapení, když na něj dlužník vyrukoval s tím, že bude i nadále pravidelně odebírat zboží, avšak za cenu o 5 % nižší, než bylo dohodnuto ve smlouvě. A pokud na to věřitel nepřistoupí, dlužná částka (dosahující už mnoha statisíců) nebude uhrazena. Věřitel zalapal po dechu, ulevil si úderem do stolu, zavolal právníka a podal rozhodčí žalobu. Po dvou týdnech, kdy bylo oběma stranám doručeno oznámení o určení rozhodce a dána možnost vyjádřit se, dlužník se věřiteli sám ozval a požadoval vysvětlení. Když zjistil, že je proti němu skutečně vedeno rozhodčí řízení, snažil se s věřitelem dohodnout. Výsledkem byla úhrada celého dluhu včetně rozhodčích poplatků. A také dohoda, že v případě další spolupráce podle smlouvy věřitel odpustí dlužníkovi smluvní penále. Obchodní vztah však netrval už příliš dlouho, protože dlužník se kvůli svému stylu obchodování brzy dostal do úzkých na všech frontách. Ale věřiteli již nic dlužen nezůstal. Nenechte se vydírat svými dlužníky a zakládejte obchodní vztahy vždy na fair-play. Veškeré dohody nejen dodržujte, ale také jejich dodržování striktně vyžadujte. Je to velký vklad do budoucna.

text Tomáš Pešek

Jindřich Kepert

Portfolio:

Specializují se na vytváření firemních kalendářů s uměleckým aktem.

natáčení firemních prezentačních videonímků z různých společenských událostí a dalších akcí (sportovní dny, reprezentační plesy, večírky, konference, módní přehlídky...)

filmy a fotografie pro účely výstav a veletrhů, školicí a instruktážní videa

fotografie módy, portrétní foto

Výstavy:

Brno – Olympia, Ponrepo, kluby a vinárny, Bučovice, Letovice, Moravský Krumlov, klubové výstavy Klubu moravských fotografů

tel.: 603 436 025
e-mail: jkepert@volny.cz
www.kepert.cz

Čína vítá rok potkana – rok agilních a pilných

Příchod nového roku je v Číně chápán jako nejdůležitější svátek celého kalendáře. Oslavy začínají už v posledních dnech toho starého a trvají řadu dní. Letos připadá Nový rok v Číně na 7. února. Pětina obyvatel zeměkoule tak vstoupí do roku potkana (podle čínského kalendáře 4706), který má být rokem pilných lidí, snahy po zisku a konkurenčního boje.

Potkan nebo krysa?

Nový rok podle čínského kalendáře, který se používá také na Taiwanu, v Japonsku a Koreji, bude rokem potkana. Někde se však také dočtete, že rokem krysy nebo myši. Určení jmen zvířat totiž nemusí být vždy jednoznačné. Například čínské jang může znamenat jak „ovce“ (nebo „beran“), tak „koza“. Zatímco na čínském venkově převládá překlad „koza“, ve městech spíše „ovce“. Podobně je tomu s výrazem šu – lze

přeložit jako potkan, myš i krysa.

Být narozen ve znamení potkana není v Číně chápáno jako něco ponižujícího. Na Východě je tohle zvíře považováno za okouzující, inteligentní a vtipné stvoření. Lidé zrození v jeho znamení se podle čínského horoskopu rádi sdružují, mívají mnoho přátel a známých. Pokud však v člověku převáží negativní stránka potkaní povahy, může se z něj stát šetřílek, který se neustále obává ztráty bezpečí. K zápornějším rysům „potkanů“ patří také závist, agresivita a příliš ostré lokty. Někteří jsou chamtiví,

ale i přes svou hrabivost dokáží být štedří k člověku, který to opravdu potřebuje. Bývají přesvědčiví a umějí předložit své myšlenky ostatním – proto jsou často úspěšní ve světě obchodu. Neustále potřebují diskutovat o nových nápadech, také v osobním životě je jejich nejdůležitější potřebou komunikace. Životní styl „potkanů“ bývá vyčerpávající, protože jsou obvykle zapojeni do mnoha aktivit. Rádi pořádají nákladné večírky. Stráví-li delší dobu nečinně, mají pocit, že jim něco důležitého uniká.

lidí

Před začátkem nového roku nesmí nic připomínat ten předešlý.

Číňané začínají slavit příchod nového roku už několik dní předem. Podle tradic jsou oslavy zahájeny úklidem domu. Číňané totiž věří, že společně se smetím z něj vymetou i smůlu z minulého roku – obydlí tak bude připraveno přijmout štěstí toho nastávajícího. Před jeho začátkem však nic nesmí připomínat předešlý rok. Proto se vše použité a okoukané vyměňuje

za nové – boty, kalhoty, účesy... Celá země se myje, zástupy lidí směřují do kadeřnictví a nikdo netruchlí nad dlouhými kadeřemi, které padají k zemi. Zatímco tváře žen, které s natupírovanými či odbarvenými vlasy vycházejí z kadeřnictví, září spokojeností, obličejové těch stojících ve frontě jsou plné nervozity. Podobně to vypadá také v bankách. Nové totiž musejí být i peníze. Už proto, že bankovky – vložené do červených obálek – patří k hlavním novoročním dárkům. Peněžní ústavy tak na konci roku praskají ve švech a úředníci za přepážkami

omdlévají. Někde se o transakci musí žádat předem, ne všichni zájemci ale bývají uspokojeni. Přece jen jde o komunistický stát... Neúspěšní žadatelé si klidně mohou na nezdar zanádat. V novém roce už to ale podle tradic nejde, má se totiž začínat s úsměvem a čistým štítem. Splaceny by měly být i všechny účty. Mnoho lidí v této době dává svým dveřím a okenním rámcům nový kabát a natírá je červenou barvou, která je považována za barvu štěstí. Domy jsou ale zdobeny i jinak, třeba kousky papíru popsanými pozitivně laděnými úslovími nebo tradičními čínskými verši.

Oslavy Nového roku jsou v Číně spojeny hlavně s rodinou.

Oslavy Nového roku jsou v Číně spojeny hlavně s rodinou. Důležitou událostí proto je novoroční večeře, při které se podává ryba. Na severu Číny se obvykle servírují knedlíky nebo noky. Jejich tvar má symbolizovat bohatství, protože připomíná zlatý nugget. První den nového roku Číňané vítají božstvo nebe a země. Mnozí lidé v tento den nejedí maso, protože věří, že jim novoroční půst zajistí dlouhověkost. Někteří Číňané jsou také přesvědčeni, že rozdělování ohně v průběhu Nového roku přináší smůlu – proto konzumují jen jídlo připravené předešlého dne. Nejvýznamnější částí oslav pro samotné Číňany je navštěvování nejstarších členů obvykle rozvětvené rodiny. Stovky miliónů cestujících zaplaví dopravní prostředky v celé zemi a směřují do svých domovů nebo k příbuzným. Na cestu vyrážejí například lidé, kteří pocházejí z venkova a ve velkých městech jako Peking nebo Šanghaj jen pracují. Dopravní systém obvykle zvládá nával jen s obtížemi.

Charakteristickou barvou oslav je červená.

Oslavy přinášejí mnoho zážitků i zahraničním návštěvníkům. Unikátní podívanou je prastarý lví tanec, při kterém jeden nebo dva tanečníci v kostýmu lva za doprovodu gongů a bubnů zahánějí zlé duchy. Podobný účel mají i velkolepé ohňostroje, které jsou v nejlidnatější zemi světa populární už několik století. Nejde však jen o „oficiální“ světelné show, ale také o odpalování podomácku vyrobených výbušnin

Čínský horoskop patří k nejstarším na světě. Obsahuje dvanáct znamení, o jejichž původu hovoří prameny takto:

„Moudrý Buddha uspořádal velkou hostinu. Pozval na ni všechny zástupce zvířecího světa, aby zdůraznil jednotu a rovnost bytostí. Jako první se objevil potkan, za ním buvol, tygr... až přišli všichni pozvaní. Po pozření slavnostní krmě se Buddha rozhodl všechny hosty po zásluze odměnit. Dlouho si lámal hlavu, jak hodovníky obdarovat. Nakonec každému z nich světil vládu nad jedním rokem.“
K aktuálnímu znamení patří vždy také jeden z pěti živlů: kov, voda, dřevo, oheň nebo země. Celý cyklus tak trvá šedesát let – počet znamení se vynásobí počtem živlů. Čínský rok 4706 bude ve znamení potkana a v živlu země.

a petard. Jejich ohlušující rámus prý zastrašuje zlé síly. Úřady ohňostroje v některých oblastech a centrech měst dlouho zakazovaly, protože každý rok při nich bylo založeno mnoho požárů a zabity či zraněny desítky lidí. V posledních letech už jsou ale benevolentnější, například v Pekingu byly ohňostroje v roce 2007 po více než desetiletí trvajícím zákazu povoleny.

Dalším charakteristickým rysem oslav je všude přítomná červená barva – ulice jsou vyzdobeny červenými papírovými draky a lampióny, na stromech visí červená psaníčka. Spoustu červené naleznete i na novoročních trzích, kde stánkaři nabízejí květinové výrobky, hračky, oděvy apod. Číňané zde kupují dárky pro příbuzné a ozdoby do domů.

Závěrečný patnáctý den přináší tradiční lampiónovou slavnost.

Prvním dnem nového roku oslavy zdaleka nekončí, trvají celých patnáct dnů. Většina z nich je spojena s konkrétní tradicí a aktivitou. Druhý den nového roku je vymezen hlavně modlitbám, Číňané se modlí ke svým předkům podobně jako k bohům. Třetí a čtvrtý den je určen k návštěvám hrobů zesnulých příbuzných, pátý je dnem narozenin boha hojnosti. Na Taiwanu se za doprovodu ohňostrojů opět otevírají obchody. Sedmý den je chápán jako den narozenin všech lidí, každý se tedy stává o rok starším. Nejčastější narozeninový pokrm představuje míchaný salát ze syrových ryb. Devátý den lidé vyslovují modlitby k vládci nebes taoistického pantheonu. Závěrečný patnáctý den pak přináší tradiční lampiónovou slavnost. Nikdo přesně neví, kdy a proč vznikla, její původ popisuje řada legend. Rodiny večer vycházejí z domů a řadí se do průvodu s rozsvícenými lucernami. Původně směli mít lampióny zdobené pouze vysoce postavení lidé, dnes už existuje mnoho druhů dekorací. Časté jsou třeba lampióny ve tvaru

foto Calvin Teo

Známé osobnosti narozené ve znamení potkana:

William Shakespeare, princ Charles,
Al Gore, George Washington,
Thomas Stearns Eliot,
Wolfgang Amadeus Mozart,
Claude Monet, Marlon Brando,
George Bush, Jimmy Carter,
Louis Armstrong, Hugh Grant,
Alan Alda, Sean Penn,
Truman Capote, Irving Berlin,
Donna Summer, Olivia Newton John,
Joseph Hayden, Antonio Banderas,
Doris Day, Clark Gable,
Yves St Laurent, Gene Kelly,
Andrea Lloyd Weber...

zvířat, ptáků, draků, motýlů nebo historických postav. V severní Číně se lucerny vyrábějí i z ledu. Rozvěšují se všude, kde to jen jde, stovky světél zářících do noci za doprovodu ohňostrojů vytvářejí úchvatnou atmosféru. Číňané při festivalu obdivují lví tanečníky, řeší hádanky, hrají hry, tančí a odpalují petardy

– prostě se baví. I lampiónová slavnost má své tradiční jídlo – je jím Yuanxiao, knedlíček z rýžové mouky se sladkou náplní. I když se průběh novoročních oslav mezi Západem a Východem v mnohém liší, něco mají společné – očekávání lepší budoucnosti a přání všeho nejlepšího. Čína po roce vepře vstupuje

do roku potkana a doufá, že tento rok bude zase o něco šťastnější. Hodnotit ho bude moci až za dvanáct měsíců, kdy bude slavit příchod roku 4707 – roku buvola.

inzerce

Top Translation Centre

TLC - Top Language Centre, s.r.o.
Lidická 40, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 433 786
e-mail: preklady@tlc.cz
www.tlc.cz

Překlady a tlumočení

Top Translation Centre poskytuje profesionální služby firemním klientům v oblasti překladů a tlumočení. Pro naše klienty zajišťujeme všeobecné i odborné překlady. U oficiálních dokumentů zajistíme jejich notářskou kopii a překlad se soudní doložkou. Garantujeme nejvyšší kvalitu odborného i soudního tlumočení v rámci České republiky.

Překlady a tlumočení ve více než 30 světových jazycích

- pracujeme na území celé České republiky • zpracování překladů v běžných termínech i expres
- překlady se soudní doložkou • zajištění překladů jakéhokoliv rozsahu • každý překlad je kontrolován korektorem rodilým mluvčím • zpracování v překladatelské paměti TRADOS
- tlumočení profesionály dle oboru • tlumočení jednání, konferencí a odborných seminářů
- tlumočení hodinové i celodenní

Hradišťanské Chvění přináší hudební dialogy

Chvějící se dialogy svedly Hradišťan ke spolupráci s brněnskou filharmonií pod taktovkou Petra Altrichtera, skupinou Altai Kai, pěti bubeníky Jumping Drums, a také s oblíbenými Pavlicovými „textaři“ Skácelem a Holanem. CD Chvění vzniklo z nahrávky koncertu v Janáčkově divadle v Brně 23. dubna 2007.

Úvodní Preludium založené na aiolských stupnicích by posluchač znalý hradišťanských skladeb asi nečekal, zato milovník symfonického orchestru s Janáčkem v krvi se zaraduje. Jakmile housle rozvinou líbeznou melodii, bicí ji tvrdě zatlačí do pozadí, až zůstane jen tenký hlásek pod temnými údery. Napětí se drží od první do poslední vteřiny.

Jak se hrají kjógeny po česku

O formách japonského divadla máme v posledních letech lepší a lepší přehled. Už čtyři roky si můžeme dopřát i středověké frašky – kjógeny – v češtině. Malé divadlo kjógenu totiž neustále rozšiřuje svůj repertoár a zatím poslední premiéru představilo 20. prosince.

Japonské frašky byly po šest století mezihrami pro pobavení a uvolnění myslí při vážných hrách vznešeného divadla nó. Herecké rody je ale za dvě stě let dovedly z improvizovaných meziher k svébytnému žánru s detailními scénáři, vytříbenými hereckými technikami, stylizovaným jazykem a specifickým pohybem po jevišti. Dnes se kjógeny dělí na tradiční (zhruba 250 her, jejichž přesný inscenační vzorec byl v hereckých rodech předáván z generace na generaci) a tzv. šinsaku kjógen, tedy nově vytvořené kjógeny, které ale udržují charakter starých frašek. U klasických kjógenů znají Japonci zpravidla zápletku a baví se sledováním precizně zahraných výstupů. Byť jsou mnohá témata lascivní či vulgární, stylizovaný jazyk, který se po staletí nezměnil, nevyvolává negativní emoce. Výrazů dnes považovaných za hrubé se totiž z jeviště nedočkáte, navíc slovní projev sám působí úsměvně. Mluva odráží podobu tehdejší jevištní

Další „kapitoly“ nazývá Pavlica Dialogy – konkrétně básnický, s minulostí, etnický a v závěru Dialog s nadějí. Dialog básnický přivádí do hudební formy Skácela a Holana, básníky, kteří spolu dialog vedli i za života. Nejistoty, svědomí, přání, viny... to jsou životní témata nejen jich dvou, ale i Jiřího Pavlici. Drama „kdo hodí kamenem“ tu přece máme dennodenně.

text a foto Lenka Pospíšilová

Vnitřní i místopisné sepjetí Hradišťanu se slovanskými věrozvěsty se ukazuje v písni Otvěsta Filosof Konstantin, která je zpívána jako chorál ve staroslověnštině (odborná jazyková spolu-

řeči – kansaiský dialekt z oblasti Ósaky prý byl komický už v době kodifikace prvních kjógenů. Hraje se na prázdném naleštěném cypřišovém jevišti ve složitých kostýmech, které si divák může díky trvalému plnému osvětlení dokonale vychutnat. Neobvykle působí i klouzavá chůze surjaši v „ponožkách“ tabi. Ani hlasový projev herců nemá s evropským divadlem pranic společného. Zpěvně vyjadřování nechává rezonovat všechny velké dutiny, zejména břicho a hrudník. Technika je ale náročná a mladí herci sami přiznávají, že jejich hlas má třeba jen třetinovou sílu ve srovnání s dlouholetými interprety. U nás se kjógeny objevily poprvé v 80. letech přičiněním režiséra Huberta Krejčího v Divadle na provázku, o desetiletí později je mistr Nomura se Ctiborem Turbou předvedli jako opravdu lidové divadlo. Japonské tradici věrnější pojetí a překlady her přímo z originálů přináší Malé

práce: Radoslav Večerka). Orientální příděch doprovází chorál inspirovaný gregoriánským, středověkou melodiku nese připomínka Dalimilovy kroniky.

Potřeba multietnické spolupráce se tentokrát obrátila na Sibíř. Soubor Altai Kai se věnuje tradiční hudbě centrální Asie, zvláště technikám alikvotního zpěvu. Dynamika obou skladeb navozuje atmosféru širé stepi, po které cválají koně s mongolskými jezdci.

Naději v závěru mají přinést Skácel, Holan a Jiří moravský Brabec. Jeho Halleluja známe z CD Mys dobré naděje, tentokrát se však dočkalo trochu jazzového hávu.

Knižkou čtvercového formátu v pevných deskách a papírovém přebalu nahradil Hradišťan běžně používaný plastový obal. Kresby Jaroslava Šerých a grafické zpracování Přemysla Štěpánka během poslechu potěší oko. Nechybí ani fotografie z koncertu, kompletní texty písní a informace o protagonistech.

Hradišťan: Chvění, vydalo Indies Scope Records, 2007

divadlo kjógenu, a to díky spolupráci vedoucího souboru Ondřeje Hýbla s mistrem Šigejamou a Hýblou divadelnímu studiu v Japonsku. Osmičlenný soubor pravidelně rozšiřuje svůj repertoár a zatím sahá výhradně po tradičních kjógenech. Poslední novinkou je hra Busu (Lahodný jed). Pán domu si chce pojistit před nenechavými sluhy hroudu cukru a označí ji za prudký jed. Tarókadža a Džirókadža cukr ovšem po delší diskusi slupnou jako malinu, navíc pánovi rozbijí čínskou vázu a roztrhnou vzácný svitek. Poté se hájí, že napřed obojí zničili, a pak se chtěli kvůli špatnému svědomí otrávit. Oba jsou jako archetypální figury mazaného a hloupého sluhy ústředními postavami mnoha frašek a u japonských diváků patří k těm, které vzbuzují nejvíce emocí. Jak říká mistr Šigejama – Každé představení musí splnit tři podmínky: překvapit zrak, potěšit sluch a rozeznít srdce.

text a foto Lenka Pospíšilová

Co potřebujeme více – ideály, nebo realitu? Mika Waltari: Tanec na hrobech

Mika Waltari – jeden z nejhlasnějších světových autorů pocházející z relativně odlehleho Finska – proslul zvláště historickými romány, které se odehrávají v jižních a východních zemích v dobách před Kristem. Tanec na hrobech však zasadil v místě i čase mnohem blíže vlastnímu životu.

Održení Finska od Švédska (se kterým bylo spojeno od 12. století) a jeho přičlenění k carské monarchii Alexandra I. v důsledku napoleonských válek: to je pozadí vrstevnatého příběhu, v jehož centru stojí dospívající šlechtická dcera Ullrika. Její rodina a členové otcova „dvora“ představují archetypy, které nejsou poplatné pouze počátku 19. století. Dědic rodu a nejstarší bratr Ullry s plnovýznamovým jménem Karl Magnus je důstojníkem finské armády, brání zemi před ruskými okupanty. Švédská pomoc válčící zemi končí stejně rychle jako Karlovy sny

o svobodném Finsku a mladý muž nevěří už ani osvícenským idejím svého oblíbeného Voltaira. Karl je velkým vzorem pro oba mladší bratry, taktéž důstojníky finské armády, a obdivuhodným mužem pro své dvě sestry, z nichž právě mladší Ulle se v dopisech svěřuje s totální ztrátou důvěry v cokoli. V době, kdy otec hostí na svém sídle ruské důstojníky a chystá se na sněm do Porvoo (kde finské stavy přísahaly věrnost Alexandrovi), pobývá Karl se svou jednotkou v zamrzlém Tormiu a bojovat už není s kým ani proč. Hrdost Ully je identická s bratrovou, ale sedmnáctiletá a na svou dobu a místo vzdělaná dívka zatím neztratila ideály. Setkání a krátký noblesní vztah s carem, očarování krásou, mocí, vnější ušlechtilostí, potřebou soucitu... to vše zapůsobí na Ullu jako polární záře. A trvá zhruba stejně dlouho. Slunce zajde a opojení je pryč spolu s ideály. Alexandr I. má své rozporné pocity, imperátorské sny a chování dokonalého herce. Typickým Waltariho idealistou do posledního dechu se srdcem na dlani je mladý tajemník Antti Karppanen. Potýká se s nespěšností, neobratností a tajně – zároveň však bez naděje na vyslyšení – miluje Ullu.

„Celá budoucnost země závisí na nestálé lidské mysli a vítěz má vždycky pravdu.“ Waltariho zkušenost se sovětskou totalitou, v jejíž bezprostřední blízkosti strávil celý život, se promítla nejen v reportážních dílech, ale i

text a foto Lenka Pospíšilová

v románové tvorbě. Vlastní dočasnou fascinaci mocí odráží v Ullině očarování původně nenáviděným carem. Dramatické Waltariho prozření z mládické naivity k tvrdému dopadu dospělosti prožije Karl Magnus. Idealismus je nebezpečný a realismus pramálo obdivuhodný. Svět ale potřebuje jedno i druhé.

Mika Waltari: Tanec na hrobech, Nakladatelství Hejkal, 2007. Z finštiny přeložila Markéta Hejkalová.

Nejdražší z českých malířů je František Kupka

Odborníci praví, že ceny uměleckých děl určují výsledky dražeb významných aukčních síní. Podle tohoto tvrzení je nejdražším českým umělcem na počátku 21. století František Kupka. První milionová položka se u nás objevila v roce 1997, ke konci století ceny šplhaly nejvýše ke 3 milionům. Rok 2007 přinesl několik významných aukcí, které na pomyslné stupně nejdražších malířů vynesly trojici Kupka, Šíma, Čapek. S obrovským finančním náskokem byla v květnu a říjnu vydražena dvě Kupkova díla:

text Lenka Pospíšilová, foto archiv

Abstraktní kompozice za 15 812 000 korun a Élévation IV za 23 205 000 korun. Obě čistě abstraktní práce pocházejí z vrcholného období světově ceněné Kupkovy tvorby (1871–1957). První jmenovaný obraz zakoupil jeho první majitel – továrník a sběratel Jindřich Waldes – přímo od Kupky v Paříži. V jeho vile v Americké ulici v Praze visel až do roku 1938, kdy jej rodina odvezla do USA. Později obraz zdědil Waldesův syn Miloš, po jehož smrti se dílo dostalo do významné německo-české sbírky. Květnová dražba na Žofíně trvala přibližně deset minut.

Při vyvolávací ceně 6,5 miliónu korun usilovalo o získání obrazu pět dražitelů, přihazovalo se po sto tisících a jen dva zájemci překročili částku 9 miliónů. Oba se však nechali zastupovat, jeden korigoval průběh aukce po telefonu. Vrcholné Kupkovo dílo nakonec za nemalou částku získal pro svého klienta dražitel přítomný v sále. O pár měsíců později zažil Žofínský sál podobně dramatickou aukci (navíc pořádanou toutéž síní). Zhruba hodinu po zahájení přišel na pořad Élévation, olej o rozměrech 60 x 66 cm. Tentokrát skončil obraz z roku 1938 v soukromé sbírce dražitele po telefonu. Naštěstí se povolení k vývozu do zahraničí podobně věhlasných děl získávají poměrně obtížně – zůstává tedy reálná šance, že obrazy jsou stále v ČR.

Dosud největší souborná výstava Kupkova díla byla k vidění v Japonsku v roce 1994, o čtyři roky později uspořádala poslední rozsáhlou výstavu Národní galerie. Současná expozice Františka Kupky v Museu Kampa představuje jednu z neucelenějších sbírek děl tohoto umělce, mapuje jeho práce od studentských let až po vrcholnou abstrakci. Současní vydražitelé obou obrazů si přáli zůstat v anonymitě. Zda budou ochotni k zápůjčkám na výstavu, tedy jestli některé z děl vůbec ještě veřejnost uvidí, zůstává otázkou.

Nejkrásnějším dárkem je zážitek – adrenalinový, romantický i šokující

Proč právě zážitky?

Málokoho dnes baví kupovat další „lapače prachu“ a málokdo je také rád dostává. Netradiční zážitkový dárek překvapí, potěší a nikdy se nerozbije. Většina lidí má navíc stále méně času na to věnovat se svým snům a koníčkům. Když však blízkému člověku věnujete „na míru“ vybranou aktivitu, o které víte, že ji má v oblíbě nebo po ní touží, nikdo neodolá a vrhne se do užívání si hlava nehlava. Možnosti výběru jsou opravdu široké. Někdo dává přednost adrenalinu, bušení srdce a pohybu, někdo klidu, odpočinku a relaxaci. Adrop zprostředkovává už od roku 2005 desítky aktivit v mnoha kategoriích. Kromě samotných zážitků organizuje také podnikové a narozeninové party a doprovodné show, zajišťuje vystoupení oblíbených celebrit oslavenců (zpěváků, herců, sportovců...) a snaží se plnit i další speciální přání.

Jak to funguje?

Dárkový balíček si můžete objednat e-mailem přes objednávkový formulář na webových stránkách Adropu, telefonicky nebo i osobně v sídle firmy v Liberci. Balíček obsahuje certifikát se jménem obdarovaného, blahopřáním a názvem dárku. Dále informace o vybraném překvapení a mapku lokality, v níž proběhne oslavencův zážitek. Nedílnou součástí je také kartička s důležitými údaji (jméno a příjmení obdarovaného, název dárku a kód). Oslavenec se jí prokáže provozovateli, který tak bude vědět, že je vše v pořádku zapláceno. V balíčku není nikde uvedena cena – obdarovaný se tedy nedozví, kolik zrovna jeho dárek stál. Text blahopřání můžete sestavit sami. Certifikát platí devět měsíců od zakoupení a záleží jen na obdarovaném, kdy jej v průběhu tohoto období využije. V případě nutnosti lze za mírný poplatek platnost prodloužit o dalšího půl roku. Oslavenec se nemusí vůbec o nic starat, jen si nerušeně užije netradiční zážitek.

Adrenalin teče proudem.

Dárky od firmy Adrop jsou rozděleny do několika kategorií: adrenalin, sport, auto-moto, voda, vzduch, relax a krása, romantika, kurzy a speciality. Mezi nejoblíbenější patří adrenalinové zážitky. V nabídce naleznete jak obvyklejší aktivity (bungee jumping, paragliding, rafting, jízdu na sněžném skútru, koni nebo kajaku), tak i řadu rarit. Milovníci silných aut a jízdy v terénu si mohou vychutnat řízení vojenského vozu Hummer, Tatra 813 nebo Škody Fabia RS. Příznivci asfaltu osedlají Ford Fiesta RS a vyrazí na okruh, případně usednou za volant legendárního Chevroletu Corvette a užijí si rychlou jízdu v prostoru letiště. Na letecké nadšence čeká let ve visu pod vrtulníkem nebo akrobatický let na zadním sedadle speciálu Zlín Z-142, při kterém budou moci vychutnat přetížení v zatáčkách, výkruty i střemhlavý let. Pokud je pro vás vrtulový letoun moc rychlý, vyzkoušejte balón, rogalo nebo větroň (opět na zadním sedadle). Milovníci větších rychlostí

pak mohou zvolit skutečnou lahůdku a proletět se v proudových letadlech L-29 Delfín či L-39 Albatros. Fanoušci militáři jistě ocení unikátní možnost usednout za řízení bojového vozidla pěchoty. U všech takovýchto aktivit je zajištěna bezpečnostní instruktáž, u těch extrémnějších i lékařská prohlídka před samotným zážitkem.

Dárky pro romantiky...

Ne každý má odvahu nebo chuť vrhnout se do adrenalinového dobrodružství. Ani tito oslavenci ale nepřijdou zkrátka. Mohou se těšit na nezapomenutelné chvíle klidu a pohody s milovanou osobou. Ať už máte rádi svůj klid a relaxaci, nebo hledáte aktivní formu odpočinku, z romantických zážitků si určitě vyberete. Vyzkoušejte třeba unikátní pivní či vinnou lázeň, prožijte den na jachtě, užijte si thajskou masáž nebo antistresový pobyt v lázních. Pokud zvolíte dárek nazvaný „romantický večer“, můžete si vychutnat prostředí luxusního hotelu

a sami si nakombinovat zážitek podle svých představ: například masáž, saunu, vířivku, perličkové koupele, inhalace či elektro léčbu. Po těchto příjemných chvílích na vás a vašeho partnera bude čekat čtyřchodová večeře při svíčkách a láhev vína podle vlastního výběru. Skutečnou chuťovkou je dárek „putování za vínem“ – prožijete nádherný víkend v malebném sklípku, kde vás odborníci zasvědí do specifík vín v regionu a připraví pro vás řadu degustací i kulinářských zážitků. Program vrcholí návštěvou selského sklípku a historického labyrintu templářských sklepů.

...i pro oslavence s pevnými nervy

Adrop kromě již uvedených druhů dáreků nabízí i speciality, u nichž slovo „netradiční“ nabývá úplně jiného rozměru. Toužil se váš kolega jako kluk stát popelářem? Žádný problém, splňte mu jeho dětský sen! Po jeden den se může vozit na stupátku, vyklápat popelnice a nosit oranžové

Narozeniny, svátky, Vánoce, výročí nebo i jen tak...
Příležitostí dát dárek svým blízkým je prostě spousta. Vymyslet pokaždé originální překvapení, které opravdu potěší, je však stále těžší. Mnoho dáreků proto končí někde v polici nebo ve sklepě – stranou zájmu obdarovaného. Proč tedy nevěnovat něco úplně jiného a netradičního? Neváhejte a darujte oslavenci to nejkrásnější, co můžete – zážitek na celý život od firmy Adrop s. r. o.!

montérky. Má váš příbuzný opravdu pevné nervy, smysl pro humor a je fanďák kriminálních filmů? Nechte ho unést komandem Adropu, které ho jako zajatce dopraví na základnu. Zde mu vše vysvětlíte, nalijete skleničku něčeho ostřejšího a oslava se může rozjet. Mezi extrémnější dárky patří dále třeba chůze po žhavých uhlících,

potápění se žraloky u pobřeží Jihoafrické republiky, léčba mrazem v polární nebo možnost „vyblbnout se“ v kostýmu maskota hokejového týmu Bílí Tygři ve společnosti sportovních hvězd. Nic není ztraceno ani tehdy, pokud se oslavenec rád učí nové věci a získává zajímavé dovednosti – darujte mu výukový kurz. Má-li slabost pro japonskou kuchyni, může se naučit připravovat sushi, víte-li o jeho zálibě ve vínech, věnujte mu poukaz na sommelierský kurz. Velmi praktická je škola smyku, kde vás profesionálové naučí, jak za volantem zvládat krizové situace. Sportovně založení lidé jistě ocení kurzy golfu, paraglidingu, snowkitingu (tažení říditelným drakem na lyžích nebo snowboardu), kiteboardingu (jízda s drakem po vodě), potápění, snowboardingu, horolezectví a dalších aktivit.

Z bohaté nabídky společnosti Adrop si vybere opravdu každý. Neváhejte a navštivte její webové stránky nebo přímo pobočku v Liberci. Překvapte své blízké nádherným dárkem, za který vám budou vděční a na který budou vzpomínat celý život.

Nejoblíbenější dárky

tandem paragliding
kryoterapie – léčba mrazem
jízda terénním vozem Hummer
zorbing
den popelářem

Cena poukazu se podle konkrétního dárku pohybuje v rozmezí 1000–100 000 Kč.

Kde hledat

Adrop s. r. o.
Dr. Milady Horákové 128, 460 06 Liberec 6
Infolinka: 482 311 099
Tel.: +420 739 225 786
www.adrenalinove-daroky.cz

Představujeme dámy mezi rozhodci

Výraz „rozhodkyně“ se sice nepoužívá, ale stejně jako jsou ženy zastoupeny mezi soudci či advokáty, nalezneme je i mezi osobami provádějícími rozhodčí řízení. V naší společnosti je podíl žen mezi rozhodci zhruba 11 %. Pokud započítáme i rozhodčí čekatele, výsledek se zlepší na 25 %. Zastoupení žen v českém soudnictví činí 60 %. Mgr. Šmehlíková ve studii na toto téma uvádí: Není to způsobeno jen vyšší mírou svědomitosti, která je přisuzována ženám, ale především úspěšnějšími psychologickými testy, podle nichž jsou zřejmě dle názoru odborníků ženy pro funkci soudce vhodnější.

Proč není zastoupení žen v rozhodcovské praxi vyšší? Jde asi o další rys připisovaný ženám – menší ochotu přijmout novinky. Arbitráže jsou v ČR stále na začátku a stejně jako se pomalu mění vztah k nim u podnikatelské a právní veřejnosti, dostávají se u potenciálních žen-arbitrů do popředí zájmu jen pozvolna. A jaká je konkrétní zkušenost s kolegyněmi v rozhodčím řízení? Jsou stejně spolehlivé a kvalitní a dodržují termíny jako muži-rozhodci.

Zeptali jsme se dvou dam, jak vnímají svoje postavení ženy-rozhodce a jestli je pro ně těžké vynést rozhodčí nález, kterým – byť po právu či spravedlivě – odsuzují některou stranu k mnohdy vysokému plnění. Lenka Kozlová odpověděla: „Vzhledem k tomu, že postavení ženy-rozhodce je stejné jako postavení muže-rozhodce, nevnímám je nijak diskriminačně. Pokud tuto funkci přijmu, věnuji se jí se stejnou péčí a odpovědností jako muž. Ke druhé otázce – jsou-li všechna tvrzení řádně zdůvodněna a podložena důkazy a druhá strana neprokáže opak, není to pro mě nikterak těžké. Ovšem i v takových případech věnuji odůvodnění rozhodčího nálezu mimořádnou pozornost. Chci, aby strana odsouzená k plnění věděla, jak jsem k výroku došla. Přiznávám se – napadne mě, že pokud dojde k výkonu rozhodnutí, mohou být důsledky fatální. Nezbývá než doufat, že tyto případy nebudou časté. A že strany budou dávat přednost uzavření dohody, kterou budou samozřejmě plnit. Bohužel mám prozatím opačné zkušenosti.“ Sofie Pondíkasová se na věc dívá takto: „Rozhodčí nález je svým způsobem těžké vynést vždy, neboť rozhodce si musí být vědom

odpovědnosti za své rozhodnutí. Stejně tak každá ze stran musí nést odpovědnost za to, že do smluvního vztahu vstoupila a eventuálně nedodržela povinnosti z něj vyplývající. Z praxe také vím, že k podání žaloby, případně návrhu na vydání rozhodčího nálezu, nedochází okamžitě. Strana domáhající se plnění většinou smluvního partnera nejdříve kontaktuje a navrhuje mu smírná řešení, neboť přijatelná dohoda je vždy nejrychlejším a nejefektivnějším řešením. Pokud se však druhá strana vyhýbá povinnostem, musí počítat s důsledky svého chování. Odsouzení k vysokému plnění pak de facto není výsledkem mého rozhodnutí, ale chování dané strany sporu.“

Obě dotazované odbornice vám dnes představíme podrobněji:

Mgr. et Bc. Lenka Kozlová,

nar. 26. 7. 1969, vdaná

Studium:

Právnická fakulta Masarykovy univerzity (MU) v Brně a Pedagogická fakulta MU v Brně (obor učitelství německého jazyka)

Praxe:

1988–2004 Tusculum a. s., právní oddělení od r. 2004 Exekutorský úřad Brno-město

Jazykové schopnosti:

německý jazyk – učitelství pro první stupeň základní školy, státní zkouška

Lektorská praxe:

kurzy německého jazyka v rámci firemního vzdělávání

Mgr. Sofie Pondíkasová,

nar. 3. 7. 1977, svobodná

Studium:

Právnická fakulta MU v Brně, magisterský studijní program Právo a právní věda, studijní obor Právo (1995–2000, téma diplomové práce: Finanční kontrola)

Ostatní kurzy, zkoušky:

seminář „Katastr nemovitostí“ – aktuálně s promítnutím vlivu souvisejících novel (2002), seminář „Vlastnictví bytů a nebytových prostor po poslední novelizaci“ (2002), seminář „Směnky“ (2003), seminář „Smlouvy – stavby“ (2003) – všechny u agentury TSM, spol. s r. o.

Praxe:

správkyně konkursní podstaty a likvidátor určený soudem

2000–2004 koncipientská praxe v advokátní kanceláři

od r. 2004 vlastní advokátní praxe

Jazykové znalosti:

anglický jazyk

text (RW)

Hana Zmeková
jednatelka společnosti Verema
manažerka projektu Cepot

 VEREMA®
veletrhy • reklama • marketing

CEPOT
centrum podpory talentů

Dovolte mi, abych vám představila svou firmu – „VEREMA, spol. s r. o.“, kterou jsem založila v dubnu roku 1999. Přestože jsme poměrně mladá firma, máme bohaté zkušenosti ve třech hlavních oblastech našeho působení, od jejichž počátečních slabik jsem také odvodila název naší společnosti – VEletrhy, REklama, MArketing. Své klienty prezentujeme na českých i zahraničních trzích.

Veletrhy

Naším cílem je nejen návrh a realizace převážně atypické expozice, ale i komplexní a hlavně efektivní prezentace vaší společnosti. Proto nabízíme i zajištění dalších důležitých služeb, které s úspěšnou prezentací na veletrhu úzce souvisí – pozvánky, bannery na webu, inzerce ve vybraných periodikách, ale i občerstvení a případný školený personál (hostesky) pro obsluhu vaší expozice. Zajistíme prostě vše, co veletrh obnáší, od vyplnění přihlášky až po předání kompletní fotodokumentace vaší stavby k vám na stůl. Poradíme také, jak celý veletrh následně vyhodnotit, a tím nejlépe využít vše, co vám účast na něm přinesla.

Reklama

Rádi zajistíme i ostatní marketingové materiály – od základních tiskovin (vizitky, letáky, brožury,...) přes katalogy a výroční zprávy až po knihy, reklamní předměty či atypické kalendáře, vytvořené vaší společností či produktu na míru. V případě tiskovin vám zajistíme nejen návrh, ale i korektury a finální tisk, a to včetně dopravy zakázky na místo vámi určené. Vytvoříme i webovou prezentaci (grafika, programování, následná případná aktualizace webu).

Marketing

Víme, že k úspěšnému podnikání patří občas i zábava. Proto pro vás zorganizujeme firemní party s občerstvením a doprovodným programem, vše dle vašich chutí a přání. Ale nejen zábavou živ je člověk. Nabízíme konzultace, návrhy a konečná řešení marketingových aktivit vaší společnosti. Případně nastavení nových projektů a plánů. Marketing je jeden z nástrojů řízení společnosti, rádi vám pomůžeme.

Vzdělávání – informovanost

Myslíme si, že je důležité a potřebné neustále rozšiřovat své znalosti a dovednosti a vést tak svůj profesní život k lepšímu. Rozšířili jsme tedy oblast našeho působení i o vzdělávání. Máme tým špičkových odborníků z oblasti marketingu (příprava na veletrh, prodejní dovednosti, projektové řízení), IT (Microsoft a komerční databáze), ale i image (profesní image, verbální a neverbální komunikace, prezentace a etiketa), takže připravíme školení právě pro vás či vaše zaměstnance, dle vašich aktuálních potřeb a cílů. Nejde nám o přednesený text, ale o plný význam slova „naučit“.

www.verema.cz

Hana Zmeková

www.cepot.cz

Solné lázně Awa nabízejí léčbu i relaxaci

Solné jeskyně a lázně mají blahodárný vliv zejména při kožních a dýchacích potížích, jsou také velmi vhodným místem pro relaxaci. Zbrusu nové solné lázně Awa v centru Brna toho však nabízejí mnohem více. Už při příchodu do vstupní haly s posezením vás obklopí příjemné a moderní prostředí s dominujícími přírodními barvami. Při čekání na terapii můžete využít občerstvení nebo se poradit s personálem, který je proškolen v oblasti zdravého životního stylu. Lze zde také zakoupit zdravotní kosmetiku. Hlavní chloubou lázní jsou dvě solné jeskyně. Jejich budování se účastnili vědci a designéři, kteří se na provozu budou podílet i nadále. Podlaha je pokryta solí z Mrtvého moře, stěny tvoří ručně těžené bloky soli z ukrajinského

Doněcku. Celková vizáž jeskyní je inspirována přírodou, zejména Kateřinskou jeskyní v Moravském krasu. Rozvržení prostoru odpovídá zásadám feng-šuej. Odpočívat zde můžete na pohodlných polohovacích křeslech za poslechu speciálně zkomponované relaxační hudby. Součástí léčby je i colorterapie postavená na exkluzivním barevném světelném programu. Atmosféru dokreslují jezírka a umělé krápníky. Raritou je oddělený prostor, v němž si můžete s podložkou na solnou podlahu přímo lehnout a ještě intenzivněji vstřebávat uvolňované látky. Součástí solných lázní Awa jsou také další prostory, jejichž vybavení vám pomůže odbourat stres a únavu, ale třeba i dlouhodobější psychické potíže. K dispozici je vibrační masážní

křeslo, stejně jako klasické masáže – vše pod vedením odborného personálu. Awa provozuje také přístroj využívající metodu EEG biofeedback. Ta analyzuje mozkové vlny a pomocí tréninku připomínajícího počítačovou hru umožňuje například zlepšit pozornost, vůli či paměť.

Solné lázně Awa

Orlí 16
Brno 602 00
tel.: 542 222 220
e-mail: info@solnelazneawa.cz
www.solnelazneawa.cz

Ochutnejte nejlepší rum na světě!

Rumy Zacapa Centenario se vyrábějí v Guatemale destilací z fermentovaného čistého sirupu cukrové třtiny. Zrají systémem Solera v nadmořské výšce 2333 metrů v sudech z dřeva bílého dubu, v nichž dříve zrál například Bourbon či Sherry Pedro Ximenez. Skutečnou raritou mezi rumy představuje především Ron Zacapa Centenario 23 Años. Je připravován z nejkvalitnějších rumů o průměrném stáří třidvaceti let, které jsou následně blendovány minimálně jeden rok. O jeho výjimečnosti svědčí, že na nejprestižnější světové soutěži rumů International Rum Festival, kde kvalitu posuzují experti z Evropy, Severní, Střední a Jižní Ameriky, Ásie a Karibiku, opakovaně získal v kategorii prémiových rumů první místo. V roce 2002 byl oceněn Platinovou medailí a je všeobecně považován za nejlepší rum světa. Pouze on byl také dosud zařazen do Síně slávy karibských rumů.

Není však jediným členem rodiny Zacapa Centenario. Patří do ní také jeho mladší patnáctiletý bratr nebo Ron Zacapa Centenario Etiqueta Negra 23 Años se 43 % alkoholu a jemnější chutí. I Ron Zacapa Centenario X. 0. se vyrábí z rumů starých

dvacet tři let, zraje ovšem v sudech, v nichž byl předtím uložen cognac. Jako originální dárek pro vaše blízké se pak nabízí jeho varianta 30 Aniversario Edición Especial, kterou výrobce přichystal u příležitosti třicátého výročí uvedení třidvacetiletého rumu na trh. Láhev je společně se dvěma skleničkami Riedel Glass uložena v dárkové kazetě.

Všechny rumy Zacapa Centenario lze zakoupit u velkoobchodní společnosti Wine life s. r. o. Neváhejte a ochutnejte nejlepší rum světa, Wine Life vám jej doveze až domů a po celé Moravě zajišťuje dopravu zdarma.

Wine Life
velkoobchodní společnost • potraviny • tabáky

Wine life s.r.o.

Železná 7b
Brno-Horní Heršpice 619 00
tel.: 548 427 010, fax: 548 427 017
e-mail: iveta@winelife.cz
www.winelife.cz

C.I.P.A. dodá nejlepší lahůdky až na váš stůl

Přejete si čerstvou rybu, humra nebo něco sladkého? Přijďte se podívat a nakoupit speciality (nejen) středozemní kuchyně do vzorkové prodejny společnosti C.I.P.A. Využít můžete také službu home delivery, výběr produktů naleznete na www.cipa-gastro.cz. Firma vám vše dopraví přímo do bytu či kanceláře.

Pokud má být chuť opravdu jedinečná, je třeba vybírat pouze to nejčerstvější a nejkvalitnější zboží. Tato kritéria sortiment firmy C.I.P.A. splňuje beze zbytku. Společnost už od roku 1992 zpřístupňuje na tuzemském trhu zahraniční potraviny a gastronomické speciality, které dováží především z Itálie, Holandska, Dánska, Francie, Španělska a Německa.

Máte chuť na plody moře? V nabídce C.I.P.A. najdete například živého kraba, humra, langustu, raka či bretaňské ústřice. Spektrum koryšů i měkkýšů je opravdu široké – od garnátů a krevet až po kalamáry, sépie, chobotnice a mušle. Samozřejmostí jsou ryby: Vychutnat

můžete třeba lososa, tuňáka, platýze, pstruha, štika, candáta nebo řasa mořského. K darům moře neodmyslitelně patří kaviár. Stačí si vybrat – černý, červený, lososový... Vynikající předkrmy pak představují rybí polévky. C.I.P.A. vám umožní vyzkoušet třeba slavnou francouzskou bouillabaisse. Lososová, humrová, krevetová a polévka z mušlí pak dotvářejí přehlídku luxusních chutí.

Opravdu široká je nabídka kanapek, z dlouhého výčtu druhů uvedeme třeba ty s uzeným lososem, klobásou, halibutem, kozím sýrem, langustou, kachním masem, dušenou šunkou, chřestem a cherry rajčátky. Na své si přijdou i milovníci sladkého – kdo by odolal dortu s míchaným ovocem položeným na vanilkovém krému a zalitým želatinou, čokoládovým dortům, tiramisu, zmrzlinovým pohárům nebo třeba cheesecake. Příznivci italské kuchyně pak jistě ocení pestrou škálu těstovin (rigatoni, farfalle, tagliatelle, fusilli, pappardelle, lasagne, plněné ravioli

a tortellini) a kvalitních omáček – třeba sýrové, s rajčaty a bazalkou nebo připravené z prvotřídních oliv. Stačí si jen vybrat, tak neváhejte a ochutnejte!

C.I.P.A. spol. s r. o.

Hořejší nábřeží 368/II
150 00 Praha 5
tel.: 257 316 601, fax: 257 316 659
e-mail: cipa@cipa-gastro.cz
www.cipa-gastro.cz

Asus Lamborghini má styl, rychlost i výkon

V portfoliu společnosti Asus naleznete exkluzivní notebook, na jehož vývoji se podílela italská automobilka Lamborghini. Model Asus Lamborghini VX2 zaujme už na první pohled a podobnost s vozy s býkem v emblému nezapře. Použité materiály jsou nejen stylové, ale i velmi kvalitní. Víko přístroje s nezaměnitelnou oranžovo-žlutou barvou je vyrobeno ze slitiny hliníku a hořčíku a z uhlíkových vláken. Kromě originálního vzhledu zajišťuje dostatečnou pevnost a odolnost. Pro konzervativnější uživatele Asus připravil také variantu s celočerným karbonovým povrchem. Sportovní vzhled notebooku podtrhuje nejen velký erb výrobce sportovních vozů, ale i dva centimetry široký černý pruh,

ve kterém jsou ukryty signalizační diody pro stav Wi-Fi, Bluetooth a baterie. Po otevření víka vás čeká další příjemné překvapení. Prostor určený pro ruce (stejně jako vrchní část plochy nad klávesnicí) je potažen černou kůží, která je obsita žlutou nití. Aristokratický vzhled umocňuje matný kovový rámeček kolem klávesnice, v jehož dolním rohu je vyraženo textové logo Lamborghini. Asus si dal záležet na každém detailu – mřížky reproduktorů jsou rozšířeny po celé délce bočních stran v lichoběžníkovém tvaru, aktivní chlazení je ozdobeno stylizovanou napodobeninou litého kola... Všechny tyto úpravy by však neměly smysl, kdyby pod „kapotou“ nebyl notebook pořádně

našlapaný. A to opravdu je, což symbolizuje i charakteristický zvuk motoru, který uslyšíte po zapnutí přístroje. Dvojjádrový procesor disponuje frekvencí přesahující 2 GHz a pyšní se pamětí cache 4 MB. Velikost operační paměti má hodnotu 2048 Mb, na harddisk se vejde příjemných 200 GB dat. Širokoúhlý displej o velikosti 15,4" nabízí vynikající rozlišení 1680 × 1050 obrazových bodů při barevné hloubce 32 bitů. Samozřejmostí je DVD mechanika a široká škála portů.

Asus Lamborghini VX2 můžete zakoupit v internetovém obchodním domě Stromecek.cz, a to v obou barevných provedeních. Získáte v něm nejen reprezentativní, ale především vysoce výkonný sporťák mezi notebooky.

Stromecek.cz

Cejl 91
602 00, Brno
tel: 549 216 272, fax: 549 216 273
www.stromecek.cz

AVE soft

AVE Soft s.r.o. - tvůrce CRM informačních systémů **EVOLIO**, oceněný v soutěži Microsoft Industry Awards za přínos, inovaci a excelenci v technologii .NET.

AVE Soft s.r.o. - Váš partner v řízení klientsko obchodních vztahů.

www.avesoft.cz

We understand your legal matters

JUDr. Dušan Dvořák
Mgr. Adam Bezděk
JUDr. Martin Šmerda

info@dsblaw.eu
www.dsblaw.eu

dšb
LAWYERS

Kavárna,
kde den příjemně začíná snídaní a končí při svíčkách se sklenkou výborného vína.

La Solitaire café & bar
Kozí 12, Brno
Reservace: +420 737243620

stromecek.cz

Internetový obchodní dům

Počítače a notebooky
Mobilní telefony
Digitální fotoaparáty
Kancelářská technika
Spotřební elektronika

www.stromecek.cz

RISTORANTE PIAZZA

OC OMEGA Brno, nám. Svobody
PO - NE 11 - 24 hod. TEL. 542 211 731

COPY CENTRUM

CEJL 91, BRNO

* KOPÍROVÁNÍ * TISKY * LAMINOVÁNÍ *
* VAZBY * VIZITKY * RAZÍTKA *
* KANCELÁŘSKÉ POTŘEBY *
* SPOTŘEBNÍ MATERIÁL PRO TISKÁRNY *

WWW.K-COPY.CZ

www.useminaru.cz

HOSTINEC U SEMÍNARU

- interiér ve stylu první republiky
- speciality české a moravské kuchyně
- týdenní nabídka menu
- příjemná atmosféra

Smetanova 30, 602 00 BRNO
Tel.: 549 213 648
E-mail: useminaru@seznam.cz

OTEVÍRACÍ DOBA
Pondělí - Neděle od 11:00 - 23:00

TOP STORE

roberto cavalli

Dominikánské náměstí 5 tel.: 542 212 128

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
Mgr. Sofie Pondikasová

advokátka

Křenová 64 tel.: 545 214 856
602 00 Brno fax: 543 255 469
IČ: 71329421 mobil: 774 722 784

e-mail: pondikasova@akpondikasova.eu
web: www.akpondikasova.eu

Advokátní kancelář
Mgr. Sofie Pondikasová
545 214 856
774 722 784
pondikasova@akpondikasova.eu

APIA CZ, s. r. o.
542 210 971
602 542 999
mandelik@ocnioptika.com

AVE Soft s. r. o.
596 123 962
777 587 648
info@avesoft.cz

C.I.P.A. spol. s r. o.
257 316 601
cipa@cipa-gastro.cz

DSB lawyers
info@dsblaw.cz

Hostinec U SEMINÁRU
549 213 648
useminaru@seznam.cz

Hotel Royal Ricc
542 219 262-4
royalricc@romantichotels.cz

La Belle Femme
777 131 074
labelle.femme@seznam.cz

La Solitaire café & bar
737 243 020
simba1@volny.cz

K-copy Cejl
545 210 700
cejl@k-copy.cz
info@k-copy.cz

RISTORANTE PIAZZA
542 211 731

ROWAN LEGAL, sdružení advokátů
543 524 680
rowanlegal@rowanlegal.com

Solné lázně AWA
542 222 220
731 430 393
info@solnelazneawa.cz

Stromecek.cz
549 216 272
info@stromecek.cz

TLC – Top Language Centre, s. r. o.
533 433 786
info@tlc.cz

TOP STORE
542 212 128
topstore@seznam.cz

VEREMA, spol. s r. o.
222 783 911
info@verema.cz

Wine life s. r. o.
548 427 010
obchod@winelife.cz

Technické specifikace a ceník inzerce 2008

Cílové skupiny časopisu

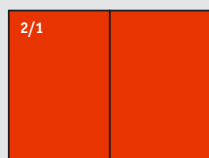
Časopis Satisfakce je lifestyleový magazín vydávaný Unii pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a. s. (firemní webová prezentace www.urmr.cz). Unie, která se specializuje na řešení majetkových sporů mimosoudní cestou, se prostřednictvím nového čtvrtletníku snaží komunikovat se svými partnery, klienty a širší odbornou veřejností.

Nejde však primárně o komunikaci na pracovní úrovni. Satisfakce čtenářům nabízí setkání s nevěděními lidmi z oboru, zve je na zajímavé akce a poskytuje informace, kde se pobavit či jak relaxovat. Seznamuje s nevěděními umělci a představuje jedinečné společenské i sportovní události, v závěru každého čísla předkládá i shrnutí aktuálního právního tématu. Poskytuje také inzertní prostor firmám, které mají co říct a nabídnout.

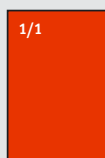
Satisfakce je určena především osobám ve vedoucím postavení v ekonomicky významných a činných subjektech, a to ze všech oblastí podnikání i státní sféry.

B2B – časopis směřuje k odborné veřejnosti a obchodním partnerům; cílem distribuce jsou ředitelé, představenstva a dozorčí orgány firem, jednatelé a majitelé firem, nejméně cílíme na vysoce postavené manažery; dále odborní „opinion makers“ (právníci, soudci, politici apod.) – v obsahu je tedy kladen důraz na dobré postavení představovaných firem na trhu, odbornost, majetek, prezentaci přes „obličej“ a „příběhy“ těchto zástupců vyšší střední třídy.

Možné formáty inzerce / PR článků jsou uvedeny v mm, ceny jsou uvedeny bez DPH:

dvoustrana
spad 420x310 mm
R / PR: 60.000 Kč

celá strana
spad 210x310 mm
zrcadlo 181x278 mm
R / PR: 35.000 Kč *

půl strana
spad 210x155 mm
zrcadlo 181x133,5 mm
R / PR: 20.000 Kč

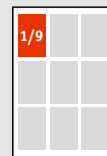
třetina
spad 68x310 mm
zrcadlo 56,3x278 mm
R: 15.000 Kč

třetina
spad 210x100 mm
zrcadlo 181x87 mm
R / PR: 15.000 Kč

čtvrtina
spad 210x77 mm
zrcadlo 181x66,5 mm
R: 12.000 Kč

devítina
bez spadu
zrcadlo 56,3x87 mm
R: 3.900 Kč

* Cena celostránkové inzerce umístěné na vnitřní straně obálky: dohodou

* Cena celostránkové inzerce umístěné na zadní straně obálky: dohodou

Vkládaná inzerce:

Možnost vkládané inzerce dohodou.

Speciální „formáty“ prezentace:

Speciální formáty inzerce a PR jsou plochy pro propagaci firem, značek a služeb v rámci pravidelných tematických bloků magazínu. Cena pro tyto prezentace je dohadována individuálně.

Benefity 2008 (při umístění inzerce v několika po sobě jdoucích vydáních):

sleva 10 % za 2 vydání,

sleva 15 % za 3 vydání,

sleva 25 % za 4 vydání.

Technické parametry pro inzerci:

Inzerce je nutno dodat v elektronické podobě ve formátu PDF (určeném pro tisk) spolu s certifikovaným barevným nátiskem. V opačném případě nepřebíráme garanci za požadovanou barevnost. Nepřijímáme inzerci na filmech. Použitelné datové nosiče: CD a DVD. Soubory lze zaslat také e-mailem (viz kontakt uvedený níže). Pro výrobu souboru PDF doporučujeme kompozitní (tj. neseparovaný) postscript, s vloženým nebo zkrifikovaným písmem. Rozlišení obrázků v PDF musí být min. 220 dpi a barevný režim CMYK, bez ICC profilů a přímých barev. V názvech souborů nesmí být použita diakritika ani speciální znaky. Na spadové straně je nutno přidat 3 mm na ořez. Doporučujeme odsadit text alespoň 5 mm od čistého formátu dovnitř. V případě dvoustrany požadujeme každou stranu samostatně. Použijte pouze ořezové značky (pasovací značky vypněte).

PR články umísťujeme do zrcadla sazby. Okraje strany (210x310 mm) jsou: 20 mm shora, 17 mm u vnější a spodní strany a 12 mm u vnitřní strany. Články mají 3 sloupce, mezi sloupci 6 mm. Komerční prezentace musí být zřetelně označena zkratkou (pr).

Podklady pro tvorbu inzerce:

texty ve formátu DOC, TXT, veškerá vektorová grafika ve formátu EPS, AI (Adobe Illustrator), obrázky ve formátu EPS, TIFF, JPG v rozlišení 300 dpi, fotografie minimálně 1:1 na lesklém papíře. V případě zájmu o grafické zpracování inzerce kontaktujte produkci studia Kobra Design, s. r. o., tel.: 541 214 448, mob.: 777 79 00 35, e-mail: info@kobra.cz.

Insolvenční zákon přináší některé změny v konkursním řízení

Prvním dnem roku 2008 nabyl účinnosti nový právní předpis, který mimo jiné ruší dosavadní zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání. Jedná se o zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (známý také jako insolvenční zákon). Účelem tohoto článku je informovat čtenáře o některých změnách oproti dosavadnímu postupu při přihlašování pohledávek do konkursního řízení, a také popsat rozdíly vyplývající pro konkursní věřitele přihlašující vykonatelné a nevykonatelné pohledávky.

Ustanovení § 176 insolvenčního zákona nově zakotvuje pravidlo, podle kterého bude možné podat přihlášku jen na předepsaném formuláři. Jeho podobu upravuje prováděcí právní předpis, formulář je k dispozici například na www.justice.cz. V návaznosti na toto pravidlo upravují ustanovení § 178, 179, 181 a 182 postupy, které stíhají uplatňování přehnaných (neopodstatněných) pohledávek v insolvenčním řízení nebo neopodstatněný pokus o uspokojení pohledávky v lepším pořadí. A to včetně ručení osob, které za věřitele takovou přihlášku podepsaly. Účelem úpravy je podle důvodové zprávy vydané k zákonu č. 182/2006 Sb. předejít (na základě zkušeností s podobnými postupy v konkursním řízení podle dosavadního zákona) manipulacím s přihláškami za účelem posílení vlivu věřitelů na schůzi věřitelů a ve věřitelských orgánech.

Podle § 178 tak platí následující: Bude-li po přezkoumání postupem podle zákona přihlášená pohledávka zjištěna tak, že její skutečná výše činí méně než 50 % přihlášené částky, nepřihlíží se k této pohledávce ani v rozsahu, v němž byla zjištěna. Věřiteli, který takovou pohledávku přihlásil, pak insolvenční soud uloží zaplatit ve prospěch majetkové podstaty částku, o níž přihlášená pohledávka převýšila zjištěný rozsah. Obdobně podle § 179 platí i toto: Bude-li po přezkoumání postupem podle zákona přihlášená pohledávka zjištěna tak, že věřitel má nárok na právo na uspokojení ze zajištění přihlášené pohledávky v rozsahu menším než 50 % hodnoty zajištění uvedené

v přihlášce nebo že má právo na uspokojení ze zajištění v pořadí horším, než uvedl v přihlášce pohledávky, k jeho právu na uspokojení této pohledávky ze zajištění se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Věřiteli, který takovou pohledávku přihlásil, insolvenční soud uloží zaplatit ve prospěch zajištěných věřitelů (kteří přihlásili pohledávku se zajištěním ke stejnému majetku) částku, o kterou hodnota zajištění uvedená v přihlášce

převýšila hodnotu zjištěného zajištění.

Ustanovení § 180 v této souvislosti nově upravuje možnost věřitele vzdát se do doby zjištění přihlášené pohledávky výkonu s ní spojených práv (v insolvenčním řízení).

Tím lze předejít možným sankcím plynoucím z uplatnění pohledávky neodpovídajícího zákonu (a jdoucího k tíži tohoto věřitele).

Je důležité také upozornit na ustanovení § 181. Podle něj totiž platí, že osoby, které přihlášku pohledávky podepsaly, ručí za splnění povinnosti zaplatit částku podle § 178 nebo 179 společně a nerozdílně s přihlášeným věřitelem. V případě, že jde o zástupce na základě plné moci, však za splnění této povinnosti ručí osoby, které ho k takovému úkonu zmocnily. Princip zjišťování pohledávek přihlášených konkursními věřiteli zůstal obdobný jako u dosavadního zákona. Zcela zásadní důležitosti však nyní nabývá povaha přihlášené pohledávky. Pokud je totiž přihlašována pohledávka

vykonatelná (je už přiznána pravomocným rozsudkem soudu nebo například rozhodčím nálezem z rozhodčího řízení), získává věřitel daleko výhodnější postavení při jejím přezkoumávání. Ohrožení věřitele pokutami podle § 178 a § 179 je tak podstatně nižší. Podle § 199 zákona platí, že insolvenční správce (nový název pro správce konkursní podstaty), který popřel vykonatelnou pohledávku, podá do 30 dnů od přezkumného jednání žalobu u insolvenčního soudu. Tou své popření uplatní proti věřiteli, který tuto pohledávku přihlásil. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba nejpozději posledního dne lhůty soudu. Jako důvod popření pravosti nebo výše vykonatelné pohledávky (přiznané pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu) lze uplatnit jen skutečnosti, které nebyly uplatněny dlužníkem v řízení předcházejícím vydání tohoto rozhodnutí.

Důvodem popření však nemůže být jiné právní posouzení věci. V žalobě může žalobce proti popřené pohledávce uplatnit pouze skutečnosti, pro které ji popřel.

Naproti tomu je-li věřitelem přihlašována pohledávka nevykonatelná a došlo-li k jejímu popření, je jeho povinností podat u insolvenčního soudu žalobu. Pokud by tak neučinil, zůstala by pohledávka jako nezjištěná (popřená proti přihlášce) a věřitel by byl vystaven sankcím podle § 178 a § 179 zákona. Je tedy zřejmé, že se věřitelům jistě vyplatí investovat do efektivního vymáhání pohledávek před zahájením insolvenčního řízení. Vzhledem k tomu, že často je třeba získat rozhodnutí dříve než v horizontu několika let (jako je tomu u soudu), lze doporučit řešení sporů například prostřednictvím rozhodčího řízení.

Mgr. Adam Bezděk
advokát

SDRUŽENÍ
ADVOKÁTŮ

PRAHA · BRNO · BRATISLAVA

- právo informačních a komunikačních technologií
- veřejné zakázky a PPP
- arbitrážní řízení
- fúze a akvizice
- právní vztahy k nemovitostem

www.rowanlegal.com

"FUNDAMENTUM AUTEM EST IUSTITIAE FIDES. ID EST DICTORUM CONVENTIONUMQUE CONSTANTIA ET VERITAS."
MARCUS TULLIUS CICERO

... skutečně neprůstřelné smlouvy

**Neprůstřelná smlouva nemá obelstít, ale zaručit, že
vše co si dohodnete, bude splněno.**

*Smluvní strany se podle zákona o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů č. 216/1994 Sb. v platném znění dohodly, že veškeré jejich spory vzniklé z této smlouvy a nebo v souvislosti s ní budou rozhodovány v rozhodčím řízení před jediným rozhodcem podle Jednacího řádu rozhodčího řízení vydaného Unii pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s., IČ: 27166147 (dále jen "Unie") a zveřejněného na internetové adrese www.urmr.cz, přičemž rozhodce bude ke dni doručení žaloby zapsán v Seznamu rozhodců vedeném Unii a smluvní strany tímto výslovně pověřují Unii, aby určila podle Jednacího řádu rozhodčího řízení rozhodce pro rozhodčí řízení, založené touto rozhodčí doložkou. Smluvní strany tímto pověřují takto určeného rozhodce k rozhodování všech sporů podle zásad spravedlnosti. Smluvní strany výslovně prohlašují, že před podpisem rozhodčí smlouvy měly a mají možnost seznámit se s Jednacím řádem rozhodčího řízení, jakož i s Nařízením o nákladech rozhodčího řízení a také tak učinily a uvedené dokumenty tak považují za nedílnou součást této rozhodčí smlouvy.**

Stačí tak málo ... a vaše smlouvy budou pevné jako skála.

*Text rozhodčích doložek na www.urmr.cz/dolozky/cz

**Unie pro rozhodčí
a mediační řízení ČR**

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
Cejl 91, Brno 602 00, Česká republika
Recepce: +420 545 242 592
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.urmr.cz